

DE PADVINDER

OFFICIEEL ORGAAN VOOR DE PADVINDERSBEWEGING IN NEDERLAND

GEILLUSTREERD MAANDBLAD — ONDER HOOFDREDACTIE VAN JAN SCHAAAP

ADMINISTRATIE:
WIJNSTR. 47, DORDRECHT

Abonnementsprijs p. jaar f 4.—, p. half jaar f 2.15, Buitenland
f 5.— p. jaar, Koloniën f 4.50 p. jaar (alles bij vooruitbetaling
en te storten op ons Giro-nummer 2456 te Dordrecht.

REDACTIE: JAN SCHAAAP
Ommen (O.) - Telef. no. 34

Advertentie-Exploitatie: UITGEVERS- EN PUBLICITEITSKANTOOR B. WESSEL Stationsweg 121, Den Haag. Tel. H 978
Het auteursrecht van alle stukken behoort uitsluitend aan de Redactie, tenzij anders is overeengekomen.

Vertegenwoordiger voor N. O. Indië: G. J. RANNEFT. Badjong 159, SEMARANG.

OVER JAVA

Door G. J. RANNEFT.

„Vertel eens wat van de Padvindersbeweging over Java, van je indrukken van andere afdelingen!”

Meer dan eens werd het mij gezegd, meer dan eens wilden de P.V.'s van de eene afdeling weten hoe het hunne zuster-afdelingen ging, welke, verspreid over het groote Java, zoo weinig met elkaar in aanraking komen.

En meer dan eens heb ik, als ik voortsloenderden langs Java's ijzeren wegen, langs de kalme N.I.S. lijnen van de Noordkust, of over de snelle S.S. lijnen, de ruggegraat van Java, waarover de express voortijlt met koortsigen spoed om vóór het wegzinken der zon zijn 600 en meer K.M. te hebben verslonden, meer dan eens heb ik dan het plan opgevat eens te vertellen van die zwerftochten over Java, om te vertellen van de enthousiaste scoutwerkers van Bondowoso tot Batavia toe, van P.V.'s van allerlei leeftijd en gelaatskleur, van andere verenigingen die ook streven in dezelfde richting, van personen, die zich interesseeren voor ons pionierswerk, van plannen, die bij ons opkomen, om te stijgen tot hooger peil, van moeilijkheden, die ons in den weg staan.

Maar, thuis gekomen, wachtte in de warmte van Semarang dan de post, met vragen, welker beantwoording soms kleine lezingen werden; dan wachtte schrijfwerk, om uit te werken en te bevestigen, wat op reis was begonnen. Het minst prettige deel van Hoofdbestuursarbeid, brieven moesten dan worden afgewerkt, zoo geleidelijk door. Ja, 't leek soms zoo weinig, elken dag maar een stuk of wat.... Maar dag aan dag door vult het net de vrije tijd noodig om eens te babbelen, te vertellen.

En dat moest weer wachten!

En toch, er is genoeg te vertellen! Want dat is juist het interessante van het werk van Technisch Commissaris, dat je kennis maakt met alle afdelingen, alle troepen, alle P.V.'s, al duizelt het wel eens zooveel namen en gezichten precies te onthouden. Dan zit je weer in de koelte van Malang, Bandoeng, Buitenzorg, met hun omgeving van bergen, en dan weer in de warmte van Soerabaja, Batavia. Soms maak je kennis met troepen, bijna geheel Europeesch, en dan weer ontmoet je onder de geheel Javaansche troepen als te Poerwakerto, Blora, Tegal, de echte P.V.'s, welke jaren hunne krachten gaven en nog zullen geven aan het scoutwerk.

Want een staalkaart van allerlei kleuren, talen, werkwijzen, standen is de padvinderij op Java Chinezen en Javanen, Soendanezen en Europeanen, Madoerezen en Arabieren, en nog anderen telt de N. I. P. V. onder zijn leden. Leiders van allerlei landaard, mannen en vrouwen met allerlei taal, ieder met hun eigen godsdienst en geschiedenis geven onvermoeid hunne krachten. Veel, heel veel verschil is er uiterlijk, en toch — de N. I. P. V. bleek de organisatie te zijn, de eenige op Java en in Indië, waar alle landaarden, alle idealen vrij konden leven, en waar alle scouts zich toch thuis gevoelen.

Het geheim hiervan?

O, 't is eenvoudig, zóó eenvoudig, dat er velen zijn die deze waarheid niet kunnen zien, niet kunnen begrijpen; zoodat velen zoeken naar verschillen in bijzaken, in de uitvoering, en die ééne hoofdzaak hen voorbijgaat.

En die waarheid is:

WIJ KENNEN SLECHTS SCOUTS!

Ras, kaste, kleur, geloof, stand, zij vallen weg onder het helder licht van dat ééne, hooge ideaal.

En dat ideaal, de scout, houdt in de vrijheid, de volle vrijheid om dat hooge beginsel uit te werken in overeenstemming met de cultuur en geschiedenis van elke landaard, door elken leider volgens zijn geweten.

Zoo draagt de Internationale organisatie de scout-idee over de geheele wereld, en zoo draagt de N. I. P. V. ze door heel Indië.

Het is het hechte cement van de ware P.V.-geest, dat alle landaarden, ondanks de verschillen in de troepen, vast bijeen houdt.

„Maar.... hoe is het mogelijk, dat niet ieder dit heeft gevoelt?” hoor ik vragen.

„Wel, ieder heeft het gevoeld, die zelf in zijn hart waarlijk Padvinder is”.

Waarlijk, ik weet wat ik zeg. Want niet alleen binnen de N. I. P. V., maar ook daarbuiten zag ik troepen in onze khaki-uniform, zag ik boys, flink en vief, sprak ik broeder-troepelers, die langen tijd werkten voor het ideaal. En niettegenstaande hun vaak hopeloos tekort aan de meest noodige gegevens bleven ze doorgaan, als kerels uit één stuk, in volle overtuiging van hun goed werk.

Vrienden, hier in deze kolommen, wil ik met bewondering getuigen, ook van jullie geestdrift voor de goede zaak. Pioniers van Java zijt ge, en een welgemeende linkerhanddruk verdient ge.

Welnu dan, juist diegenen, die *gewerkt* en *geleefd* hadden in hun P.V.-geest, die gewerkt hadden in hun troepen, verschillende jaren, juist van die hoorde ik meer dan eens, en op een toon, die bij mij geen twijfel overliet dat zij het waarachtig meenden.

„Ik zelf zou wel willen aansluiten bij de wereldbeweging, maar er zijn anderen die....”

En dan zwegen we, bij die het me zeide, en ik, die het hoorde. En zwijgend begrepen we.

En „die anderen”, waar waren ze? Waren ze ook bij de P.V.-troep? Hadden ze ook lief en leed van de *praktijk* der padvinderij gedeeld? Hadden zij gewerkt met de jongens, gestoeid met de jongens, gestreden voor de jongens, wellicht geleden om de jongens, en gevochten de lange, lange strijd van den eenzamen troepelider, zonder steun?

Vrienden, die mede wilt spreken over Padvinderij! Vóór ge Uw mond opent, werpt eerst Uw pakje af, onverschillig of het een kleurige sarong en hoofddoek, of een effen grijs of wit pak is. Schiet vlug het khaki pak aan, met de opgeslagen mouwen, de kleurige das, de breedgerande hoed, en trek erop uit met de jongens van je volk, de velden, de bosschen in, de bergen op. Werk, zwoeg, zweet! Door de zweetdruppels, die door het P.V.-werk van je voorhoofd stroomen, zal je rein worden ge-

Natuurlijk Bronwater

Aan de bron gebotteld

Importeurs voor Nederland en Koloniën

Comm. Venn. vh. Sassen & Co.

WIJNHANDEL, Tel. 654, MAASTRICHT

'n Hollandsche Jongen

fotografeert slechts op Hollandsche platen!

wasschen van de kleine bijzaken: je zwoegen en werken zal in je geboren doen worden de echte Padvinder, die licht en fluit onder alle omstandigheden.

En als de zon je verbrand heeft, dan zal je bemerken dat in je hart een zon is ontstoken, een zon van groote kracht. En je geopend oog zal zien, dat God bladeren schiep die bruin zijn, en geel zijn, en blank zijn, dat geen twee bladeren gelijk zijn, en toch allen de stammen der boomen sieren, en dat die boomen tezamen een machtig woud vormen. Dat die verscheidenheid aan het groote geheel juist zijn schoonheid geeft.

Als Gods Natuur je zoo tot scout heeft gewijd, open dan je mond.

En gaarne zullen wij luisteren!

Waarlijk, als slechts zij spreken, die *weten* en *voelen* wat Padvinderij is, dan zal veel gewonnen zijn.

Als slechts zij spreken, wier arbeid van jaren hen recht van spreken gaf, dan zal er iets groots kunnen worden bereikt.

't Is een harde les, die hier op Java wordt geleerd. 't Is dezelfde les, die meer dan 10 jaar geleden in Holland werd geleerd, tot eindelijk de praters en redeneerders daar uiteenstoven, en de werkers in eendracht recht op het doel afgingen. De werkers, die genoeg hadden van knoeiwerk en allerlei kleine vereenigingen, en de werkers die er naar streefden voor de jeugd het *Padvindersideaal* te verwezenlijken.

En de theoretici verdwenen.

Vaarwel, vrienden! Gij hebt het goed gemeend, maar ge waart geen Padvinders! Het ideaal leefde voor U niet. Maar toch, dank voor hetgeen gij deedt!

Als de bergstroom met kracht voortsnelst over de ruwe bedding, en steenen losbreekt en voortsleept en fijnmaakt en het heldere water bruin wordt van leem, dat straks in de lage landen zal bezinken, en vruchtbaren bodem vormen, waar de landman zijn padi kan planten en oogsten, als de bergstroom over de rotsen klaterd, dan vormt zich op de oppervlakte van de leven brengende beek het schuim, dat rondwaalt over de golven, en zijn breede streepen trekken onze aandacht weg van het zwoegende bruine water daar onder.

Maar het bruine water brengt het leven, en vruchtbaarheid en plantengroei, en het schuim is ijl en niets dan lucht en onzuiverheid.

Zoo drijft ook op de werkende en woelende padvinderswereld van Indië die onvruchtbare laag, geboren uit politieke onzuiverheden, welke ons ideaal besmeuren. Ze nemen den naam, de uniform der wereldorganisatie, met voor buitenstaanders vaak onmerkbaar wijzigingen. En de daden dezer „padvinders”? Bewaken van verboden politieke vergaderingen, krijgertje spelen met de politie. Soms uit het zich in buitensporigheden als: padvinders met minimumleeftijd van 18 jaar; soms gaat de vreedzame dessa-bevolking hen te lijf.

Gelukkig dat het gouvernement in het vergaderverbod hier kaf van koren weet te onderscheiden.

En wellicht zal binnen afzienbaren tijd de internationale organisatie ook in Indië hare rechten op naam en uniform kunnen doen gelden, en zoo een eind maken aan deze namaak, dat zoowel N. I. P. V. als de goedwillige Inlandsche organisaties hindert. En dit zal des te gauwer mogelijk zijn, als hun aansluiting bij de internationale broederschap voortgang heeft.

Dan zal... ja, dan zal heel wat goeds kunnen gebeuren!

Ik vertelde zooveel van de grootere uitzichten op de Indische padvinderij, nu wil ik mijn lezers eens een kijkje doen nemen bij enkele troepen over Java, en als padvinders gaan, met het gezicht gekeerd naar het licht der zon, van West naar Oost.

Allereerst Batavia, de oudste onzer afdeelingen, de moederafdeeling van alle anderen der N. I. P. V., en daardoor van de

geheele Indische padvinderij, onverschillig of ze aangesloten is bij het wereldverband of niet. Eind 1912 wist onze oude vriend Smits de Afdeeling daar op te richten. 't Was in 1916, dat ik te Batavia mijn eerste lezing gaf op Indischen bodem, en 't lijkt me toe, alsof daar sindsdien nog immer dienzelfden geest heerscht van rustig en zeker voortwerken. Met grootere afdeelingen heeft de Technische Commissaris vanzelf minder te maken: die hebben meestal hun staf van oude werkers wel. Hoeveel jaar „Oom Hat” daar b.v. al de groene das draagt....!

Ik wil even vermelden het aardige, vrolijke meisjeslokaal der afdeeling, de roeiboot, het clubhuis op het Koningsplein (oude telefooncentrale!) en dat in het Hertogspark (wachtklokaal). Het laatste is een fijne „jachtgrond” voor de wilde groene troep onder Hopman van Helsdingen....!!

Buitenzorg, met een aardig troeplokaal nabij het paleis van den g.g. Bandoeng, met twee jongenstroepen, een Soendaneesche troep, een meisjestroep, en een welpentroep.

Keurig zijn sommige troeplokalen er ingericht. Verder kamp Dago, zelf door Bandoengsche jongens gebouwd.

Wel, we kunnen niet alles van alle afdeelingen vertellen, maar Poerwokerto, geheel Javaansch, en werkend in de Javaansche taal, kunnen we niet overslaan. 't Was langen tijd de eenige afdeeling in die buurt, maar thans ligt het lang zoo eenzaam niet meer; verschillende andere afdeelingen ontstonden er in de nabijheid. De naam van Hopman R. Soekirlan zit vast verbonden met Poerwokerto!

Semarang, met „Oom Bob” (Hopman Polis), met zijn zwemlustige Otterpatrouille, zou ik weleens een polomatch willen zien spelen tegen Bandoeng, ook daar zijn nog enkele waterrotten, is het niet? Tjandi tegen Tji-Hampelas, een grootsch feest! ¹⁾

Even buigen we naar het Zuiden af, waar de twee oudste P.V.-troepen zijn, die naast de N. I. P. V. hebben gewerkt, de padvinders van Jogja, waaraan de naam Daslam verbonden is en de padvinders te Solo van den Mangkoenegaran, met Josowidagdo als steunpilaar. Groot zijn de moeilijkheden geweest van die vereenigingen, en nog hebben ze ermee te kampen, maar... de wil is er. Als bijzonderheid vermeld ik de Esperanto-cursus, die tot voor kort in de Javaansche troep te Jogja was — de eenige in de Indische padvinderij, zoover als ik weet — en de keurige fietsnummers van Solo, Hordt vol, vrienden!

Ik wil de padvinderij van Moechammadyah, de groote Mohammedaansche vereeniging, nog even vermelden. Te Jogja is ze een flinke afdeeling met heel wat troepen.

Maar we snellen Oostwaarts, voorbij N. I. P. V. afdeelingen, en kleine padvinderijtjes. Soerabaia houdt ons ditmaal niet vast (ik hoor Hopman Haccon al brommen, dat we zijn afdeeling zoo vergeten. Artikel 8, kerel, vergeet het niet!) De koelte van Malang en Lawang, niets houdt ons terug, want in het verre Oosten, daar waar de zon opgaat over Bali, daar ligt het, Bando-

¹⁾ Tjandi en Tjihampelas, de zwembaden te Semarang en Bandoeng.

Gebrs. Daalderop
KUNSTHANDEL

OUDKERKHOF 10

— UTRECHT

woso, jaren lang onze Oostelijkste steunpilaar, dank zij Hopman Elty en zijn padvindingsgezin van twee.... en nu drie, jongens. Een echte bron van P.V.-geest, stralend uit zijn brieven, zijn afdeeling, zijn kampvuren vooral. Plechtig worden die achter-eenvolgens ontstoken door 3 patrouilleleiders, ieder aan één punt van 2 dooreengestrengelde driehoeken van hout, terwijl ieder bij het aansteken spreekt:

1e Vlam: *Waarheid schuwt het Licht niet!*

2e Vlam: *Laat onze gedachten rein zijn als het vuur!*

3e Vlam: *Ware trouw doorstaat den vuurproef, blijft gelijk in het duister en het licht!*

Waarop de Hopman zegt:

Waarheid, Reinheid en Trouw zijn de drie slippen van onze lelie, zijn de drie vlammen van ons vuur. Laat ons met drie vingers het saluut brengen!

Van een kampvuur, ontstoken met zulk ceremonieel, moet wel Padvindingsgeest uitstralen!

Bondowoso, ge zijt een waardig slot van onze reis over Java, en ge zijt ons een goed voorbeeld van een kleine afdeeling, die onophoudelijk zijn beste P. V.'s moet afstaan aan andere plaatsen, en door die hulpvaardigheid van geven en geven niets verliest, maar steeds wint aan vriendschap. We zullen naar U zien als we twijfelen.... en met frissche moed verder gaan!

Vele afdeelingen op Java moest ik onbesproken laten, maar een enkel woord wil ik wijden aan onze verre afdeelingen in de buitengewesten, die ik niet anders dan per post ken. Afstanden verdwijnen wel op het groote Java, tellen niet zooals in Nederland. Op een enkele uitzondering na liggen de afdeelingen minstens 75 K.M. in de rechte lijn van elkaar, en als er een gebergte tusschen is....! Bondowoso—Batavia, in de rechte lijn een 800 K.M., is de grootste afstand op Java.

Maar daarbuiten! Hoe kunnen afdeelingen als Menado en Medan, die ongeveer 1700 K.M. van Java afliggen, door het Hoofdbestuur anders dan per brief worden bereikt! Ze liggen zoover als Algiers van Amsterdam.

Verre werkers buiten Java, alleen, als echte padvinders, in Sumatra of waar ook! Lang zullen Uwe afdeelingen nog werken als voortrekkers van de padvinderij. Als op Java de districten al zijn ingevoerd, en de districtscommissarissen de afdeelingen krachtig kunnen helpen met raad en daad, als het trainingkamp voor troepleiders daar in volle werking is, zult gij nog alleen staan.

Hou vol, onze gedachten zijn meer dan eens bij U. En gaarne zal het Hoofdbestuur U naar beste krachten steunen, al kan niemand, zooals op Java, zelf komen om U te helpen.

Maar met drukwerk en brief en op elke andere wijze die kan, staan we klaar.

Hou vol, vrienden, langzaam maar zeker gaan we vooruit, en steeds beter wordt de hulp, die de N. I. P. V. ook aan zijn verste afdeelingen kan bieden.

De komende jaren zullen het bewijzen!

VOORWAARTS.

Inleiding. In de Bibliothekia Mia Tehtenia komt een verhaal voor geschreven door Kapitein K. Daarin verhaalt hij dat hij een kozak heeft ontmoet die hem onderstaand verhaal deed en hem de degen liet zien die Paul Jones den kozak geschenkt had. Dit verhaal is er een vrij trouwe wedergave van. De samen-zwering is historisch. Ook het complot van Nassau is een feit. Het bracht Jones werkelijk in een slechte verhouding tot Catharina. In werkelijkheid had dit plaats na den terugkeer van Jones van de Zwarte Zee. Ik heb het gebruikt om aan te geven met welke tegenwerking Jones te kampen had. Ik heb de samen-zwering wat levendiger gemaakt dan hij was, en alle voorvallen op de reis van Petersburg naar Kherson zijn verzonnen. Nassau heeft nooit geduëleerd met Jones, maar zijn lafhartig karakter en de bittere vijandschap worden door deze gebeurtenis wel juist weergegeven. De tartende houding van Jones tegenover de Turksche vloot is weer waar gebeurd. Nassau was echter pas aanwezig bij de tweede tocht. Ik heb ze hier allebei in de eerste zeeslag laten optreden. Het verhaal van Ivak over de vreemde en ongehoorde wijze van verkennen van Jones is weer geheel getrouw aan de waarheid.

I.

Broeders, het was een slechte nacht toen het bevel mij bereikte. Het is waar, in het Noorden zijn alle nachten slecht met de mist van de moerassen en de zeewind die niet warm is maar koud — koud als de wonden van een dooden man.

Maar dien nacht luidden alle klokken van St. Petersburg. Zij sloegen en dreunden alsof de duivels aan de klokketouwen hingen en een mist kwam over de rivier opzetten.

Ik had een lantaarn aan mijn riem bevestigd, — zulk een mist was er — toen ik de ronde deed langs de wachtposten bij de groote cathedraal. Hoewel 't al bijna Paschen was lag de sneeuw nog voor alle huizen.

Elk gij mijn broeders gij laat de paarden los in het lange gras in dat seizoen. Gij zijt niet geweest in de steden der Moscovieten, Moskyas, zooals wij Kozakken ze noemen, waar de huizen van steen zijn en de wegen tusschen de huizen straten genoemd worden, straten gedekt met balken. Zoo was het dien nacht van het jaar 1788 na Christus. En zoo is het nu nog, voor zoover ik weet.

Het bevel bereikte mij op deze manier. Ik stond bij een van de wachtposten te luisteren naar de klokken, toen de belletjes van een *troika* hoorbaar werden door de mist en een slee met driespan vlak bij mij tot staan kwam.

„Is dat *sotnik Ivak*? — Verdraaid! Je bent even moeilijk te vinden als....

Toen ik het licht van mijn lantaren op de spreker liet vallen, zag ik de onderscheidingsteekenen van een officier van het Preobrazkensky regiment, met zijn donkergroene mantel en roode opslagen en de koperen knopen. Hij had een baard met weinig haar.

„Zijt gij Ivak de *sotnik*, oudste onder-commandant van het peleton. Donkozakken dat in het paleis is ingekwartierd?” vroeg hij weer.

Het was werkelijk zoo dat ik in commando direct volgde op onze *ataman*, onze kolonel die veel zaken maar aan mij overliet daar hij altijd in het escorte van de keizerin reed. De keizerin hield van groote flinke kerels, die in Haar uniform een goed figuur sloegen en die goed konden paardrijden. Zij liet ons komen uit de steppe, vijftien honderd werst om te zien hoe wij waren. Wij Don-Kozakken zien er niet slecht uit en wij kunnen beter paardrijden dan eenig ander ter wereld. Tot aan den tijd van mijn vader waren wij altijd onze eigen meesters geweest, en we kwamen naar St. Petersburg om de Keizerin te zien.

„Present”, antwoordde ik.

„Nu dan, luister”. Hij keek me strak aan. „Er is door Hare Majesteit een bevel afgekondigd. De een of andere minister, ik ben zijn naam vergeten, stuurt mij naar U toe op dit onmogelijke uur. Zoudt gij graag terug willen naar Uw land, Ivak, naar de steppe? Naar de Zwarte Zee?”

Nu kon er geen bericht gekomen zijn dat mijn hart meer had kunnen doen popelen dan dit. Wij Don-Kozakken hebben altijd heimwee. Zoo nu en dan krijgen we toestemming om op wolven te jagen. Maar wat zijn wolven? Een hert was beter. En den heelen winter hadden we niet gejaagd; alles wat we gedaan hadden was staan in de houten schildwachthuisjes inplaats van een cordon te rijden.

De officier moet hebben gezien welk een indruk zijn vraag op mij maakte, tenminste hij ging minder voorzichtig verder:

„Je wordt gedetacheerd van je peleton en jij alleen van de Don ruiters gaat. Na zonsopgang moet je je melden bij een van de Engelsche officieren, Luitenant Edwards, ingekwartierd in Admiraltystraat. Hij gaat ook”.

„Sta ik onder zijn bevel?”

Bij deze vraag was de officier even stil. Er zijn menschen die nooit ronduit praten, en alleen een dwaas vertrouwt dezen.

„Nee”, zei hij na een poosje. „Je bent op een zending van de Keizerin zelf. Je vergezelt luitenant Edwards en je kunt met hem samenwerken zoover als je orders het toestaan. Je moet een vreemdeling naar de Zwarte Zee brengen. Zorg voor pro-

viand, voor postpaarden en bepaal je route. Je kent het land daarginds natuurlijk en Hare Majesteit herinnert zich je heldendaden tegenover de Kuban Tartaren.

„Best. Wie is de vreemdeling?” vroeg ik. „De Engelschman?”
„Wat een domme vraag”. Weet je niet dat soldaten nooit vragen? Er zijn eenige dingen die jullie kozakken met de zweep geleerd moesten worden.

Hij streek onder zijn snor en vertelde dat de man die ik zou moeten begeleiden een hoge officier was.

„Neem me niet kwalijk”, zei ik weer, „maar bij ons in dienst is een man dom als hij 't bevel niet goed in zijn hoofd prent. Wie is de hoge officier?”

De Preobrazhensky man rolde met zijn oogen en spoog. Gelukkig voor hem raakte hij mijn laarzen niet! Mijn rang was even hoog als de zijne, maar de Muscoviten voelen zichzelf hooger dan de Kozakken.

„Je bent uit hetzelfde ei gebroed als Satan. Noem hem Pavel. Dat is voldoende. En kleis niet over je opdracht tegen de vrouwen Ivak!”

Waarschijnlijk dacht hij, mijn broeders, dat wij mannen uit de steppe over militaire zaken praatten met de vrouwen, zooals de Muscoviten officieren aan 't hof. Als wij met meisjes praten hebben we wel iets anders te vertellen.

Hij leunde nog uit de slede om te zeggen: „Meldt je bij de Engelschman, Edwards. Maar kom ook nog even bij mij, — ik ben Streetsky Officier van de Wacht — voor een laatste afspraak. Vergeet 't niet!”

„Ik heb 't gehoord!”

Terwijl hij zijn pelsmantel om zich heen sloeg vloekte hij tegen de koetsier en ze vlogen weg. Maar mijn ooren waren getraind door te luisteren naar wilde zwijnen wroetende bij de rivieren in de nacht.

„Pavel—Edwards—Ivak. Een goed drietal”.

Ik ben nieuwsgierig wat de laatste woorden beteekenden. En 't benieuwde me wie Pavel wel was en waarom of het bevel rechtstreeks van de Keizerin was gekomen, in plaats van langs onze colonel zooals gewoonlijk.

Door een samenloop van omstandigheden zag ik mijn *ataman* niet meer, want hij nam deel aan een eere-carroussel in het Winter Paleis dien avond, en ik nam afscheid van mijn broeders van het peleton even vóór zonsopgang. De *essaul*, die mijn plichten overnam omdat hij jaloersch was op het bevel van de Keizerin en mijn vertrek naar onze steppe zei sombere dingen:

„Zoo waar God leeft, Ivak, dit brengt onheil. Het is een geheime opdracht en als je aan 't eind afstapt trap je in een voetangel, let eens op”.

„Of ze hangen je op als lokaas voor de wolven” zei een ander.

„Het zou kunnen zijn dat Pavel een vrouw was, zei een andere *essaul*, „en dan Ivak zou je er erger aan toe zijn dan een kalf aan een wagen gebonden”.

Ik nam mijn tasch op en ging de Kabarda hengst zadelen, die ik groot gebracht had hier in Muscovy. Toen nam ik mijn lans van het rek, want wij waren uitgerust met lansen met vaantjes, net als de Pruisische huzaren en nam afscheid van de kunaks, mijne broeders.

„Ik zal tenminste niet meer in een open doodkist staan, — want zoo noemden wij de schildwachthuisjes — voor elke Moskya officier groetend en mijn tanden porken. Nee, de volgende maand zal ik met al jullie meisjes dansen in de dorpen aan de Dnjepr”.

Het speet hun Ivak te zien gaan, dus toen ik in den zadel zat kwamen ze allen bij me om me de hand te drukken en

samen tot God te bidden, zooals onze gewoonte is. En waarlijk hoewel al deze dingen in scherts gezegd waren kwamen ze vrij goed uit. Want de reis was van de eerste dag af een strijd en heelemaal geen reis. We streden tegen den Dood.

Ja, hij zat één van ons gezelschap wel heel dicht op de hielen. En het eind van de reis was een vreemde plaats, waar zelfs geen bevel van de Keizerin en Don *sotnik* heen kan drijven. En hier mijn broeders is het verhaal van de reis van de man die hem meemaakte.

De kamers van de Engelschman, luitenant Edwards, waren in een mooi steenen huis, met een binnenplein dat op de rivier uitkeek. Zelfs bij zonsopgang werden nog officieren thuis gebracht van de feesten in draagstoelen en sleden, door heyduks gekleed als Turken en Polen of Tartaren, met tulbanten op en rijke tressen met zilveren knopen, hoewel ik niet begrijp waarom de hoge officieren in St. Petersburg hun bedienden kleeden als hun vijanden. Ook niet waarom de meest vertrouwde officieren van de keizerin Catharina de Groote uit de Pruisen werden gekozen, die zoo stijf zijn als lantarenpalen of uit de Franschen, die witte mutsen dragen. Maar zoo was het nu eenmaal.

Ik vond de Engelschman op het binnenplein in hoge laarzen en een mooie blauwe mantel. Hij was ook naar het feest geweest, maar hij was niet dronken. Hij stond te kijken naar het zadelen van een groote ruin. Het paard steigerde en sprong en de stalknechts bleven uit de buurt van de achterpooten.

Luitenant Edwards nam de teugels en zat in 't zelfde oogenblik in het zadel. Maar toen kwam de duivel in de ruin eerst recht los. Het draaide en sloeg en de steek van den officier viel hem van het hoofd en in de modder. Toen verloor hij zijn zweep en de ruin begon te springen.

De Engelschman kon vrij goed rijden en hij trok de teugels strak aan. Maar de ruin wist wat hij nu moest doen, hij drukte zich tegen de schutting en de man moest één been uit de stijgbeugel halen om te verhinderen dat het verbrijzeld zou worden. Toen stond het paard plotseling op zijn achterste pooten en luitenant Edwards volgde zijn hoed, toen hij in de modder rolde bijna vlak onder de neus van mijn Kabarda.

Nu is er voor een Kozak weinig amusanter dan een beetje kunstjes uithalen op 't paard. Ik glimlachte en de officier dacht dat ik hem uittachte, wat niet waar was. Maar een man is gauw geraakt als hij zoo juist uit 't zadel gegooid is.

„Stijg af, varken van een Moskaya”, zei hij in goed Russisch, en mijn menschen zullen je een pak met de zweep geven”.

„Wees gegroet, Edele Heer”, zei ik en stapte af, want zijn rang was hooger dan de mijne en het zou een beleediging zijn geweest om hem vanuit het zadel aan te spreken. Ik sprak ook de taal van de Muscoviten heel goed — het accent van de Moskya is niet hetzelfde als onze Kozakken taal. „De *sotnik* Ivak meldt zich op bevel”.

Hij fronste zijn wenkbrauwen en keek mij aan.

Misschien had hij nooit eerder een Kozak gezien, zijn gezicht was gladgeschoren en hij had heldere oogen. Waarschijnlijk was ik tweemaal zoo oud als hij en hij was wel een half hoofd kleiner.

Misschien was mijn *svitsa*, mijn lange mantel een beetje uitgerafeld aan den onderkant; maar als de Engelschman oogen had voor dergelijke dingen dan zou hij ook zien dat mijn das van fijne Turksche zijde was en het rood Marokko van mijn laarzen goed leder. Hij riep zijn bedienden om hem zijn zweep en hoed te brengen, en zij deden dit, terwijl ze zorgden uit de buurt te blijven van de ruin die briesend over het binnenplein holde.

De Engelschman zette zijn kin vooruit en zijn neusvleugels trilden en het leek mij toe dat hij van plan was zelf de zweep op mij toe te passen, wat een heel slecht begin zou zijn geweest voor onze kennismaking. Maar hij was wat heethoofdig en niet bepaald een lafaard.

„Als U edele mij wil veroorloven”, zei ik luid, „zal ik de ruin voor een kort poosje rijden en hem tot rede brengen”.

„Vijftig roebel dat je 't niet kunt!”

„Aangenomen!”

De Engelschman lachte alsof hij dacht dat ik er een grappe van maakte, maar hij keek scherp toe toen ik de ruin naderde. Het paard wierp de kop achterover en rende weg. Weer en nog eens naderde ik het, almaar zachtjes pratend.

Maar toen had ik de teugels beet. De ruin legde de ooren achterover, maar toen ik doorging met praten, zonder te probeeren in den zadel te komen, begon hij rustig naar de stalknechts te kijken. Toen sprong ik in 't zadel zonder het paard met de hand aan te raken. Het draaide en trapte toen het de stevige greep van mijn knieën voelde. Eenmaal gaf ik het een tik met mijn zware kozakken zweep en toen leek het als waren alle duivels in het beest losgelaten.

(Wordt vervolgd.)

Van de
Redactie

Radio. Ter gelegenheid van Sir Robert Baden Powell's verjaardag (22 Februari) heb ik den Chief Scout bij mijn gelukwensen voorgesteld, om iedere maand door middel van de radio met de padvindders internationaal contact te zoeken door een korte causerie. Tot mijn grooten spijt is Sir Robert door zijn talrijke verbintenissen verhinderd aan dit voorstel gevolg te geven, doch de directeur van het Internationaal Bureau, Mr. Hubert S. Martin, meldt mij, dat de Boy Scouts-Association iedereen eersten Donderdag van de maand een kwartier uitzending heeft, niet alleen van 2 LO doch ook van alle andere radiostations in Engeland. Ik vermeld dit even ten gerieve der radio-liefhebbers.

Correspondentie. Het komt herhaaldelijk voor, dat inzenders van artikelen mij toezegging vragen of en in welk nummer hun bijdrage zal worden opgenomen. In het algemeen kan ik over artikelen geen correspondentie voeren. Is een artikel niet geschikt voor plaatsing, dan wordt het retour gezonden, wanneer porto is ingesloten. Is dit niet het geval, dan wordt zulks beschouwd als een bewijs, dat de inzender op retourzending geen prijs stelt en wordt het manuscript vernietigd. Is retourporto ingesloten en vindt men het artikel niet in het e.v. nummer afgedrukt terwijl ook geen retourzending heeft plaats gehad, dan wachte men rustig af. Ik heb ontzaggelijk veel schrijfwerk en moet me tot het noodzakelijke beperken; hiertoe behoort niet het antwoorden op vragen als „is het artikel wel terecht gekomen“ e.d. De post weet mij uitstekend te vinden.

Voortrekkers. Mijn opmerkingen over Voortrekkers in één der vorige afleveringen brachten mij verscheidene brieven over dit onderwerp, welke epistels, hoewel niet voor publicatie bestemd zijnde, de overtuiging vestigen, dat er op verschillend terrein hard wordt gewerkt. Ik verwijs naar een verslag in dit nummer van een lezing over padvinderij voor leerlingen der

M. T. S. te Amsterdam, terwijl ik hier publiceer een foto van voortrekkers-, leerlingen der Nederl. Heide Maatschappij, onder leiding van Hopman de Koning.

Voortrekkers Ned. Heide Mij. onder leiding van hopman de Koning (midden). Van l. n. r. E. G. de Jonge, Apeldoorn; H. R. Matthes, Zeist; H. J. Wormgoor, Harskamp; Hopman de Koning, Apeldoorn; C. E. v. d. Horst, Enschede; J. H. Swart, Hilversum; G. J. Mensinga, Nijverdal.

We hopen, dat al dergelijke groepen contact zoeken met onzen Commissaris voor Voortrekkers, Dr. Hamaker te Utrecht, en dat deze gelegenheid zal vinden ook dit jaar een V.T.-bijeenkomst te organiseren.

Pinksterwedstrijden. Een paar opmerkingen betreffende de wedstrijd bepalingen zijn noodig blijkens diverse gestelde vragen. Ten eerste wil men van den secretaris der jury, hopman de Vries, tot in bijzonderheden weten, op welke wijze de diverse vaardigheden zullen worden getoetst. Uitgezonderd de afdeling atletiek, wordt dit echter uitgewerkt door den kampleider te Ommen, wiens troep aan de voorbereidingen medewerkt en dus niet in den wedstrijd zal uitkomen. De overige juryleden weten van deze details niets. Op deze wijze wordt voorkomen, dat de deelnemende patrouilles op een reeksje trucs worden geoefend, in plaats van op werkelijke degelijke vaardigheid in het betr. onderwerp. De wedstrijd punten zullen dus niet nader worden omschreven, uitgezonderd de volgende aanvullingen:

Bij het Vreede-seinen, waarbij geen cijfers of leesteekens zullen worden gebruikt, mag een aflezer en een opschrijver helpen, mits deze ook slechts lezen en schrijven; het werkelijke afseinen en opnemen moet door het aangewezen tweetal geschieden.

Bij de atletiekwedstrijden is kleeding (geen zwempak) en schoeisel (geen spijkerschoenen) geheel vrij.

Vaandrig P. van Kleffens te Zwolle is uitgenoodigd in de jury zitting te nemen; hij heeft deze uitnoodiging aangenomen.

De deelname is groot dit jaar en ook het aantal bezoekende troepen. We kunnen dus niet alleen een zeer geanimeerden wedstrijd, doch ook inderdaad een officieuze herdenking van ons tienjarig bestaan tegemoet zien. Men schrijve zoo spoedig mogelijk in door middel van het Kamp-Eerde-inschrijvingsbiljet; een ieder krijgt een plaats zonder dat kampgeld wordt berekend.

Leiders, bestuursleden e.d., die van het Huisverblijf gebruik willen maken, worden hiermede aangeraden zoo spoedig mogelijk te reserveeren. Het huisverblijf zal te klein blijken te zijn, doch in dat geval nemen wij maatregelen, dat elders logies wordt verschaft; de maaltijden worden echter op de groote boerderij verstrekt. Wij reserveeren naar volgorde van aanvraag en kunnen billijkheidshalve hierop voor niemand een uitzondering maken.

Bij mijn vertrek naar Canada roep ik mijn broeder padvindders een hartelijk vaarwel toe.

WIM VAN VOORTHUISEN,
Voortrekker Bn. v. Pallandtroep.

CARL DENIG

WESTEINDE 8
AMSTERDAM.

EEN GREEP UIT ONZE NIEUWE PRIJSLIJST!

Marbles Woodcraft Knife f 5.60	Bivaktent m. 2e dak, grondzeil,
Marbles Belt Axe - 3.75	gronddeken, bamboestok en pen-
Marbles Savety Pocketaxe - 5.—	nen. compl. 2.9 kg. prijs f 39.—
Marbles Waterpr. Matchbox - 1.50	Ceder zware oliejekker .. - 11.—
Padvindere zakmessen - 1.25	Ceder lichtgewicht idem - 14.75
Padvindere fluiten - 0.45	Ceder beenstukken, p. p. - 4.75
Kampschop, pioniermodel - 1.30	Ceder Mex-Poncho-grondz. - 12.—
Metalen kampspegel - 0.40	Ceder een-pers. grondzeil - 5.—
Br. Indische veldflesch .. - 3.—	Ceder oïlsilk kaartetui - 1.25
Dietz Pocket stormlantaarn - 1.75	Sportriem met musketonh. - 0.75
Orig. Thermos staal-flesch - 3.75	Oranje-blanje-bleu viag .. - 0.60
Wateremmer, 10 l. de beste - 2.50	Molton dekens 140 x 200 .. - 2.25
Tenttasschen, per paar .. - 6.80	Paardendekens wol, 135 x 195 - 8.—
Piunjezak, zwaar canvas .. - 3.50	100 pCt. wollen dekens
Koperen beugel met slot - 1.—	150 x 200 - 10.—
Khaki broodzakken (dubbel) - 2.—	Kameelh. dekens 150 x 200 - 13.50
Khaki canvas rugzak groot - 8.—	Grijze wollen truien, prima - 6.50
Bergan rugzak m. draagst. - 18.—	Khaki wollen truien m. ruit - 8.75
Tinker braadpan m. greep - 1.50	Pullover 7.50, 9.— en - 15.—
2 alum. pannen en braadp. - 3.90	Eenv. sterke sportkous .. - 2.95
alum. veldflesch met vilt - 2.—	Puttees p. paar 2.65; Fox - 6.50
Gold Medal veldbedden .. - 16.50	Khaki flanel sporthemd .. - 6.50
Opvouwbare Easy Chair .. - 9.50	Canad. houthakkerhemden - 8.—
X houten klapstoeltjes - 1.95	Khaki serge shorts, alle m. - 5.50
X opklapbare kamptafels - 7.90	Loden capes, dames en hrn. - 12.—
Trekker „Daisy” - 80.—	Lodenjassen, grtjs of groen - 17.—
Radius ½ liter gaskoker .. - 6.15	Rijbroeken n. maat, khaki - 18.—
	Four-in-One Trenchcoats - 43.50

COMPLETE PRIJSLIJST FRANCO OP AANVRAAG!

St. Joris-dag. Pogingen worden aangewend, door middel van „Het Leidensblad” om de herdenking van den padvindere dag: St. JORISDAG (23 April) meer gelijkvormig en gelijktijdig te doen plaats hebben, waardoor van deze herdenking ongetwijfeld een veel grootere kracht zal uitgaan.

Dit punt kan hier dus buiten bespreking worden gelaten behalve dan, dat je er vast op rekenen moet dien dag zoo mogelijk den geheelen dag, of anders zooveel mogelijk in uniform te zijn en een roode tulp op je uniform te dragen (dit wat het uiterlijke betreft) en dat je je erop moet voorbereiden dien dag een werkelijk extra goede daad, zoo centje waar je je wat moeite en opoffering voor moet getroosten, dient te verrichten tegenover je moeder (c.q. je verzorgster).

Rest me nog een paar woordjes tot jullie te richten over de beteekenis van dezen internationalen padvindere dag. We hernieuwen dien dag onze belofte. Sommigen meenen hierin een aantasting van den ernst der belofte-afliegging te zien. Dit is grauwe theorie. De belofte is en blijft als zoodanig afgelegd, doch we hernieuwen de belofte, we willen haar nog eens ernstig en bezinnend uitspreken en haar ontdoen van het stof van den levens-sleur.

We willen het gemeenschappelijk op eenen dag en één uur nog eens bewust beseffen, dat we in het spel van verkennen allen, jongeren en ouderen, vrijwillig een oefenschool hebben gezocht om het beste, dat in ons is, ten koste onzer verkeerde neigingen te ontwikkelen.

Dit is een heele karwei, doch we doen het in een spel, dat ons allen aantrekt en.... we doen het gemeenschappelijk, hier, ginds, over de heele wereld. Maar het eischt doelbewustheid en strikte eerlijkheid tegenover onszelf, het eischt een steeds groeiend inzicht welke factoren inderdaad de waarde van ons leven bepalen, een steeds groeiende kracht om dit inzicht te kunnen verwezenlijken in de daad, in ons leven.

God geve ons allen dit padvinderejaar de kracht, ons leven tot een zegen te maken!

J. SCH.

De afd. KAMPEN hoopt op WOENSDAG 7 APRIL a.s. een Uitvoeriug met Fancy-Fair te geven.

Zij noodigt Afdeelingen uit door hare vertegenwoordiging van belangstelling te doen blijken.

E. G. ENGELN,

Secr. der Regelingscomm., Sabloniërekade 9.

Ontvangen Bladen

„Het Pow-Wow” (tr. 14 A'dam) van Februari begint met een artikel van den Hopman over „leer willen”, waarin gewezen wordt op de training door de daad. Programma's en verslagen wijzen erop, dat troep 14 het niet bij beschouwen laat, dat er een opgewekt, krachtig troepleven is. Vermelden we nog, dat de troepsaarkas reeds 9 jaar bestaat.

* * *

„De Apeld. Padvinder” van Februari vermeldt, dat de Leeuwen de patr. wedstrijden hebben gewonnen. De prijs is een kampvoorwerp: Hofstede bepleit de wederinvoering van het patr. kroontje als eereteeken. Een nieuwe medewerker, G. Betlem Jr., zal poëtische bijdragen leveren; zijn eerste versje is vlot geschreven.

* * *

„De Sprankel” (Alkmaar) vervolgt de rubriek „Padvindere geschiedenis” waarin aardige bijzonderheden over den ouden (padvindere) tijd. Voorts een beschrijving hoe het troepblad wordt saamgesteld en gedrukt en patrouilleberichten.

* * *

„De Houtduif” (Bussum) begint een puzzelrubriek; de eerste puzzel lijkt griezelig veel op de beruchte rekenproblemen: „A vertrekt uit Arnhem om 1 uur etc.” Een novelle en eenige grappen uit filmannonces sluiten het nummer. Van de laatste nemen we over:

MET SHACKLETON NAAR DE ZUIDPOOL. — Tegen verminderde prijzen.

IN HET LAND DER EEUWIGE STILTE. — Met versterkt orkest.

Nog eenmaal op verzoek: DE DOOD VAN JULIUS CAESAR. DE ONDERGANG VAN POMPEI. Nog acht dagen verlengd.

* * *

„De C.J.M.V. Padvinder” (den Haag) publiceert het kamp-liedje „De Stoere Zonen”; jammer toch, dat die woorden niet in den waren geest zijn; wat zouden we ervan zeggen, als een Engelsche Padvinder zong, dat hij voor twee telde? Zwervende Valk beschrijft zijn waarnemingen in Bosch en Duin. Verder de gewone rubrieken en programma's.

* * *

„Rancho-Nieuws” (troep 8 A'dam). De Meeuwen hebben den patrouille-wedstrijd gewonnen. De troep heeft een eigen tuin, waarin thans weer wordt gewerkt.

* * *

„Het Kampvuur” (troep 2 A'dam). De P. L. der Meeuwen raadt zijn jongens „Ovomaltine” aan ter versterking van de werkkraft. Het Mannetje in de Maan geeft zijn maandelijksch werkkraft. Het Mannetje in de Maan geeft zijn maandelijksch overzicht, van wat hij in troep 2 al zoo zag. Ton Koot vervolgt zijn Noorsche Brieven en Tatellah Satrah schrijft een fantasie over „Hoe het worden zal”. 1 April a.s. viert de troep zijn 10-jarig bestaan: onze gelukwensen! De aflevering sluit met een Balans en Winst- en Verliesrekening.

* * *

„Het Kompas” (Assen). Na de bazar zijn alle patrouilles, blijkens de patr. rapporten, weer begonnen voor klasse- en vaardigheidsinsignes te werken. De Hopman Knuttel schrijft over het troepmuseum en betreft daarbij terecht de waarheid, dat het troepverband door het patr. systeem niet verloren mag gaan. Het museum zal dienen voor de opleiding voor de klasse-toetsen. Voorts een opwekking om zooveel mogelijk in het Centraal Magazijn te koopen.

* * *

„Haarlem's Dagblad” (no. 13103). Een journalist van dit blad, alsmede de teekenaar, is een dag met de Haarlemsche Padvindere op stap geweest. Resultaat: een aardig, vlot geïllustreerd artikel, waardoor het publiek werkelijk een beeld krijgt van het werk van een troep. Dergelijke krantenartikelen behoren helaas tot de uitzonderingen.

* * *

„Havikrubriek” (Groninger Dagblad). Haviksoog schrijft over Sport-Wedstrijdwezen en karakterontwikkeling. Hoewel deze juiste beschouwing door de lelie is gedekt, hadden wij er gaarne nog nadrukkelijk aan vastgeknoopt gezien, de vermelding dat en hoe we in de padvinderij „fair play” nummer één stellen.

* * *

„Het Pow-wow” (troep 14 A'dam). Het programma der Pinksterwedstrijden is opgenomen. Opgewekt wordt, dat alle patrouilles zullen deelnemen. Bravo! Verder de voorloopige klasse-eischen en een lijst van troepleden. In een oproep aan de ouders wordt gevraagd om oude meubels, flesschen etc. voor den troep te bewaren, opdat dit alles kan worden verkocht ten bate der troepfondsen, in 't bijzonder: wedstrijdskosten.

„Mededeelingen Utrecht”. Utrecht heeft een welgeslaagde afdeelingshuisvlijt-tentoonstelling achter den rug; wel een uitstekend idee om den ouders een kijkje te geven op een anderen kant van ons werk dan de gebruikelijke. 20 Maart wordt een groote gemeenschappelijke oefening gehouden.

* * *

„De Kern” (troep I Groningen). Een uitstekende rubriek in dit troepblad is die der Phaenologie (waar te nemen verschijnselen) voor planten en dieren in de maand, volgende op den datum van verschijnen. Zou Reinking voor de Padvinder ook niet een dergelijk rubriekje willen leiden?

* * *

„Block Note” (Troep 11 A'dam). Twee korte berichten in het Maart-nummer, welke we gaarne in alle troepbladen zouden vinden. 1e. Alle jongens van den troep zijn geabonneerd op „De Padvinder”. 2e. Met Pinksteren gaat de geheele troep naar

Ommen. Met Paschen is de troep in zijn clubhuis te Bussum: het Block.

* * *

„Maandbericht” (v.h. Jack-London-Verbond). In de Maart-aflevering wordt geprotesteerd tegen het optreden van het bestuur van den Haagschen Dierentuin ten opzichte van onze inheemsche vogels, waarvan vogels in gevangenschap worden gehouden, welke hiervoor absoluut ongeschikt zijn.

* * *

„De Tent” (N. T. K. C.). Het Maart-nummer vertelt van een kamp bij het Putven bij Moergestel, waar het een dorado voor vogelliefhebbers moet zijn. Verder een geïllustreerd verslag van een Kamptocht door Noorwegen: het sombere land. Gewezen wordt op het belang van het goed verzorgen der voeten. Heeft men gezonde enkels, dan verdienen lage schoenen de voorkeur; vooral geen overdreven dikke zolen, schoenen iederen dag invetten. Wollen sokken of kousen zijn het beste; hierin talkpoeder strooien of kousen inzeepen. Voeten iederen avond met koud water wasschen.

HET ZELFMAKEN VAN KAMPEER-ARTIKELLEN

(Alleen voor Amateurs)

Onder Redactie van CARL DENIG, AMSTERDAM

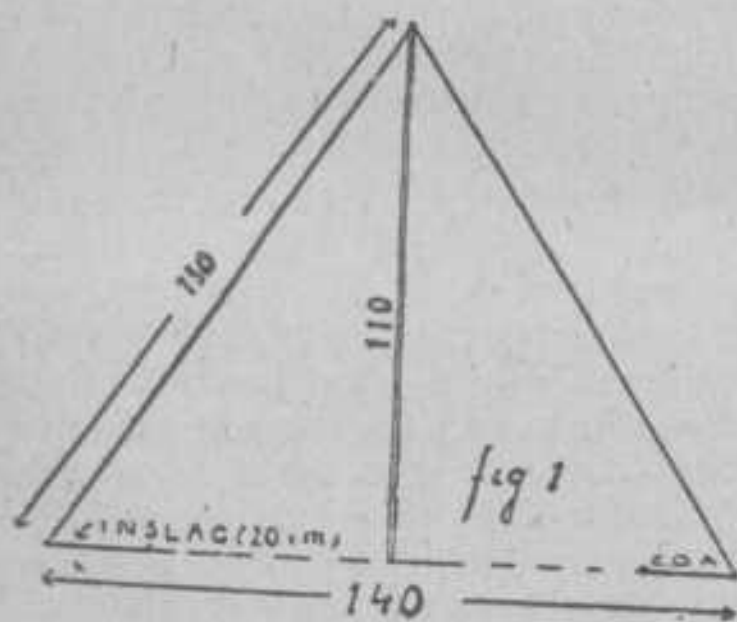
(Nadruk verboden)

EEN DUBBELDAKS SHELTER VOOR f 19.—!

Jongens, het wordt voorjaar en het wordt tijd, dat iedereen z'n eigen shelter krijgt! Het is jammer, dat zoo velen hun spaarduiten besteden aan een Amerikaansche legertent. Deze shelters hebben het nadeel, geen deuren te hebben en de onderkanten zijn niet voorzien van inslagen.

Daarom heb ik voor jullie een shelter ontworpen, welke vóór en achter deuren heeft, (overelkaar heensluitend), verder inslagen langs de grondlijn en buitendien een tweede dak. Het heele ding weegt maar 2 K.G. en de prijs is slechts enkele guldens meer dan men voor een legertentje moet neerleggen. Alleen.... je moet de tent zelf maken!

Een paar vrije middagen of eenige avonden aan de naaimachine en je shelter is klaar!

Zooals je op fig. 1 ziet, is de tent 1.10 mtr. hoog en 1.40 mtr. breed. Daar de lengte 2 mtr. is kunnen twee personen gemakkelijk in deze tent slapen.

Je bent natuurlijk nieuwsgierig om te zien of die tent werkelijk maar f 19.— kost en daarom heb ik deze keer bij de opgaven der materialen tevens de prijs der onderdeelen opgegeven.

Zie hier wat je noodig hebt en wat het kost:

	Tent		Dak	
Lawn, 100 cm. br., p. mtr	1.05	8.60	mtr f 9.03	5 mtr. f 5.25
nokband, 25 mm. br., p. m.	0.06	2	„ 0.12	2 „ 0.12
smal band, 15 mm., p. m.	0.04	20	„ 0.80	9 „ 0.36
koord, dun	0.01½	6	„ 0.09	18 „ 0.27
spanners, aluminium	0.06	2	stuk 0.12	8 stuk 0.48
ringen, koper, 15 m.m.	0.00½	12	„ 0.06	—
drukkn., koh-i-noor doz.	0.06	8	„ 0.06	—
grondpennen, ijzer 23 cm.	0.05	12	„ 0.60	8 „ 0.40
			10.88	6.88

Verder nog 2 klosjes garen 0.24 en nog twee bamboestokjes f 1.—, totaal dus f 19.—.

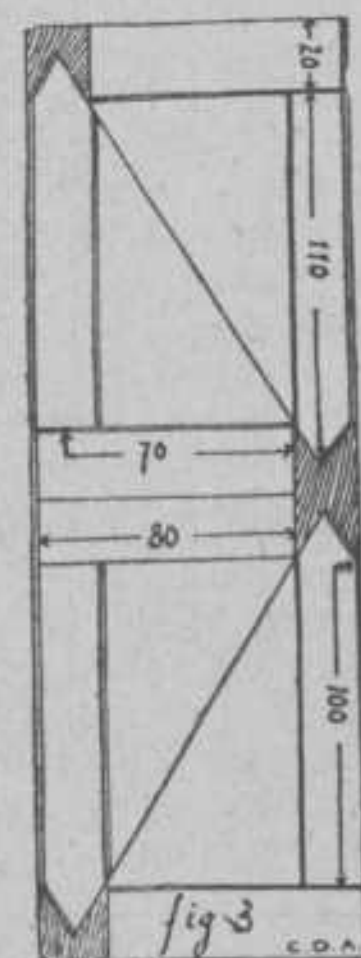
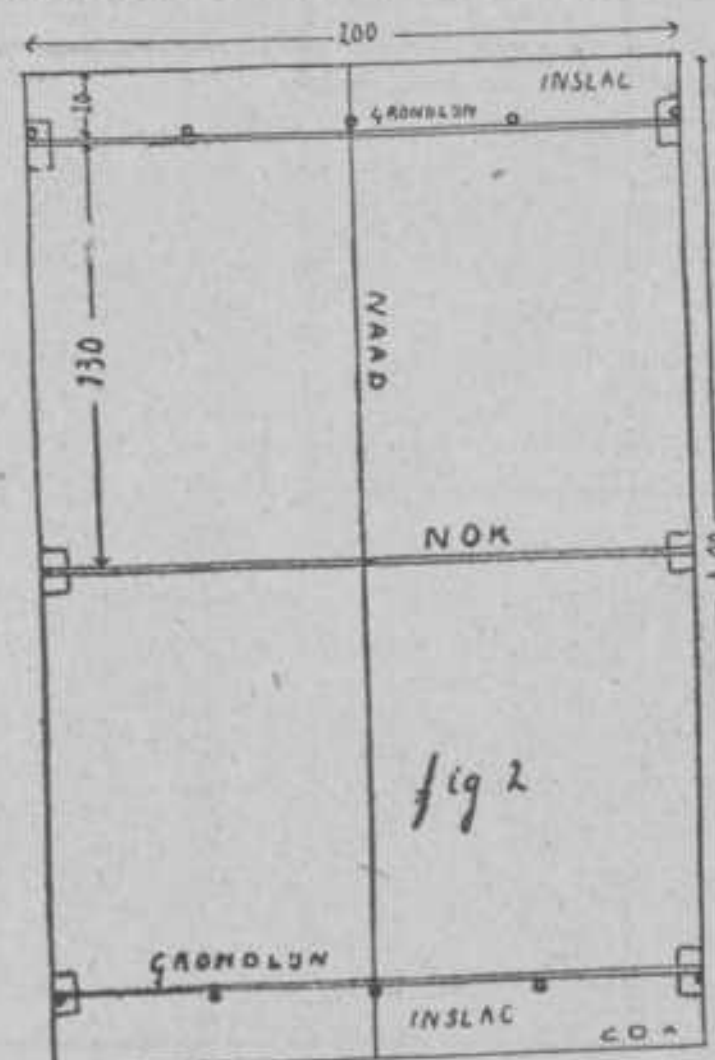
Voor de stokken koopen wij in een visscherijzaak twee bamboestokken en met wat moeite maken wij er twee-deelige stokken van. De bamboestokken worden aan het onderinde vlak onder een ring afgezaagd en dan de stok op de lengte (1.10 mtr) afzagen. Boveneinde omwinden met dun touw en dit lakken. Daarna het open einde voorzien van een houten plug, waarin een spijker. Dan zagen we de stokken in twee deelen en wel zoo, dat het onderstuk 5 c.m. korter is dan het bovenstuk (dit voor de bus, zoodat later de twee stukken evenlang zijn). Van blik maken we nu twee bussen, welke dan precies om de stok moeten passen en soldeeren dit (het blik een eindje over elkaar heen leggen). Voor het inscheuren aan de bovenkant wordt de blikken bus, alvorens gerold te worden, eerst omgevouwen.

De bus wordt met wat uitgeplozen touw klemmend op het onderinde geschoven.

Nu gaan we de tent knippen. De romp van de tent bestaat uit twee banen, elk 3 mtr lang, welke met de zelfkanten aan elkaar genaaid worden. De onderkanten (inslagen) worden afgezoomd.

Deze lap wordt in de helft gevouwen en deze vouw is de nok. 130 c.m. naar beiden kanten wordt de grondlijn geteekend (zie fig. 2). Op de nokeinden en de einden der grondlijnen worden versterkingen genaaid (een stukje wit katoen, afgedekt door het tentmateriaal). Daarna langs de nok het nokband sikken en langs de grondlijn smal band. De romp is nu klaar op de nokgaatjes en de ringen voor de pennen na.

We gaan nu de deuren maken.

Zooals men op fig. 3 ziet, zijn de deuren 10 c.m. breeder dan de halve tentbreedte, zoodat de deuren over elkaar heen sluiten. Ook hebben de deuren aan den onderkant een inslag, zoodat alle tocht uitgesloten is. De teekening laat duidelijk zien, hoe de deuren te knippen. De dubbele lijnen zijn band.

Op de teekening zijn niet de drukknoopen en de strikbandjes geteekend. Deze komen als volgt: binnenkant strikbandjes en buitenkant drukknooppjes (op elke deur vier staks van elk).

Het gearceerde op de teekening is afval en wordt dit gebruikt om de versterkingen af te dekken. De deuren worden, nadat ze geknipt zijn, geheel afgewerkt met het band en behoeven dan slechts aan de romp van de tent genaaid te worden.

Dit inzetten der deuren aan de romp moet met zorg geschieden, daar anders de schuine kanten der deuren uitrekken onder het werk.

Bovenkant der deuren komen precies op de nok en de grondlijn der deur moet precies op de grondlijn der tent komen. Als de deur „langer” is dan de tent, dan is de eerste uitgerekt en moet dit onder het naaien weder toe gegeven worden!

Jongens

stoeien en ravotten graag, maar vallen en bezeeren zich dan ook dikwijls. Zorg daarom altijd in huis voor een doos

Doos 30 cent.

PUROL

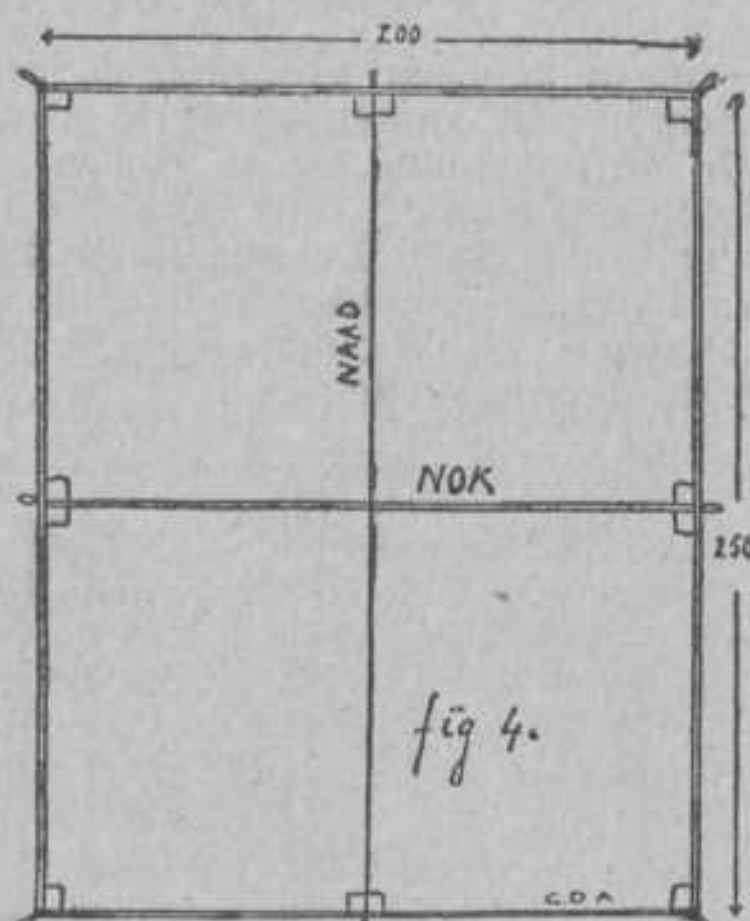
Als de deuren aan de tent genaaid zijn en de zelfkant der romp over de rafels der deuren is genaaid, behoeven wij de tent slechts af te werken door langs de grondlijn op elke 50 c.m. afstand een ringetje te naaien. Dit ringetje wordt in een lusje van band gelegd en op de tent genaaid (zie de ringetjes op fig. 2).

Aan de nokeinden wordt nu een klein gaatje gemaakt en dit gefestonneerd. Door dit gaatje komt later de spijker van de tentstok.

Halfweg grondlijn-nok, waar de deuren aan de romp zitten, nog strikbandjes naaien voor het opbinden der deuren.

De tent is nu klaar en beginnen we een andere avond aan het dak!!

Het 2e dak is al zeer gemakkelijk te maken. Twee banen van 2.50 mtr. worden aan elkaar genaaid (langs de zelfkanten). Daarna in de helft gevouwen en vormt deze vouw de nok. Op de nokeinden, de vier hoeken en de naadeinden worden versterkingen genaaid en dan het nokband opnaaien. Meteen voor en achter een lus laten uithangen, waar later de lijnen aan geknoopt worden.

Nu het dak rondom afwerken met smal band en tegelijk op de hoeken en op de naden een lus mede naaien van band, waar later de lijnen aan geknoopt worden.

Aan de nokeinden weder twee kleine gaatjes maken en afwerken (festonneeren) voor de spijker in de stok.

De voor en achterlijnen der tent en het dak zijn ieder 3 mtr lang en de zijlijnen van het dak ieder 2 mtr. Aan elke lijn een spanner.

De tent is nu klaar en Zaterdagmiddag op de fiets naar een open plekje nabij de woonplaats en zien of de tent goed staat.

Het geheel zal er dan wel ongeveer uitzien als op fig. 5!

Als je dan straks echt gaat kampeeren, denk je er natuurlijk aan om een grondzeil mede te nemen. Want je kunt niet zoo maar op den grond slapen! Lees in een der oude nummers van „De Padvinder”

maar eens na, hoe je zelf een grondzeil kan maken, of zet op je verlanglijst een grondzeil-cape!

En nu veel genoeg van je shelter en minstens 50 lamp-nachten in dit seizoen!!

Met kampgroeten,

CARL DENIG.

AMSTERDAM MIDDELB. TECHN. SCHOOL.

Vrijdagavond 5 Maart, werd in het troephuis van troep III de tweede bijeenkomst van Padvinders der M. T. S. gehouden.

Na een inleiding van Wim Fuijt, gaf deze het woord aan Hopman Balk, die zich bereid verklaard had een korte uiteenzetting te houden over het goede werk, dat de P.V.-beweging op een school als de onze doen kan. Spreker wees erop, dat ons doel voornamelijk moet zijn diegene te pakken te krijgen welke het contact met de vereeniging dreigen te verliezen. Deze zijn in te deelen in 2 groepen:

1o. De jongens, die P.V. worden, alleen om de uniform, en dus alle hogere idealen links laten liggen. Deze gaan toch verloren voor de beweging, dus komen ze voor ons niet direct in aanmerking;

2o. De jongens, die behalve de plezierige, ook nog de ideële kant zien, doch bij verplaatsing van provincie naar stad geen weerstand kunnen bieden aan de gevaren, die een stad als Amsterdam voor een op kamers wonende jongens biedt.

Ze zijn wat men noemt „kuddemensen”, en op school direct te herkennen aan hun slappe houding.

Voor hun is het: huilen met de wolven, waarmee men in het bosch is. Angst voor belachelijkheid, en zucht naar getapt te zijn, doet hen al gauw de P.V.-wet vergeten, en ze nemen de minderwaardige houding aan, welke helaas voor zoo velen de gebruikelijke is.

Voor zulke mensen is het contact met de beweging niet alleen gewenscht, maar zelfs vereischt, en een middel om dit te verkrijgen is, de oprichting van een M. T. S.-voortrekkerspatrouille. De jongens hebben dan dezelfde onderlinge belangen, en bovendien worden de sterkere in staat gesteld hun zwakkere broeders te helpen, niet alleen met de daad, maar ook met het persoonlijk voorbeeld, dat in de meeste gevallen al zoo ontzaggelijk veel goed kan doen. We hoeven zelf heusch niet volmaakt te zijn, om een ander in het rechte spoor te houden, wanneer deze maar ziet, dat wij onze fouten ernstig bestrijden, en er ons niet om bekommeren, wat „de rest” ervan zegt. De spreker eindigde met ons er op te wijzen, dat zelfstandigheid van groote waarde is, en dat wij voor alles in staat moeten zijn.

„To paddle our own canoe”.

Het debat bracht niet veel nieuws. Hoofdzakelijk werd onze houding t.o. van het „Corps” besproken. F. DE HARTOG.

VRAAGT UWEN LEVERANCIER:

Spoor's Mosterd

SPOOR'S

Gestampde Muisjes

in BLIK of LUXE STEENEN POTTEN

SPOOR'S

Geraspte Groene Zwitsersche Kaas

in LUXE STEENEN POTTEN

Fabrikaat van de Firma W. A. Spoor Jr. Culemborg (Holland)

NATUUR-NOTITIES

Wanneer je in de Paaschvacantie eens een dag niets te doen hebt en 't is mooi weer, dan kan ik jullie ten sterkste eens een tocht langs een van onze zeedijken aanbevelen.

Om en bij de Zuiderzeedijk bijv. is wel zóóveel te zien, dat je er gerust een dag aan kunt spandieren.

De tocht gaat voornamelijk door polders; maar als je nu denkt dat daar niets te zien is, dan heb je 't wel heel erg mis.

Vooreerst de talrijke vogels, waaronder de talloze verschillende geteekende Kempaantjes, waarover ik 't reeds gehad heb. Verder massa's Grutto's, Tureluurs, Eenden, enz. enz. Kortom: alle vogels die je je maar in 't polderlandschap kunt voorstellen. Sommige van jullie, die misschien aan de Rode Reiger denken, zullen bedenkelijk kijken. Maar toch heb ik die op m'n jaarlijksche tocht naar de Zuiderzeedijk wel gezien.

Het is een prachtige vogel; wat vorm betreft lijkt hij sprekend op z'n neef de Blauwe Reiger, maar wat z'n kleur betreft: die is véél mooier. Hij is bijna geheel purper, bruinachtig gekleurd op z'n rug en z'n hals en kop. Als hij voor een rietzoom of gagelboschje staat, is hij niet gauw op te merken, vooral niet als hij voor wat gagelboschjes staat.

Maar wat vindt je nu eigenlijk op de zeedijk zelf?

Nu, aan de eene kant, waar de dijk met gras begroeid is vind je allerlei gewone landplanten, op de basaltblokken aan de andere kant groeien allerlei soorten zeewier; en dan nog

op 't vaak aanwezige smalle strookje, klei-strand, allerlei z.g. „zoutplanten“ of met een geleerd woord „halophyten“.

Doch ook de gewone landplanten op 't grazige deel van de dijk zijn allen min of meer halophyten.

Allereerst valt je hier op, 't aardige „Engelsch gras“ (*Armeria*) met zijn aardig trosje rose bloemetjes. De heele dijk ziet rose van de talloze bloeiende plantjes. En inderdaad, als ze nog niet in bloei zijn, zijn 't precies gewone grasplantjes; ze hebben dezelfde smalle, lintvormige bladeren.

Verder vind je er ook veel 't Engelsche Lepelblad (*Cochlearia*). De onderste wortelblaren zijn inderdaad net thee-

lepeltjes. De bloemen zijn klein en wit en zitten in groot aantal langs de stengel.

Dan vind je op de klei-stranden ook nog een gekke plant, die je op 't eerste gezicht voor „Weegbree“ aanziet. De bloeiaren zijn net zoo, alleen veel groter en forscher. Bij nadere beschouwing blijken echter de aparte bloemen niets op die van de Weegbree te gelijken. Dit is wel een type van een halophyt. Een schrale plant, met dikke, bandvormige, stijf opstaande bladeren; dikwijls staat de plant dan nog op plaatsen die zoo nu en dan door 't zeewater overspoeld worden.

Een fasoenlijke Hollandsche naam voor deze plant past heel goed erbij. Deze is n.l. „Zoutgras“ (*Trichogon maritima*).

Ook z'n latijnsche voornaam „maritima“ zegt al dat de plant van de zee afkomstig is (zie fig. 1).

En dan de wieren op de basaltblokken! Dikwijls is 't een groen, glibberig, vies papje. Maar daarvan is een botanist niet vies. Doch houdt die wieren eens in 't water, dan zien ze er heel anders uit.

Vastgroeënd op de basaltblokken vindt je dikwijls een wier, genaamd „Flucus“. Een goede Hollandsche naam weet ik er niet voor (zie fig. 2). Het zijn net platte, groene stengels, die zich één of twee maal vorkvormig vertakken. Uit botanisch oogpunt is dit wier zeer eigenaardig wat betreft z'n bevruchting, maar dat is hier maar niet zoo even na te gaan. Het is een van de hoogst ontwikkelde zeewieren.

Dan vind je er nog 't darmwier en nog andere.

Langs de dijk zie je van allerlei vogels. Allereerst de bekende Bonte Pieten of Scholeksters, die bedrijvig rondlopen en overal met hun harde, rode snavel, gaten in den grond boren.

Voorals als de vogel een mossel vindt raakt hij in vuur. Snel flikkert telkens de rode spies op en neer, om tenslotte de sluitspier van de schelpen door te snijden en dan de inhoud snel op te slokken.

Velen zeggen dat de Scholekstersnavel een van de hardste en sterkste is onder alle vogelsnavels.

Maar of die snavel dan ook zwaar is! Als 't dier slaapt, ligt de snavel op de rug. Vaak zijn dan de oogen niet eens heelmaal gesloten; alleen 't z.g. „derde oogvlies“, ligt er overheen. Dit vlies is vuurrood.

Dan vind je er dikwijls nog de „Aalscholven“, een vogel die geheel van visch leeft. Een eigenaardigheid van die vogel is dat 't zuur in z'n maag zóó sterk is, dat, wanneer 't dier dood is, de maag reeds na enkele uren geheel verteerd is.

Ook kun je op warme dagen in April, maar vooral in begin Mei wel eens 't geluk hebben een glazenmaker uit z'n pophuid te zien kruipen. Dat is werkelijk weleens de moeite

Fig. 1.

waard om nauwkeurig bekeken te worden.

Wanneer n.l. de larve van 't dier, je kent ze wel de „knijpers“, volgroeid is, klimt deze tegen een rietstengel of een andere steun op. Dat is al een heele toer voor 't beest. Telkens rust hij even om dan weer moeizaam verder te klauteren, totdat een geschikt plekje is gevonden. Hier klemmt 't dier zich stevig met z'n pooten vast.

Nu barst de huid, waar 't beest in zit, overlangs open, en met veel gesjor en gehisch is eindelijk z'n kop te voorschijn gekomen. Door z'n kop en borst dan telkens achterover te buigen, scheurt de huid nog verder open en nu komen achtereenvolgens, vleugels, pooten en achterlijf te voorschijn. De huid valt dan af. Nu koestert de toekomstige vliegmachine zich fijn in 't zonnetje. Z'n vleugels verkeerden nog in hope-looze toestand, ze zijn nog nat en kreukelig en slap. Die vleugels zijn eigenlijk niet anders dan twee op elkaar geplakte velletjes, waartusschen bloedvaten en luchtbuizen, z.g. tracheeën. Het lichaamsvocht (bloed) nu stroomt weg, de buizen vullen zich met lucht en de vleugels worden door 't uitdruigen vlak en gespannen en dunvliezig. Wanneer 't eenmaal zoover is, vliegt 't dier gauw weg om z'n rooftochten te beginnen.

Want was de larve al moordzuchtig aangelegd door allerlei waterdieren, ja zelfs van die kleine venijnige stekeltjes te grūpen, het volwassen insect is niets beter dan de larve.

Doodstil staan ze soms boven 't water, de vleugels oneindig snel bewegend, zoodat alleen 'n kringvormig waas is te zien. Overal boven 't water argelooze mugjes en vliegjes die van de vroege voorjaarswarmte genieten... Dan snort plotseling de groote vlieg-machine door 't kleine goedje heen, hier en daar een bekvool meehappend. Even verder wordt 't dier door een nog snellere zwaluw gegrepen, die weer door een listige valk, enz., enz.

Fig. 2.

Waar of 't einde is? Nergens, alles is eindeloos, eindeloos ver en groot.

Goed Pad!

QUOSK.

KAMPEERTERREINEN.

Voor Breda en Omstreken kunnen kampeerterreinen worden aangevraagd aan den Heer A. J. HOUTZAGER, secretaris der afd. Breda N.P.V., Engelbert van Nassau-plein 153 bis, Breda, die voor doorzending naar den Centr. kampeiding zorg draagt.

Van de kampeerterreinen is kaart met verslag over toestand, leveranciers, drink- en zwemwater, enz. enz. te verkrijgen.

Ook Troepen of patrouilles, die een kampeerterrein buiten ons om gebruiken, worden verzocht hiervan kennis te geven aan den Secretaris.

Inlichtingen en toestemmingen van kampeerterreinen worden alleen verstrekt aan Padvinders, Meisjesgezellen en aan hen die op eenigerlei wijze met de N.P.V. of het N.M.G. in verbinding staan.

KAREL W. VAN AKEN, Adm. C. K.

Voedert Uwe Hoenders met

**OUWEHAND'S
OCHTENDVOER**

Schitterende samenstelling
Franco à f 9.50 per 50 Ko.

Hoenderpark Ouwehand
Afd. Voeder
TELEF. 53 — RHENEN

Onder Redactie van J. R. G. DE VEER, Gasschool, Kazerne Vestingartillerie, Utrecht

Drukfoutenduivel. Deze was weer eens aan den gang in de vorige rubriek. Eenige snuggerlingen merkten op, dat de stand in de ladderwedstrijd niet met het diagram overeenkwam. Nou, om maar in eens alle twijfel weg te vagen: het diagram was goed! De oplossingstermijn wordt dus 1 maand verlengd.

Verder maakte het bovengenoemd satantje van Kees van Meerten: Kees van Meester, wat deze jongeman heelemaal niet netjes van 'm vond!

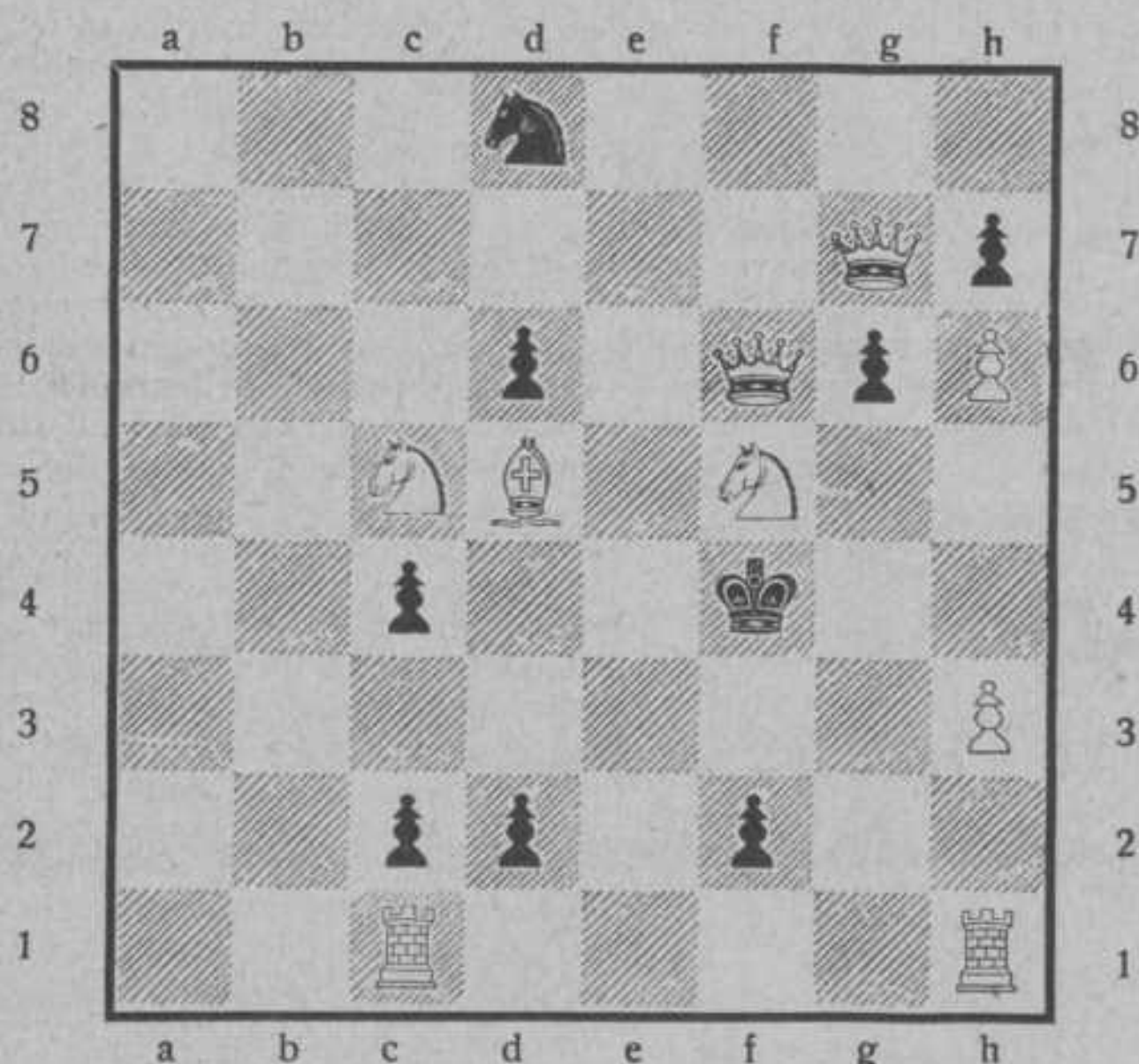
Ziezoo, mijn hart is gelucht.

Oplossing probleem no. 1: Td2—f2. Zelden heb ik van een probleem zooveel foutieve oplossingen binnengekregen als van dit: welgeteld waren er 9 de plank mis! Goed werd het opgelost door E. Spanjaard, L. Schoevers, J. Kutsch Lojenga en G. Kater, die dus alle 2 pnt hebben.

PROBLEEM III.

Wit begint en geeft in twee (2) zetten mat.

Auteur: J. R. G. de Veer.

Stand: Wit: Kf2, Dg7, Te8, Lc3, Lc8, pi. a2, b3, f3, g2, h2.

Zwart: Kg8, Da3, Ta8, Lf8, Lg6, pi. a6, b7, d4, f7, g7, h7.

De Ladderwedstrijd. Oplossing partijstand: J. R. G. de Veer tegen H. Koster (Februari-nummer). Na 1... h5 speel wit 2. Tg6!! en wat zwart ook doet, hij is altijd mat in 4 zetten, bijv.

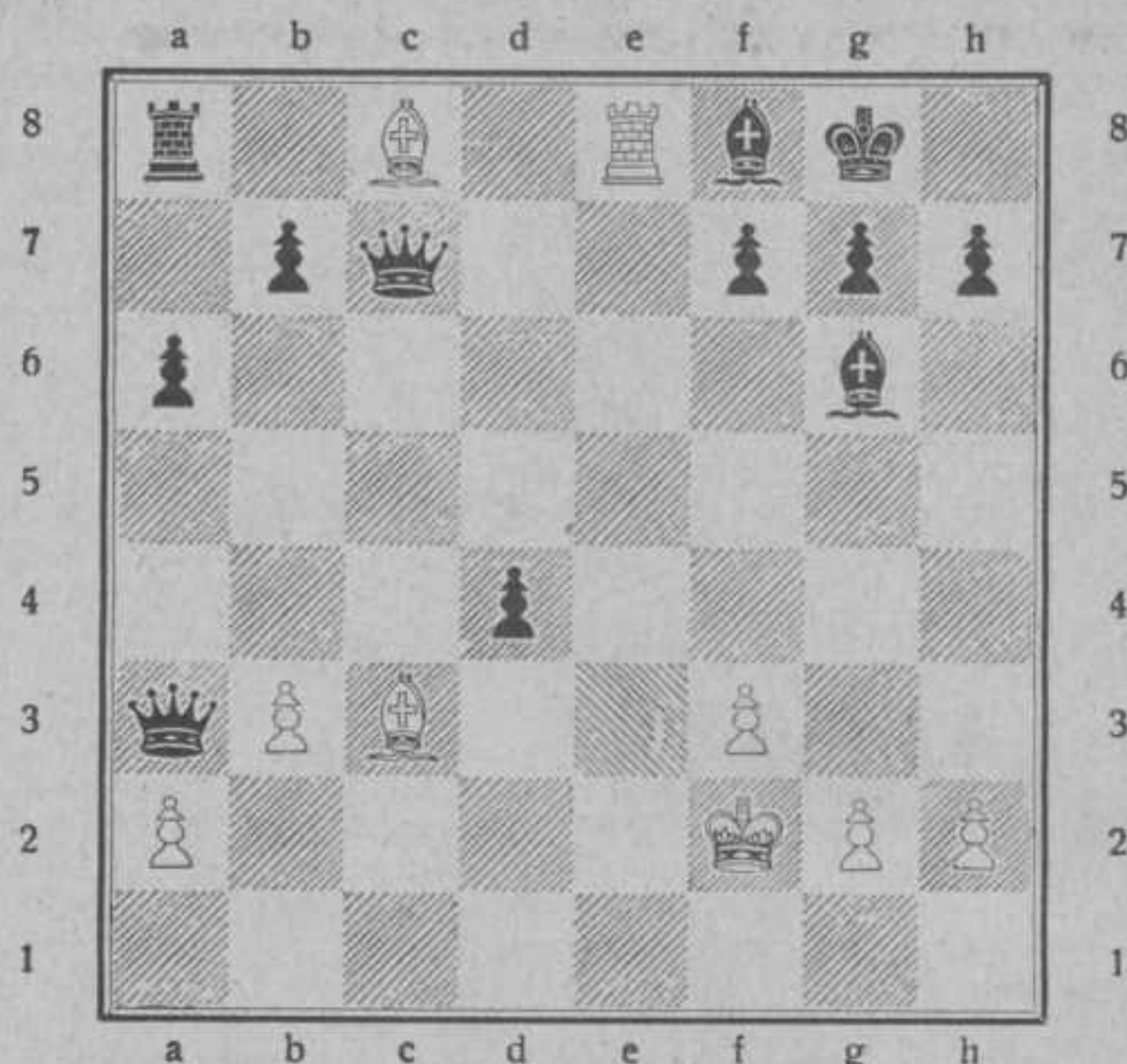
2. Tg6, Lg6: 3. fg: sch., Kg8 (Kg6: 4. Dh5: mat) 4. Dh5: en mat volgt. 2. Tg6, Kg8 3. Dh5: Kf7 4. Tg7:!! sch. Kg7: 5. Dh7, mat.

VAN DER DEURE'S ponds en kilo's
Lunchkaas
EN ROOMKAAS ENKHUIZEN

Broodkaas, alle soorten Edammer, Goudsche en Leidsche. Ged. merk „De 3 Haringen”

Voor onderstaande nieuwe stand, waarvan de oplossing voor het verschijnen van het volgend nummer binnen moet zijn, is het maximum aantal punten 2.

J. R. G. de Veer (Wit) tegen Schachclub Dingelstadt (Zwart).

Stand: Wit: Kf2, Dg7, Te8, Lc3, Lc8, pi. a2, b3, f3, g2, h2.

Zwart: Kg8, Da3, Ta8, Lf8, Lg6, pi. a6, b7, d4, f7, g7, h7.

In deze stand uit eene correspondentiepartij won wit, echter niet op de vlugste en fraaiste wijze. Er zijn verschillende goede en winnende zetten mogelijk, echter maar één allersterkste. Voor elke winstvoortzetting krijg je punten, het maximum aantal echter voor de beste! Wit is aan den zet.

Stand in de ladderwedstrijd. Door goed op te lossen hebben de volgende rivalen elk 4 punten: E. Spanjaard, G. Kater, H. Witscher, L. Schoevers, J. Kutsch Lojenga en H. C. Zeeven. Deze laatste krijgt de Aprilprijs en begint dus weer met 0 punten, van voren af aan, net als bij het edele ganzenbord. De anderen houden hun 4 punten en bouwen daarop voort. Komt, foutieve oplossers, haalt ze in, één voor één vallen ze toch af, je hebt dus reuzen kansen.

Wat vertoond zal worden. Op veler verzoek zal een nieuwe wedstrijd geplengd worden en wel in het oplossen van fantasie-schaakproblemen.

Dat zijn problemen, waaraan de één of andere merkwaardige voorwaarde is verbonden, bijv. het volgende:

Stand: Wit: Kh5; Zwart: Ke8.

De opgave luidt: wit doet zijn laatsten zet terug; zwart doet dan eveneens zijn laatsten zet terug en doet in de plaats daarvan een zet zoo, dat wit direct mat geven kan.

Zoek d'r maar eens op. Deze is heel moeilijk, maar dient bij wijze van voorproefje. De volgende maal begint de nieuwe wedstrijd in dat genre.

REIS NAAR EN VAN DE PINKSTERWEDSTRIJDEN TE OMMEN.

Evenals het vorige jaar zal het waarschijnlijk zeer goed mogelijk zijn, dat verschillende troepen hun uitstapjesbiljetten voor kinderen voor de reis naar Ommen combineren, waardoor ook kleine groepen van de gunstige bepalingen voor grootere aantallen kunnen profiteren.

Willen daarom die troepen, die van plan zijn, op ZATERDAGMORGEN 22 MEI van of over UTRECHT of AMERSFOORT naar Ommen te reizen en/of op DINSDAG 25 MEI terug van Ommen naar of over Amersfoort of Utrecht dit even aan mij opgeven. Dan kan ik trachten, door de reisbiljetten te combineren, er voor zorgen, dat ook KLEINE kampgroepen zoo goedkoop mogelijk naar en van Ommen reizen.

Met padvindergroet,

J. B. F. VAN HASSELT Jr.,
Ambachtstraat 4, Utrecht, Tel. 3358.

Padvindders (sters)!

Vraag onze SUPER SPARTA (Vruchten Limonade Siroop)
't hoogste en fijnste wat de Warenwet voorschrijft

R. van der Vegt - Franeker

Burgers E. N. R. Rijwielen

Firma WED. W. JANSEN — RIJWIELREPARATIE

— Bloemendalstraat 2 - ZWOLLE - Telefoon 151 —

Op Tocht...

altijd een rolletje

VS

Pepermunt

mee

C. GRAMSMA

Limonade- en Mineraalwaterfabriek

LUTKENIEUWSTRAAT 40-42, TELEF. 1340

GRONINGEN

HOOFDAGENT: HEINEKENS BIERBROUWERIJ

VOOR DE PROVINCIE GRONINGEN

Haematogeen „TONELLA“

In vacuo bereid. - Overal verkrijgbaar à f1.50 per flacon

Haematogeen is het ideale versterkingsmiddel bij zwakte en gebrek aan cellust. Onmisbaar in alle gevallen waar krachtige voeding noodig is

Fabrikant: Dr. J. A. J. Tonella, Apotheker, Groningen

Gestereliseerde en geconserveerde groenten en vruchten

UITSTEKEND GESCHIKT VOOR 'T KAMP

Conservenfabriek Fa. ISODORUS, Bergen op Zoom

Zending door 't geheele land.

BOKMA DE BOER'S PEEKOFFIE

ONMISBAAR BIJ DE KOFFIE

N.V.M.A. BOKMA DE BOER A° 1801 LEEUWARDEN.

Sietse van der Vegt & Zn.

GORREDIJK

LIMONADES

VOOR HET KAMP:

Tieleman & Dros'

HUISHOUD-JAM

Vraagt onze Limonades „EXCEL“ en Troebele Sinaasappel
Firma Bernard L. G. Schoonheijt - Roosendaal

Vraagt Uwen winkelier hier eens naar, proeft deze
Bonbons en U zult ze aan al uwe kennissen aanbevelen

**DE IDEALE VERSNAPERING
VOOR AL UW UITSTAPJES!**

10 cent per doosje

Het Bekende Adres voor PADVINDERSARTIKELLEN is

Het Groninger Jagershuis

Telefoon 1909

A. VORENKAMP

GELKINGESTRAAT 58

Stoomen

C. & H. Hoyer

Heerestraat 33

GRONINGEN

Telefoon 1096

Verven

C. V. A.

Nieuwstraat 33-35

Tel. 471, Apeldoorn

PLUIMVEEHOUDERS!

	p. 50 K.G.
Gemengd Graan Prima	f 6.50
Ochtendvoer	f 10.00
Kuikenzaad 1, 2, 3,	
f 15. — f 12.50 f 8.50	
Opfokvoer	f 15.00

Alles inclusief zak franco per
spoor of boot.

Frans van Dijk

Dordt - Gorcum

Voorstraat - Langendijk

Speciaal adres voor

Kampeerbenodigdheden

als:

Biscuits, Chocolaad
Olienoten, Limonades
Jams, Koek, enz. enz.

Behalve lage noteeringen
bij hoeveelheid extra korting!

PADVINDERS!!

Als ge gaat kampeeren, vergeet dan niet eenige pakjes
Basler Leckerly en Friesche Kruidkoek

van de Firma

S. W. TACONIS DRACHT 389 HEERENVEEN

Deze zijn zeer smakelijk, duurzaam en goedkoop! n.l. 60 en 65 cents

VACANT

DROSTE'S SPORTREEP

ALOM VERKRIJGBAAR.

G. Groenestein

SMEEPOORTSTRAAT

HARDERWIJK

Gerenommeerd adres voor de van ouds bekende

Harderwijker Kruidkoek

Voor Kampeerders geschikt. — Verzending naar Indië.

VERZENDING DOOR HET GEHEELE LAND

„Batavus” Rijwielen

Nederlandsch fabrikaat

De populariteit van dit eerste klas merk is te danken
aan zijn schitterende afwerking, groote duurzaamheid
en lagen prijs. — De nieuwe prijzen zijn:

Batavus model C Heeren-Rijwiel	f 100.—
„ „ B „ „	„ 90.—
„ „ A „ „	„ 82.50
„ „ Populair „	„ 77.50
„ „ Speciaal „	„ 72.50
„ „ Standaard „	„ 65.—
„ „ Transport B „	„ 100.—
„ „ Transport A „	„ 87.50
„ „ Goliath, Dienstrijwiel	„ 95.—
Frejo Heerenrijwiel	„ 62.50

Agenten door het geheele land. Prijscuranten gratis en franco.

„Batavus” Rijwiefabriek A. Gaastra, Heerenveen

Het Spook in de Torenkamer

„Dank je. Je vlug optreden heeft mij voor ernstig letsel behoed; misschien wel mijn leven gered.”

Deze woorden werden op zulk een beschaafden toon gesproken, dat Clive Kershend den spreker oplettend aanzag. Het gelaat en de stem van den onbekende, waren die van een heer, maar de kleeding en 't algemeen uiterlijk van den jongen man leken die van een landlooper.

't Was allemaal zoo plotseling gebeurd. Bij een kruispunt van straten, toen hij naar huis rende, was een groote leege kist van een wagen afgegleden. Clive zag die vallen en duwde met een haastige beweging den jongen man, die naast hem op den weg stond, ter zijde en de kist viel met luid gekraak juist op de plek waar hij gestaan had, neer.

Clive had geen tijd verder op 't geval in te gaan. Iedere seconde was kostbaar en een paar minuten waren al verloren gegaan. 't Was nu zeven uur; om half acht moest hij aan het station zijn en eerst moest hij zich nog in uniform kleeden.

Sedert 'n week werkte hij op het kantoor over, om 'n extra vrijen dag te kunnen krijgen en dat ging niet gemakkelijk, met 't oog op de aanstaande Kerstdrukke.

Clive was assistent bij de Kangaroo-patr. van den derden Rilecastertroep. Toen hij van den zomer in het kamp was, had de patrouille 'n leerling van de naburige school van St. Basil uit 't water van de rivier Hill gered, toen deze plotseling kramp kreeg en Lawrence Mytton was niet ondankbaar. Ze sloten vriendschap en 't gevolg daarvan was, dat de patrouille een uitnodiging ontving de Kerstdagen bij den jongen Mytton in 't ouderwetsche landhuis te Lowborough door te brengen, waar de ouders van Mytton woonden.

De stationsklok wees half acht en de conducteur van den sneltrein had reeds 't sein tot vertrek gegeven, toen Clive kwam aanrennen. Hij vloog 't perron over en bereikte 't achtergedeelte van den trein, toen deze zich reeds in beweging zette. Hij greep de koperen leuning van den laatsten wagon, een goederenwagon, en sprong op de treeplank, toegelicht door een troep padvinders, die eenige wagens verder uit 't portier keken. 't Volgend oogenblik had Clive 't portier opengerukt en kwam veilig binnen. „Dat is goed gelukt”, mompelde hij higgend, terwijl hij zich neerzette en zijn bezweet gelaat afveegde.

't Was dertig mijlen naar Lowborough. Opeens sprong Clive op; hij had een geritsel gehoord in den hoek van den wagon. Wat kon dat zijn?

Hij luisterde aandachtig en 't geluid herhaalde zich. In de duisternis klonk 't onheilspellend. Zou 't misschien een dier zijn? Toen herinnerde Clive zich, dat hij zijn electrischen lantaarn bij zich had. Het geluid was uit den tegenovergestelden hoek gekomen, maar een vluchtig onderzoek van een groot pak, een kist met bananen, leverde niets op.

Ik weet zeker dat ik iets heb hooren bewegen, dacht Clive, „o, daar is 't weer”.

Hij deed 't licht in den hoek schijnen en liet zijn lantaarn bijna van schrik uit de hand vallen. Hij zag een groote slang, die zich uit de bananen loswond, vier voet lang, met opgeheven kop en een bevallig heen en weer zwaaiend lichaam.

Clive voelde zijn haren ten berge rijzen, toen hij de valsche oogen van 't dier op zich gericht zag. Dat 't een vergiftige slang was, betwijfelde hij geen oogenblik, hoewel hij niet veel verstand van slangen had. Hij zag dat 't een vreemd soort was en 't dier de lange zeereis tusschen de bananen verscholen had meegemaakt. Onwillekeurig trad hij een paar stappen achteruit, tot aan de bagage achter in den wagon. Wat moest hij doen? Zijn blik zocht vol angst naar een wapen, om zich mede te verdedigen, maar hij vond niets. Zijn kameraden hadden zijn stok en zijn uitrusting bij zich. Als 't monster hem aanviel, had hij weinig kans op redding. De volgende twintig minuten leken Clive een eeuwigheid toe. Hij herinnerde zich

ergens gelezen te hebben, dat men zoo'n monster door een blik in bedwang kon houden. Hij probeerde het echter te vergeefs. Tot zijn ontsteltenis kroop de slang naar hem toe. Clive klom haastig op de opgepakte bagage en wierp de bovenste kist op de slang, in de hoop 't dier te verpletteren, maar ook dat hielp niet. Bij 't licht van zijn lantaarn zag hij 't over de bagage heen naar hem toe glijden, den kop opgeheven, gereed tot den aanval. Met een kreet van wanhoop sprong Clive door den wagon en kwam boven op de bananen terecht. Zou 't dier hem volgen? waar zat 't nu verscholen? Bij zijn sprong was 't licht uit zijn gevoellooze vingers gevallen en wist hij dus niet meer waar de slang zich bevond. Hij zat op de kist in-eengedoken en luisterde met ingehouden adem. Groote zweetdruppels parelden op zijn voorhoofd. Iedere minuut scheen hem een uur. Zou de trein dan nooit

in Lowborough aankomen? Als hij de deur maar kon vinden... Zou hij 't wagon op de treeplank te klimmen, alles was beter, dan hier in de duisternis op iets te zitten wachten. Plotseling knarsten de wielen, de trein begon langzamer te rijden. Zou hij stilstaan? Ja, 't ging langzamer en langzamer. Clive besloot zijn kans op redding te wagen. Hij schatte zorgvuldig de juiste plaats van de deur en liet zich naar beneden glijden, 't raampje was open. Hij greep naar 't handvat en stapte naar buiten op de treeplank. Terwijl hij daar stond, sprong een gestalte uit den trein en bij 't licht der wagons, zag Clive 't gelaat van een man, dat hij dien avond al meer gezien had en dat hij niet licht zou vergeten; 't was de landlooper, met de stem van een heer, die hij 't leven had gered.

„Hallo, zijn jullie daar eindelijk”, zei Lorrie, „ik heb al een uur op jullie zitten wachten. Enfin, beter laat dan nooit. Hij schudde de vijf leden van de Kangaroo-patrouille hartelijk de hand en heette hun welkom in Lowborough Manor.

't Was bijna twee uur geleden sedert de sneltrein door 't trekken aan de noodrem tot staan was gebracht, een gebeurtenis die Clive Kershaw gered had. Clive had 't verhaal van de slang verteld en was toen bij zijn kameraden gaan zitten; de trein had zijn bestemming bereikt en de slang was door een leger spoorbeambten verwijderd. De man, die aan 't noodsein had getrokken en uit den trein was gesprongen, was spoorloos verdwenen. Men had niets meer van hem kunnen ontdekken.

Lowborough Manor lag drie mijlen van 't station en de leden der Kangaroo-patrouille hadden den weg te voet afgelegd.

Het paneel gaf mee, waardoor Clive in het donkere gat viel.

„t Ziet er uit, alsof we echt Kerstmisweer zullen krijgen”, zei Lorrie met schitterende oogen, toen ze aan de theetafel zaten en t zich flink lieten smaken. „t vriest hard van avond. Wat ik zeggen wilde, mijn vader wil niet dat jullie in die kou buiten kampeert, zooals we van plan waren. Hij zegt, dat als wij t een beetje voor lief willen nemen, wij boven in een der kamers van den westelijken vleugel kunnen slapen. Ik heb die laten schoonmaken en stroo op den grond laten leggen; wij zullen t er best hebben. Het huis is een oude rammelkast, we gebruiken de helft van de kamers niet. De westelijke vleugel is de oudste en wordt niet meer bewoond, dus behalve de gang, die het oude gedeelte van het nieuwe scheidt, zullen wij geheel van de huisbewoners af zijn en kunnen zooveel lawaai maken als we willen en misschien krijgen we ook t familiespook te zien.”

„Familiespook?” herhaalde de patrouilleleider, „houdt jullie er zoo iets op na?”

„Ja”, lachte Lorrie, „ik geloof dat alle oude familie's er een hebben. De legende luidt dat t spook een der grootste ruiters uit zijn tijd was en bij de jacht, vlak voor Kerstmis zijn nek brak. t Was net een maand voor zijn huwelijk. t Is in onze familie de gewoonte iederen Kerstmis onder dit oude dak bij elkaar te komen en men beweert, dat de oude jongen tegen middernacht even komt kijken en door de gang van den westelijken vleugel naar de Torenkamer gaat, om zijn jonge bruid te zoeken. Jullie zijt toch niet zenuwachtig?” vroeg Lorrie, zijn gasten tersluiks aanziende, om te zien of zijn verhaal indruk had gemaakt.

„N-neen”, zei Melling, de jongste, klappertandend, „niet heel erg. D-denk je dat we hem zullen zien?”

„Er is veel kans op”, zei Mytton knipoogend, „vooral daar t van daag de 23ste is.”

„Heerlijk!” riep de leider, „ik heb altijd verlangd eens een echt spook te zien, ik hoop dat de oude heer zal komen.”

„Of hij komt of niet”, zei Lorrie, „denk ik wel dat t oude familiegebruik dit jaar zal vervallen. Mijn oudste broer, Jack, is afwezig. t Vorige jaar, juist vóór Nieuwjaar, had hij hevige ruzie met vader en liep hij weg. Sedert dien tijd hoorden we niet meer van hem. Vader had Jack bevolen iets te doen, wat mijn broer niet wilde. Geen van beiden wilden toegeven. Toen beval vader Jack t huis te verlaten. Maar ik geloof wel dat vader er later spijt van had en Jack graag zou teruggeroepen hebben, maar hij was natuurlijk te trotsch om den eersten stap te doen en Jack is zoo koppig als een mullezel. Dit is een van de redenen, waarom vader mij toestond jullie hier te vragen. Hij wil de ruzie met mijn broer uit zijn hoofd zetten. Ik zal jullie nu onze slaapkamer laten zien vóór t avondeten. Maar wat denkt jullie, zullen we eerst den toren gaan onderzoeken, voor we gaan slapen?”

„Ik vind t best”, zei Evans en de anderen stemden ook toe.

Nadat ze een paar kaarsen hadden bemachtigd, leidde Lorrie hen door de gang naar den toren. Ze klommen langzaam en met kloppend hart de tochtige wenteltrap op. Hun gestalten wierpen grillige schaduwen op de muren.

Boven aan de trap bleef Lorrie staan en duwde een kamerdeur open. Met opgeheven kaars trad hij voorzichtig binnen, gevolgd door de anderen. Opeens hoorde men een klapperend geluid en werd de kaars uitgebluscht.

„Wat was dat? was daar t spook?” stamelde Melling, die achteraan liep. Hij liet van schrik zijn kaars vallen en wilde teruggaan.

„Geen gevaar”, klonk t geruststellend uit Lorrie's mond, „t zijn vogels, niet weglopen, hoor!”

Nadat de kaarsen weer aangestoken waren, werden de kamers onderzocht en niets bijzonders deed zich voor.

Vermoeid door den opwindenden dag, lagen de jongens spoedig in diepen slaap. Alleen Clive kon den slaap niet vatten. Hij voelde zich te opgewonden. Uren lang bleef hij wakker liggen. Een nabijzijnde kerkklok sloeg t middernachtelijk uur. Vlak daarop klonk t geluid van slepende voetstappen door de gang. Lorrie had toch gezegd, dat niemand den westelijken vleugel bewoonde? Zou t werkelijk de geest van den ouden man zijn? Clive rilde, maar voor hij besloten had, wat hem te doen stond, hielden de voetstappen op. Na verloop van vijf of tien minuten, keerden ze terug. Clive liet zich vlug uit bed glijden, opende zachtjes de kamerdeur en tuurde in de gang. Bij t licht van de maan, dat door een venster aan t einde van de gang viel, kon hij juist een spookachtige gestalte in de schemering zien verdwijnen.

Clive besloot die na te gaan. Hij liep op zijn kousen en maakte dus geen geluid. Hij greep zijn lantaarn, die hij uit de kar had gehaald en sloop den geheimzinnigen bezoeker achterna. In de duisternis en door de kromming van de wenteltrap, verloor hij nu en dan de gestalte uit t oog, maar vlak voor dat hij bij de torenkamer was, hoorde hij duidelijk t sluiten van een deur. Maar welke? Overtuigd, dat hij op t punt was

t geheim te ontraadselen, keek hij voorzichtig in al de kamers. Maar te vergeefs. Tot zijn groote verbazing waren deze leeg, en t scheen alsof t spook in de lucht gevlogen was.

Erg teleurgesteld over zijn mislukte pogingen, ging Clive terug naar de kamer waar zijn kameraden nog vast in slaap lagen. Hij had zóó gehoopt den volgenden morgen te kunnen bluffen op zijn avontuur en hen alles haarfijn te vertellen. Nu, in ieder geval had hij toch t spook gezien en gevolgd. Maar was t een echt spook, dat zoo plotseling kon verdwijnen? Hoe meer hij er over nadacht, hoe vreemder t hem toescheen.

Clive kon t geluid van de voetstappen niet uit zijn hoofd zetten. Hij had altijd gehoord, dat een geest onhoorbaar voortglijdt. En dan dacht hij weer aan t sluiten van een deur, zoo iets deed een spook ook niet. Misschien was t de wind geweest, of t rammelen van een venster of zoo iets.

Den volgenden morgen besloot hij nog eens bij daglicht alle kamers te onderzoeken. Na t ontbijt sloop hij, zonder iets tot de jongens te zeggen, weg en ging aan t werk. Hij snuffelde in alle hoeken en gaten rond. Hij klom zelfs in een hoogen iepenboom, om op t dak te kunnen zien en toen hij weer op begane grond was, vertoonde zijn gelaat een uitdrukking van groote voldoening. Dadelijk na t koffiedrinken bracht hij weer geruimen tijd in den toren door, maar daar hij aan een spel met zijn kameraden moest deelnemen, kon hij tot zijn spijt niet langer boven blijven.

Gedurende den namiddag vroeg Clive zich steeds af, of t spook dien avond weer zou komen. Dat t daarvoor juist den avond voor Kerstmis zou kiezen, gaf t geheele geval iets dubbel geheimzinnigs. Hij had noch Mytton, noch een der andere jongens iets van zijn avontuur verteld, uit vrees dat ze hem zouden uitlachen. Ze zouden natuurlijk zeggen, dat hij te veel had gegeten en benauwd had gedroomd. Was t nu maar middernacht!

Het was een heldere dag geweest, echt Kerstmisweer, vriezende en zonder wind. Even over tien o'clock sloop Clive naar den toren en was druk in de weer met zijn lantaarn.

„Hallo!” mompelde hij, toen hij op t portaal voor de kamers stroomtjes zag liggen, „vreemd, dat ik die niet eerder heb gezien, t komt me voor....”

Maar hij kon er niet verder over na denken, daar hij geroepen werd en hij begaf zich weer naar zijn kameraden. Er volgden nu een paar padvinderspelen, gevolgd door t avondeten in den grooten hall en daarna was t programma van den avond afgelopen. Dit avondmaal was met Kerstmis altijd een gewichtige gebeurtenis en toen de jongens naar bed waren, zaten de landheer en zijn gasten nog lang na te praten.

Nauwelijks was t troepje op hun slaapkamer gekomen, toen de jonge Melling, die achter was gebleven om nog een glas water te drinken, binnen stormde:

„Het spook!” riep hij verschrikt, „t kwam naar mij toe!” Mytton en de anderen snelden de gang in.

„Waar, waar?” riepen ze.

„O, nu is t weg”, zei Melling teleurgesteld.

„Je hebt ons voor den gek gehouden”, zei de patrouilleleider streng.

„Neen, ik heb t heusch gezien”, hield Melling vol. „Kijk daar, t zag er in t maanlicht doodsblijk uit.”

„Onzin”, riep Mytton.

„Ik geloof dat Melling gelijk heeft”, zei Clive, „want ik heb t gisteren ook al gezien. Ik vertelde t jullie niet, omdat ik vreesde, dat jullie me zoudt uitlachen als t niets bleek te zijn. Als t spook dezen kant uitkwam, moet t weer naar de gang gegaan zijn, volg me, jongens.”

Ze holden de gang door en de trap op, maar de kamers waren leeg als te voren. Clive was echter niet tevreden en dit tweede, geheimzinnige verdwijnen had hem op een idee gebracht. Het portaal was cirkelvormig, één deur rechts, één deur links en één deur recht tegenover de trap. Clive koos een plek in t midden tusschen twee deuren en streek vlug met zijn hand over den muur. Blijkbaar ontdekte hij wat hij zocht.

„Licht hier eens bij”, beval hij. Zijn vingers hadden een knop in de lambriseering gevonden, waarop hij met kracht drukte. Het resultaat was verrassend. Een deel van het paneel schoot naar binnen, zoodat Clive in een donkere ruimte viel, die men niet den naam van kamer kon geven. Ze bevatte een stookgelegenheid, een tafel en een bos stroo. Achter de deur verborg zich een schaduwwachtige gestalte.

„Pakt hem!” riep Evans.

Met een luiden kreet vielen de jongens, door Mytton gesteund, t „spook” aan. Er ontstond een korte worsteling en de kerel lag spoedig op den grond. Clive liet t licht op t gelaat van den man vallen.

„Jack, ben jij t!” riep Lorrie hoogst verbaasd.

Clive schrikte. Dat bleek gelaat kwam hem bekend voor. t Was de landlooper die uit den trein was gesprongen en wien hij t leven had gered. En hij was Lorrie's broeder!

„Wat doe je hier, Jack, je ziet er uit als een vagebond”, zei Lorrie.

Jack glimlachte bitter: „mijn kleeren komen er niet op aan”, zei hij, „ik ben een beetje aan lager wal geraakt, maar ik kon de verleiding niet weerstaan, met Kerstmis thuis te zijn. Je kent onze familiegewoonten, Lorrie. Ik dacht aan dit verborgen hol, waarvan ik 't geheim kende. Overmorgen zou ik weer tevreden zijn heengegaan. Ik had gehoopt, alles te zien en zelf ongezien te blijven, en dat zou me gelukt zijn, als je vriend daar, die mij 't leven gered heeft, niet hier was geweest. Hoe heb je toch mijn schuilplaats gevonden?”

„Ik zag gisterenavond 't familiespook, maar 't verdween even gauw als 't gekomen was. Van morgen ben ik in den ouden iepenboom geklommen om op 't dak te kijken en dit bracht mij op 't spoor; ik telde vier schoorsteenen, een er van half verborgen door de drie anderen. Er waren dus vier kamers. Lorrie kende er maar drie. Ik mat de muren en vond dat de rechter en middenkamers kleiner waren dan de linker, dit bracht mij op 't denkbeeld van „'t priesterhol” en toen ik met mijn hand langs den muur streek, vond ik 't geheim.”

„Ja, nu hebt jullie mij dus ontdekt”, zei Jack, „en nu blijft mij niets anders over dan weer heen te gaan.”

„Geen kwestie van”, zei Lorrie beslist, „je blijft hier, hoor, geen woord meer daarover.”

Ze droegen hun gevangene triomfantelijk naar den Hall, waar de baron en zijn vrienden nog aan tafel zaten.

„Vader, hier hebben we 't familiespook”, riep Lorrie, „wij hebben 't in den toren gevonden.”

„Goeie hemel, wat vertel je me daar, Lorrie!” riep de baron.

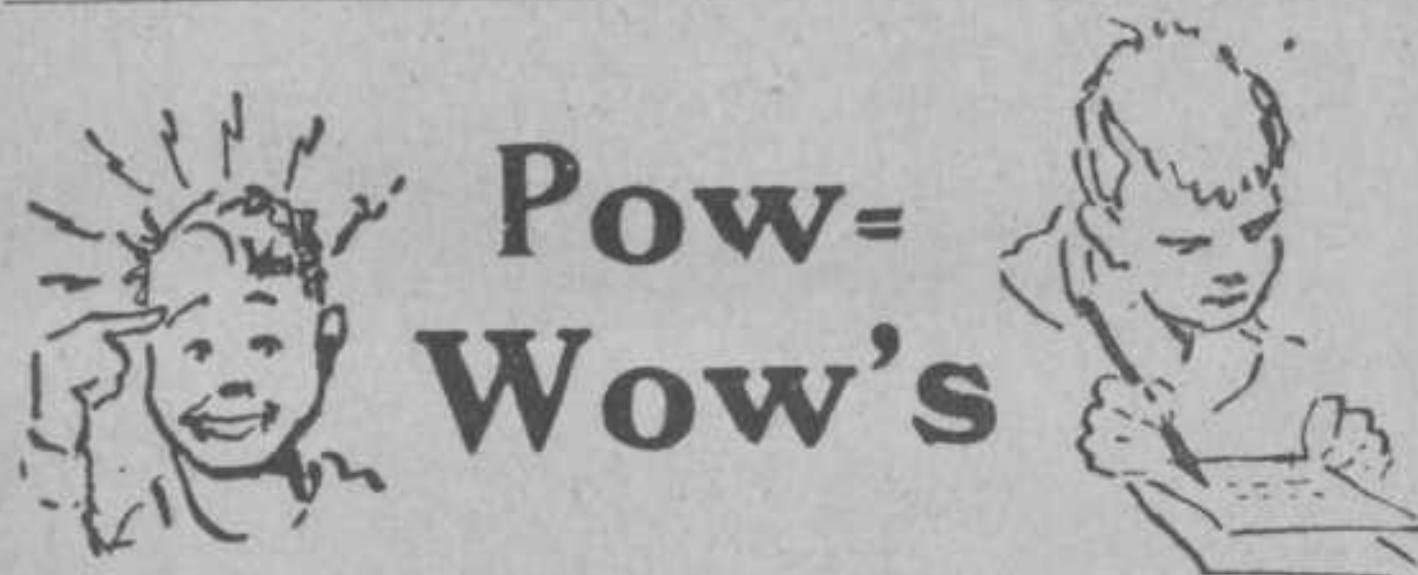
„Ja, vader. Dank zij Clive, die eerst zijn leven redde en hem later opspoorde. Hier is hij.”

„Jack!”

„Ja, vader, 't is Jack”, vervolgde Lorrie, Hij komt voor het Kerstfeest thuis.”

De baron aarzelde een oogenblik, toen liet hij zijn trots vallen en toen vader en zoon elkaar daarop hartelijk de hand schudden, was 't verleden vergeten en vergeven en de klokken luidden hun Kerstboodschap van „Vrede op Aarde”.

(„The Scout”).

Nijmegen, 9-3-'26.

IETS OVER 'T ZINGEN VAN ONZE JONGENS.

Toen ik in „De Padvinder” van Maart las, dat er een rubriek zou geopend worden over muziek, vond ik aanleiding om dit artikel te schrijven.

Wanneer we met de troep naar buiten trekken en de tamboer rust een oogenblik, dan wordt er veelal eens wat gezongen. Wat blijkt dan? Dat onze jongens meestal nog niet eens de Padvinders-marsch kennen. Overal waar ik gekampeerd heb is mij dat opgevallen. In 't eerste deel wordt dan de le reprise tweemaal gezongen en dan komt daarna het refrein. Even wil ik opmerken, dat 't voor iemand met 'n slecht gehoor geen verschil maakt.

Tusschen de 1ste en 2de reprise bestaat wel degelijk verschil. Eens, toen ik op een fietstocht achter een patrouille vreemde padvinders reed, (ik in burger) begonnen zij het „Hoort, zegt” enz. te zingen. Toen dat afgelopen was, kwamen er niets als maar Engelsche moppen, die niet gezongen, maar gelald werden. Hun repertoire goede Hollandsche stukken was dus niet uitgebreid. En toch, er zijn er zooveel, b.v. De Gilde; Limburg, mijn vaderland; Vlaggelied, enz. enz.

Nu wil ik niet zeggen dat 't overal zoo is. Neen! Want soms ziet men in bosschen wel padvinders kampeeren, die werkelijk mooie Hedjes zingen. Ook is het een hinderlijke gewoonte van sommige jongens om nog eens na te schreeuwen. Bijvoorbeeld: 't Was 's avonds 10 uur en vervelend. Opeens klonken langzaam sterker wordende vi
we zaten allemaal om 't kampvuur. Niemand sprak en toch was 't niet vervelend. Opeens klonken langzaam sterker wordende vioolstreken. Mool werd toen 't Kampvuurlied ingezet. Een van de oudere jongens had stil zijn viool gehaald. De meeste jongens zongen spoedig zachtjes mee. Mysterisch klonk dat. Langzaam stierf 't gezang weg, toen er opeens een begon na te schreeuwen. Allen keken die herriemaker toornig aan, maar niemand zei iets tegen hem. Maar 't mooie van 't kampvuur was weg.

THEO BAKKERS.

Patrouilleleider Zwervers, Nijmegen.

W. H. J. BRUSCHWILER

Oudkerkhof 20 - UTRECHT - Telefoon 1682

Fotografie-, Projectie- en Radio Artikelen

Drinkt steeds op Uw Clubtochten OTTER's LIMONADES

WED. J. OTTER

Telef. Int. No. 14 - ALKMAAR - Toornburg C. No. 11

Vandammen & Zaden

DORDRECHT

Achterhakkers 16

Men vrage onze geïllustreerde en beschrijvende PRIJS-COURANT (94 pagina's), welke geheel is ingericht als handleiding voor de teelt van groenten en bloemen. Toezending gratis en franco.

JOH. KOSTER

LIMONADE- EN MINERAALWATERFABRIEK

HILVERSUM

Koninginneweg 93-93a

Telefoon 246

ZEIST

Montaubanstraat 10

Telefoon 188

Hoofdagente Heinekens Bierbrouwerij

FIRMA H. TULP - ZWOLLE

BLIJMARKT 4-8

TELEFOON 301

SCHOOL- EN TEEKENBEHOEFTE

Groote sortering

Lage prijzen

SMIT's Limonade-Fabriek

WORMERVEER - Telefoon 1826

SMIT's Minerale Wateren

Hoofdagente Heinekens Bierbrouwerij

Drogisterij - Fotohandel

R. VAN WESSEL

NIJMEGEN

Alléén gevestigd

HERTOGSTRAT 63

Theo Wanders & Co

v. Broekhuysenstr. 15 - NIJMEGEN - Telefoon 2441

Het adres voor: Piano's, Orgels, Vleugels, Kunstspel-piano's, Gramophoons en Strijkinstrumenten.

Lage prijzen op zeer gemakkelijke betalingsvoorwaarden

MUZIEKHADEL

Stemmen — Repareeren — Verhuren — Inruilen

MELBO

Karel van Gelderstraat, ARNHEM

ALLE MELK en MELKPRODUCTEN

De Zutphensche Broodfabriek

TELEFOON 118

Geschikt voor clubtochten
is steeds onze bekende

„Globe Beschuit”

GERESERVEERD VOOR

N.V. v.h. M. Ravenswaaij Zonen
GORINCHEM

KOFFIE — THEE — TABAK

**Rijwielenfabriek „Veen”
te Bedum.**

C. PAPEGAAY, Nieuwendijk 7, Vlissingen
ECHT ZEEUWSCH PROFETENBROOD

Verpakt in fraaie blikken doosjes. — Verzending door 't geheele land

Neemt op Uwe tochten **Spatsjes** mede.
N.V. BANKETFABRIEK „DE BIJ” - LEIDEN

PERTUSSIN TAESCHNER

is het beste, sedert 30 jaren over de geheele
wereld bekende speciale middel tegen
**KINKHOEST - ASTHMA - KEEL- EN
LUCHTPIJKATARRH**

en andere ademhalingsorganen

Hoofdvertegenw. **Dr. WILLMAR SCHWABE, ZAANDAM**

Fa. Sleeswijk, O. Stadij - Apotheker
UTRECHT

Catharijnesingel 26 b. d. Catharijnebrug - Telefoon 596

Vraagt steeds mijne prima
Rijwiellak merk „Frejoh”

Diepzwart en steenhard opdrogend, per busje 50 ct. franco

B. J. TALSMA Telefoon 24 **HEERENVEEN**

De Muziek in den loop der tijden

Onwillekeurig zal iedereen bij zich zelf wel eens gedacht hebben: Waar komt toch eigenlijk de muziek vandaan, hoe zijn al die instrumenten ontstaan, hoe en waaruit heeft zich dit alles ontwikkeld?

Om dit vragenstel te beantwoorden is meer noodig, dan je zoo oppervlakkig denken zou. De eerste vraag is dadelijk te beantwoorden met de mededeeling dat men omtrent de oorsprong der muziek in het volslagen duister tast. Maar van de laatste twee vragen kan ik me niet zoo gemakkelijk afmaken, en om nu voor een ieder de sluier op te lichten van deze, voor velen, duistere zaken, zal ik in een reeks van schetsen met jullie nagaan hoe zich de Muziek c.a. ontwikkeld heeft van het verste (bekende) verleden tot het up to date stadium.

We zullen nu een heele sprong terug maken in de jaartelling, en tevens bij die gelegenheid een bezoek afsteken bij een Oostersch volk, en dat zijn

DE CHINEEZEN. Om te beginnen zal ik jullie in 't kort een soort sage vertellen, die opgeteekend is door pater Amiot, een katholiek zendeling in China, omstreeks 1775. Het verhaal zelf speelt zich af pl.m. 2700 v. Chr.

In dien tijd dus, gaf de toenmalige keizer aan een zekeren Ling-lun de opdracht om de regels en grondslagen der toonkunst vast te leggen. Hoewel Ling-lun met deze opdracht zeer vereerd was, zat hij toch danig met de handen in het haar, want hij wist niet goed hoe en waarmee te beginnen.

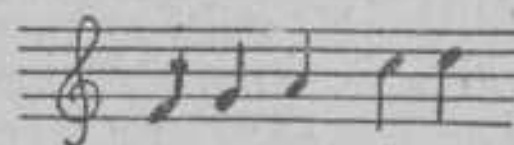
Om beter te kunnen nadenken, besloot hij de stad Peking te verlaten, hij nam z'n shelter en eenige kampbenoodigdheden, en aldus toegerust wandelde hij een flink eind weg. Na een flinke marsch gemaakt te hebben, kwam hij bij een berg, waarop veel bamboe groeiden. De plek bleek uitermate geschikt voor kampterrein, en onze vriend besloot hier te blijven om z'n opdracht uit te voeren. Den volgenden morgen na het ontbijt zette Ling-lun zich neer, fronste z'n wenkbrauwen, en dacht na, zeer diep!

Al denkende kwam hij op het idee om bamboes te gaan snijden, en deze door ze verschillend van lengte, ook verschillend van toon te maken, toen plotseling de wondervogel Fung-Hoang verscheen. Deze vogel kwam alleen om de menschen gelukkig te maken, dus onze vriend was in de wolken. Fung-Hoang streek statig neer op een kleine afstand van Ling-lun, waarop het mannetje Fung hem zes, en het wijfje Hoang hem eveneens zes tonen voorzong. Ling-lun blies de gehoorde tonen na op zijn bamboespijpen. Als laagste toon vond hij een noot Kung, die gelijk staat met onze F. Hiervoor sneed hij de langste pijp, en noemde deze de Gele Klok. De Gele Klok gaf dus de grondtoon aan van zijn gevonden stelsel.

Dol blij brak Ling toen z'n kamp op, en tippelde zoo hard als ie kon terug naar zijn keizer. Maar één vraag moest hij nog oplossen, n.l.: Hoe vind ik de juiste afmeting der bamboespijpen om de goede tonen voort te brengen. Maar alweer kreeg hij een helder idee: hij besloot de inhoud der pijpen vast te stellen naar een soort gerstkorrels, Chou genaamd. De reeds genoemde grondtoon werd aangegeven door een pijp, met honderd van die korrels er in.

Dit dan, is het verhaal van het ontstaan der Chineesche muziekfundamenten. De beoefening van die muziek kwam onder staatstoezicht te staan, en er werd een speciaal korps ambtenaren aangesteld om er voor te waken, dat geen ongeoorloofde tonen het muziekselsel zonden binnendringen.

Nu, die oudste Chineesche toonladder zag er nog zeer eenvoudig uit, wat zien kunt uit de onderstaande toonschaal in notenschrift:

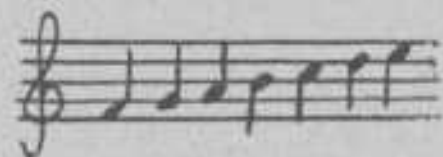

Zooals je ziet ontbraken er twee tonen uit, n.l. de B en de E.

De benaming der noten was ook wel leuk. Ze werden genoemd naar zaken, die in het staatsleven thuishoorden. De F heette: de Keizer; de G: de Minister; de A: het Volk; de C: de Staatszaken; en de D: de voorstelling aller dingen. Uit deze benaming volgt, dat de tonen, die wij laag noemen, bij de Chineezers juist hoog waren.

Naar de historie verder verluidt, voerde een prins Tsay-Yu bij de toonschaal de ontbrekende noten B en E in. Dit ging nog niet zoo heel gemakkelijk, want de toenmalige muziekgeleerden waren het er heelemaal niet mee eens. Zij vonden

dit precies het zelfde als aan de hand een zesde vinger plakken. Ondanks de felle critiek won de nieuwe vinding veld, en de moderne toonladder zag er nu zoo uit:

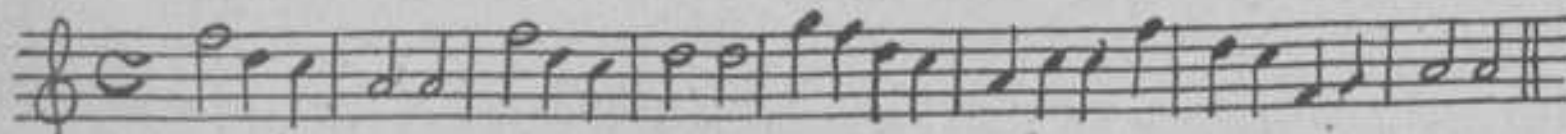
Weer later verdeelde men de toonladder in 12 halve tonen, en deze verdeeling noemde men Lu, dat is zooveel als Wet. Deze Lu werd nog al eens gewijzigd en uitgebreid. Op deze manier brachten de Chinezen het tot eventjes 84 toonsoorten.

Het begrip Harmonie was dit volk natuurlijk nog volslagen onbekend. Evenwel kan men bij hen toch al intervallen aanwijzen, overeenkomende met de quart en de quint.

Uit dit alles is wel op te maken, dat het oude China veel zich gelegen liet liggen aan de muziektheorie, en de reeds genoemde pater Amiot leerde tijdens zijn verblijf aldaar vier en zestig boeken over muziek kennen. Een aan jullie welbekende Chinees, Confucius, beoordeelde de hoedanigheid van een volk naar de muziek, die het maakte; in de geest van het meer moderne gezegde „Böse Menschen haben keine Lieder“.

Hoe gevoelig Confucius voor muziek was, blijkt wel uit het volgende verhaaltje: Op zekeren dag hoorde Confucius een melodie spelen, stammende van een zekeren Quei (2300 v. C.). Door deze compositie was hij zoo getroffen, dat hij maanden lang aan niets anders denken kon.

De Chinezen beschouwen hun muziek dan ook als de meest volmaakte; onze Europeesche voortbrengselen vinden ze beslist barbaarsch en ontzettend leelijk. Om je eens een idee te geven van een oude Chineesche melodie, schrijf ik er hieronder eentje op:

Een vooruitstrevend keizer wilde in 1679 (n. Chr.) de muziek gaan hervormen naar de Europeesche begrippen. Hij had n.l. door een Portugeeschen Jezuiet smaak gekregen in de westersche muziek, en toen dien pater opgedragen nieuwe muziekregels op te schrijven voor de Chineesche toonkunst. De hervorming ging echter niet door, want de Chinezen waren niet van dat nieuws gediend, en bovendien was hun oude muziek stukken mooier!

We zullen nu eens nagaan op welke wijze de Chinezen hun muziek weergaven. Op de eerste plaats noem ik de Slaginstrumenten, die bij hen en gros aanwezig zijn: groote en kleine trommen, pauken, keteltrommen, bekkens en tamtams. Een zeer karakteristiek muziekinstrument was de King, bestaande uit zestien, in twee rijen boven elkaar hangende, klinkende stenen, die ongeveer de vorm hadden, zooals door mij in het schetsje aangegeven.

Deze stenen waren gestemd in de twaalf tonen van het octaaf plus nog vier tonen daarboven. De uitvinding van dit instrument wordt toegeschreven aan den meer genoemden Quei.

Blaasinstrumenten hadden de Chinezen ook nog al veel. Zij kenden de rechte- en dwarsfluiten, de Syrius (die samengesteld is uit een reeks aan elkaar vastgemaakte rieten pijpjes van verschillende lengte, die de tonen der schaal aangeven — Panfluit —) en verder nog de Cheng. De Cheng is het best te vergelijken met een gewone waterketel met een mooie s-vormige tuit. In plaats van de deksel zitten echter een 12 tot 14 bamboes bovenop, waarin klankgaten waren geboord. De bespeling van het instrument is nu heel goed in te zien: de ketel diende als windlade, en de bespeler kon de klankgaten naar believe openen en sluiten.

Snaarinstrumenten kenden de Chinezen slechts twee, n.l. de Kin en de Ché. De Kin was een soort Lier, de Ché een soort hakkebord, bespannen met 25 snaren. Het volk noemde de Ché spelers „de Blinden“ omdat zij bij het spelen steeds de oogen sloten.

Als begeleidings-instrument moet ik nog noemen de Po-fou, een klein slag-instrument, dat diende ter begeleiding van de snaarinstrumenten om het rythme aan te geven. (Vermoedelijk zal het wel even hinderlijk geweest zijn als onze hedendaagsche metronoom).

Nu zullen we eens een kijkje gaan nemen bij China's oostelijke bureu, de JAPANERS, een volk, dat in levenswijze en in zeden veel overeenkomst vertoont met 't zoo juist besprokene.

De ontwikkeling van het Japansche volk is van veel jonger datum, dan die der Chinezen. Eerst in 54 n. C. zond de Japansche koning een gezantschap naar China, en sindsdien bracht

het daarna ontstane verkeer tusschen beide landen vele instellingen van het oude China over op Japan.

Hun muziek is dan ook zeer na verwant aan de Chineesche, eveneens vinden we er vele ons reeds bekende instrumenten terug, b.v. de Cheng en de Kin (in Japan Koto genaamd). Verder de rechte en dwarsfluiten, maar als een nieuw instrument treffen wij aan een eigenaardige Hobo, met een wijden klankbeker. Het mondstukje was van riet, het aantal toongaten bedroeg zeven. Strijkinstrumenten hadden zij meer dan hunne naburen; we kunnen er onderscheiden ten eerste, een soort luit, Samise genaamd. Die Samise bestond uit een vierkanten kast met een zeer lange hals, en was met drie snaren bespannen. Het instrument werd door middel van een plectrum bespeeld. Ten tweede, de Biwa, een bijzonder soort luit, die er uitziet als z'n Europeesche soortgenoot, en met vier snaren is bespannen.

Ten derde kende zij nog een soort violoncel (gamba), n.l. de Kokin, die bespeeld werd met een plompen strijkstok met paardenhaar.

Het aantal slaginstrumenten was natuurlijk ook legio.

De Japansche muzikanten waren niet zeer hoog aangeschreven, zij behoorden maar tot de voorlaatste kaste. Daarentegen stond de muziek zelve in zeer hoog aanzien. Zij werd, en wordt nog wel beschouwd als in dienst te staan van een soort halfgoden „Kami“. (Men spreekt in Japan dan ook van Kagura, dat een samentrekking voorstelt van Kamingura, d.i. Kami-muziek).

Den 7en en 10en van elke maand is Kagura, d.i. muziek met pantomime. Op de Japansche heiligendagen wordt er bij het gebed zeer plechtige koorzang aangeheven. De hierboven genoemde dagen zijn allemaal feestdagen, en die feestjes duren tot diep in den nacht door. Van alles wordt er gedaan: wedrennen, maskerades, optochten, boogschieten, geven van mimische voorstellingen met muziek, en last not least, wordt er flink bij gegeten en gedronken. Dit alles gebeurt dan ter eere van den Kami.

Ook de Japanners vinden hun muziek iets buitengewoons, evenwel kan ook deze muziek ons westersch oor niet bekoren. Typeerend hiervoor is wel de uitspraak van een Russisch reiziger (v. Kotzebue, zoon van den bekende) hieromtrent. Hij schrijft in een brief, aangaande zoo'n feest het volgende: „.....es war eine verdammte Katzenmusik, die höchstens einem Japanischen Götzen gefallen kan.“

En hiermee heb ik ook Japan afgehandeld. Ik zal dus nu eindigen met mijn verhaal, en dit in het volgend nummer voortzetten met de Muziek der Indiërs.

Goed Pad!

VAN DEN BOER

Ei, zoo mag ik het zien, dat jullie me op de boerderij komt opzoeken.

Maar even moet ik nog naar de molen.

• Wil je soms meerijden, dan zullen we meteen een tarweveld aandoen!

Stap maar op! Vooruit Zwart!

Als je nu iets wilt weten moet je hard roepen, anders kunnen we elkaar niet verstaan! Zwart zal in draf loopen.

Vooruit paard, hallo!

Ziezoo, hier is de molen. Even de zakken afzetten.

Mulder, 5 zakken varkensvoer en 5 zakken kalvervoer. Straks klaar? Mooi!

Vóóruit Zwart!

Hier hebben we het tarweveld jongens. 't Is wintertarwe. Kijk dit veld ligt er goed bij. Tarwe heeft anders veel last dat het uitwintert, d. i. doodgaan en lijden door den vorst.

Men verbouwt ook zomertarwe, maar veel en veel minder dan wintertarwe, meestal alleen als de wintertarwe teveel heeft geleden.

In September, October van het vorige jaar heeft de boer dit gezaaid. Zomertarwe zaait hij nu of heeft dit de afgelopen maand gezaaid.

Tarwe is een gewas van de kleigronden, zie maar eens. Dat merk je vooral in een maand zooals we nu gehad hebben. Vet en glibberig, klonten klei blijven aan je schoenen hangen, loop je op klompen dan verlies je ze bijna.

En noem nu maar eens zoo'n jonge tarweplantje. Je kijkt maar weer op dezelfde plaats waar we steeds keken en nu zie je hier groote tongetjes en oortjes die fijn behaard zijn. Zie:

De tarwekorrel herken je ook gemakkelijk, de roggekorrel was lang zonder kaffe, de haverkorrel was al heel typisch en de tarwekorrel is meer dik en rond. Kijk maar!

TARWE- DOOR- KORREL SNEDE

Tarwe met
grootte be-
haarde oor-
tjes.

Je hebt dan ook een tarwesoort, die men *Dikkop* tarwe noemt.

De tarwe-aar is ook heel anders dan bij de rogge, hier vindt je in den regel niet die stekende kafnaalden, maar een korte gedwongen, dikke aar.

Half Augustus gaat de boer de tarwe zichten, hij kan er dan zoo ongeveer 40 H.L. zaad van krijgen. Voor zaai zaad gebruikte hij ongeveer 2 H.L.

Jullie weten nu al de manier om zeker rogge, haver en tarwe te herkennen.

Rogge kleine oortjes.

Haver geen oortjes.

Tarwe groote behaarde oortjes.

De mensch gebruikt de tarwe hoofdzakelijk voor eigen voedsel: tarwebloem, tarwebrood, alla dat weten jullie wel! En nu weer op den wagen, kijken of de Mulder klaar is en dan naar huis, daar zal ik jullie onder een bakkie troost de geschiedenis van de tarwe vertellen.

Vooruit Zwart!

Mulder klaar? Mooi zoo!

Komaan jongens, vele handen maken licht werk! Eén, twee, drie. Klaar! Vooruit Zwart! Mulder, goeden dag!

En nu de geschiedenis van de tarwe. Tarwe is zeer zeker één van onze alleroudste cultuurgewassen, want je leest er van in vele heele oude boeken.

In deze streken is ze waarschijnlijk door bemiddeling der Romeinen uit Gallië hier ingevoerd.

In de oude Friesche terpen vond men tarwekorrels en onder Karel den Grooten, die het drieslagstelsel invoerde, waar jullie allen van geleerd hebt, n.l. één jaar wintergraan, één jaar zomergras, en dan één jaar braak liggen, werd de tarwe verbouwd.

't Spijt me jongens, maar nu moet ik naar de beesten, volgende keer kom je maar weer en dan gaan we de gerst bekijken.

Bijna zouden deze eenvoudige dingen op den achtergrond raken, want in de maand Maart, die nu weer achter ons ligt en in deze nieuwe maand, waarin het weer zoo grillig is, dan zomer, dan weer winter, soms herfst is, maar waar het altijd voorjaar is, is ook zoo veel moois te zien en te hooren. Ga het plantenleven na, hoor de leeuwerik jubelen in het veld om een nieuwe hagelbui op te halen, hoor de nachtegaal zingen. Maar komaan!

Dag jongens! Tot kijk!

Je boer.

MENS, P.v.

De Boekenhoek

door Kees Steenman, Nieuwe Weg, Hattem.

ORPHEUS IN DE DESSA.

door AUGUSTA DE WIT.

P. N. van Kampen & Zn., A'dam.)

„Radhen Pangloerah echter sprak tot zijn zuster Prinses Gouden Orchidee: „Ik wil het koninkrijk van mijnen vader niet, want peinzende op den berg Goenoeng Tjendana heb ik geleerd, welke dingen verkieselijk zijn boven macht en vorstelijke rijkdom". Daarop leerde hij zijne zuster de spreuk, waarmee zij hem kon oproepen, wanneer zij zijn bijstand behoefde. Hij zelf echter, met de prinsenzonen, die hem volgden, verdween, afdwalende in het meer van Sangean".

Si-Bengkong zat aan de voeten van Bake, in de voorgalerij. Met een gebaar van geheimzinnig wegglijden besloot hij zijn verhaal. „Welke dingen verkieselijk zijn boven macht en rijkdom", dacht Bake.

Het leek hem op dat oogenblik of de strijd om die twee dingen, die voor zooveel de geheele inhoud van het leven is, de onzinnige worsteling van zichzelf en elkander puijgende be-

geerders, die slaven, woekeren, bedriegen, uithongeren om een goed te winnen dat op die wijze niet te winnen is, hem niet aanging, hem, die een zekerder en liefelijker weg naar het geluk wist dan die door onrecht en leed gaat.

Hij zag Si-Bengkong aan, zooals hij daar zat, blij met zijn nieuwen sarong en een gebatikten hoofddoek, zoo geplooid dat de bonte kleuren aan weerszijden van zijn voorhoofd precies hetzelfde patroon maakten. Dat was de kinderlijke genius die hem het Land des Geluks binnenleidde. Met een deuntje op zijn gebogen fluit veranderde hij hem, Willem Bake, technisch ingenieur en millionair in spe, in een zaligen geest, makker van de groene aarde en van de blauwe luchten.

Hij zei glimlachend:

„Si-Bengkong, je hebt nu al veel van tooverij en geheime wetenschap verteld; maar ik geloof haast dat er in je fluitspel ook tooverkracht zit. Als je daar zoo zoetjes zit te pijpen, dan moeten al mijn gedachten mee, evenals die leguaan verleden, die uit zijn plas kwam, om naar je te luisteren".

Si-Bengkong lachte met hoovaardige bescheidenheid.

„Daar is velerlei tooverij, doch ik ken ze niet, ik ben maar een onwetend mensch. Alleen kan ik wel zoet op de fluit spelen, zoodat wie het hoort, tevreden van hart wordt".

„Ja, tevreden van hart, zoo is het. Pijp me nu nog eens een van je zoete deuntjes voor!"

* * *

En nu vertelt de schrijfster in het boek, hoe Willem Bake toch niet tevreden van hart blijft, hoe hij toch bevangen wordt door de koorts naar rijkdom en macht en daardoor vergeet de kleine pijper, wiens spel die wondere bekoring en kracht bezat.

De kleine, ongelukkige Si-Bengkong, hij is zoo arm, zoo heel arm, en kracht om geld te verdienen heeft hij niet.

Maar de rijke heer, wien hij zoo bekoort door zijn fluitspel, zal hem helpen en zorg dragen, dat hij geen te bittere armoede lijdt.

Maar de rijke heer bouwt zijn nieuwe machine, waardoor de tantièmes stijgen zullen; maar de rijke heer droomt van nieuwe aandeelen, die tot een fabelachtige hoogte stijgen zullen; en de rijke heer vergeet de kleine, ongelukkige Si-Bengkong, wiens armoede steeds nijpender wordt, totdat....

Totdat Si-Bengkong besluit om buffels te stelen en op die manier te voorkomen, dat hij van honger sterven zal.

De diefstal wordt echter spoedig ontdekt en de rijke heer gaat op onderzoek uit.

Eens, wanneer weer enkele buffels gemist worden, gaat men dadelijk er op uit en het gelukt de achtervolgers om de verdwenen dieren op te sporen. Ook de dief wordt ontdekt. De rijke heer richt zijn geweer, schiet af en.... de dief valt gewond ter aarde.

Dan pas ziet hij, dat de kleine Si-Bengkong de schuldige is en dan pas ook dringt het tot hem door, dat hij zijn beschermeling vergeten heeft in zijn jacht naar rijkdom en macht.

Willem Bake, één van de velen, die zich niet staande kunnen houden, wanneer de bekoring, die rijkdom en macht uitoefenen, begint te werken om hen, die hun bestemming gevonden hebben in het verre Indië.

Willem Bake, één van de weinigen, die nog tot bezinning komen, hoe droevig de aanleiding ook is, die hem weer tot andere gedachten brengt.

Dit is de hoofdinhoud van dit innig-mooie en teere boekje.

Daarnaast vindt men dan de in dezelfde teere sfeer gehouden inkleeding, waarvan vooral de beschrijvingen en verhalen een groote plaats innemen, zooals bijv. dat over den tijger en dat over den suikeroogst.

„Prins en Bedelknaap", door Mark Twain.

„Tom Sawyer's Reisavonturen", door Mark Twain.

„Een vroolijk Troepje", door Rina van den Hout.

„Jack van Wely", door Bob Hardingsveldt.

„Op Markestein", door P. J. Andriessen.

„De Familie Hervé", door E. de Pressensé.

Dit zestal boeken, allen uitgegeven door v. Holkema en Warendorf te Amsterdam in de serie „Ons Boekenplankje", geven spannende, gezonde lectuur voor jongens en meisjes en vormen tevens in hun prettige, linnen bandjes en door hun handig formaat een genoeglijk bezit voor jongere boekenliefhebbers. Velen zullen er waarschijnlijk oude bekenden in ontmoeten, maar niet veel lezers zullen spijt hebben van een hernieuwde kennismaking.

ST.

TEGENBERICHT.

Daar het — onverwachts voor ons — is gebleken dat de Patr.-wedstrijden te Ommen dit jaar toch met Pinksteren zullen worden gehouden, zal het Sportfeest van Amersfoort, waarover in de vorige Padvinder stond, niet op Hemelsvaartsdag worden gehouden, maar op een nader te bepalen datum, waarschijnlijk in de Zomervacantie.

DE HOPMAN: G.

HAAGSCHE HOPJES

„Denk aan het spreekwoord, vriend", zei de oude heer plechtig tot den bedelaar, „een rollende steen vergaart geen mos."
„Dat weet ik, mijnheer, dat weet ik", antwoordde de man.
„Maar wat zou ik aan mos hebben?"

Dame: „Je vindt het dus leuk, dat ik je Woensdag kom bezoeken?"

Vriendin: „Ja, heerlijk! Eerst zou de waschvrouw dan wel juist gekomen zijn, maar ik heb haar onmiddellijk afbesteld."

Dame: „Maar ik wil je huishouden niet in het honderd sturen!"

Vriendin: „Dat gebeurt heusch niet, hoor. Dat kleine waschje kunnen we best met ons beidjes af doen!"

De moeder zat met haar jongste spruit in de wachtkamer van den tandarts.

Het wurm — niet de tandarts wel-te-verstaan — zette 'n keel op van heb-ik-jou-daar.

„Pas op, Jantje", waarschuwde de moeder, „anders mag je nooit meer mee naar hier toe!"

Agent: „Heb je gebeld?"

Flitsrijder: „Jawel, agent."

Getuige: „En ik heb duidelijk gehoord, dat hij niet gebeld heeft!"

„Kan u uw handteekening zetten met uw oogen dicht, Vader?"

„Zeker!"

„Mooi! Sluit dan uw oogen en teeken m'n schoolrapport!"

Tante (tot haar neefje, een jongen uit een groot gezin): „Wel Willem, 't is verbazend zooals jij groeit. Binnen korten tijd ben jij je Pa over 't hoofd gegroeid!"

Willem: „Wat een geluk! Dan is het Pa's beurt om mijn broeken te dragen."

„Zeg, waarom werk je niet meer in de kruitfabriek?"

„Och, die bazen zijn me daar wat al te uitgerekend. Onlangs was er een ontplofing en toen trokken ze twee kwartjes van m'n loon af voor den tijd, dat ik in de lucht was."

Een Hollander nam 'n Amerikaan mee om „Hamlet" te zien. „Wat zijn jullie een achterlijk volk", zei de Amerikaan na afloop van de voorstelling, „ik heb Hamlet vier jaar geleden al in New-York gezien!"

Vrouw van den zeer, zeer rijken heer (tijdens een door haar aangeboden diner): „Jean, breng mij een van de zwaardere diamanten colliers, ik krijg 't wat kil."

Schoolmeester: „Hoe heet ie?"

Nieuwe schooljongen: „Jan Jansen."

Schoolmeester: „Kun je niet zeggen „meneer"."

Jongen: „Meneer Jan Jansen!"

„Wil je wel gelooven", zei de futuristische schilder, „dat ik dat stuk van me voor vijfhonderd gulden had kunnen verkoopen?"

„Nu", sprak de vriend, terwijl hij het kunstproduct met een kritischen blik monsterde, „mijn zou het amper een rijksdaalder waard zijn."

„Een rijksdaalder?" riep de futurist uit. „Pak het mee, vriend, voor een rijksdaalder. Ik ben er sterk voor om onze nationale kunstgewrochten in ons eigen land te houden."

„Wat is een fenomeen?"

„Zal ik je gauw zeggen. Een koe is geen fenomeen; zie je: een distel ook niet; een fluitende vink ook niet. Maar als je een koe op een distel ziet zitten fluiten als een vink — dat is een fenomeen."

Dienstmeisje (dat in den winkel iets gekocht heeft voor vijftig cent tot winkelier): „Wil U die twee kwartjes maar opschrijven? Die kom ik morgen wel betalen."

Winkelier: „'t Spijt me, ik verkoop niets op crediet. Dat begint met vijftig cent en 't eindigt met vijftig gulden."

Dienstmeisje: „O, nee, zoolang blijven we bij geen enkelen winkel."

Firma Willem Kamerlingh - Groningen

Kantoorboekhandel, Electrische Drukkerij, Boekbinderij, Stempelfabriek

Gevestigd 1782

Telefoon 637

„'n Bot, dat uwes die ouwe zwarte mantel nog hét, buurvrouw — groen is van 't jaar weer de mode."

(Gaiety).

D'r werd 's nachts geweldig gebeld aan de deur van den drogist. De man vloog verschrikt z'n bed uit, trok wat aan en spoedde zich naar de deur.

Daar stond 'n meneer, die zei:

„Och, meneer, m'n vrouw heeft zoo'n geweldige pijn in d'r lijf, geef u mij een dubbeltje bruispoeder asjeblieft!"

De drogist werd boos en bromde:

„'n Dubbeltje bruispoeder, moet je me daar midden in den nacht m'n bed voor uitbellen, terwijl je met een glas warm water precies hetzelfde resultaat bereikt hadt..."

„'n Glas warm water? O, dank u wel, dan géén bruispoeder!" zei de man en ging op 'n holletje naar huis toe.

Iemand die naar het voederen der dieren staat te kijken, vraagt aan den oppasser: „Wat kost wel zoo'n nijlpaard?"

Oppasser: „Zoo wat acht honderd gulden, mijnheer."

Bezoeker (die meent geestig te zijn): „Ja, maar ik bedoel per gros, dus bij honderd vier en veertig stuks?"

Oppasser (leuk): „O, mijnheer, minder dan zes gros worden niet geleverd!"

Zij: „'t Wordt tijd dat we naar beneden gaan, mannie!"

Oude Dame: „Eén vijftien gaat 'r een trein naar Rotterdam, is 't niet controleur?”
 Controleur: „Alleen op Zondag, mevrouw.”
 Oude Dame: „Nee, maar dat is verschrikkelijk! Ik kan toch niet wachten tot Zondag!”

Een paar buurvrouwen praten met elkaar over 'n brandje dat ontstaan is door het spelen van kinderen met lucifers.

„Ja”, zegt een der vrouwen, „ik ben erg voorzichtig. Als 'k mijn kinderen alleen moet laten, leg ik 't doosje lucifers in een teiltje met water.”

* * *

„Zeg, die nieuwe film moet je in ieder geval gaan zien. Die is werkelijk zeer origineel.”

„Wat is dat voor een film?”

„Een Charlie Chaplin-film.”

„Neen, merci; van dien flauwen vent heb ik meer dan genoeg.”

„Maar in dit geval is hij heusch nieuw.”

„Hij loopt zeker weer op die idiote manier?”

„Neen, dat is het hem juist! In deze film loopt hij doodgewoon als ieder ander sterveling.”

Verdacht individu (beleedigd): „Ja, en als 'k de waarheid zeg en vertel dat 'k op m'n meisje sta te wachten, is het twee tegen één da' je me niet gelooft!”

Geschiedenis der Bouwkunst

Dezen keer zal waarschijnlijk niet, of heel weinig over de bouwkunst der Ouden worden gesproken. Het Bronstijdperk, dat op het steentijdperk volgt, is te belangrijk, om daar niets over te schrijven.

Een zeer belangrijke vondst was, dat men koper kon winnen door smelting van erts. Al heel gauw was de samensmelting van koper en tin gevonden, waardoor 't brons verkregen werd.

De wijze, waarop wij in onze kampkeuken een stookplaats inrichten, werd ook door de Ouden gevolgd. Nu wordt vermoed, dat één of meer van de daarvoor gebruikte steenen stukken, kopererts zijn geweest. Zoo zou door toeval het winnen van koper zijn geleerd.

Eenmaal ontdekt, was het een bron van rijkdom voor het volk, dat woonde op de plaats waar het erts gevonden werd.

Door een opzichter van een Tiroolsche ijzermijn werd omstreeks 1850 op den Mitterberg bij Bischofsofen sporen van kopererts ontdekt. Eenige jaren later werd het terrein in exploitatie genomen. Al heel gauw vond men een bronzen houweel in den grond, spoedig gevolgd door meerdere vondsten. Deze vondsten leidden tot volledige bekendheid, hoe de Ouden hun ertsmijnen ontgonnen en de wijze waarop ze het koper uit het erts haalden.

Het zal ongeveer 1500 en 1000 v. Chr. geweest zijn, dat de koperindustrie in de Oostenrijksche Alpen zijn bloeitijdperk had. Deze periode is bekend als de Hallstatttijd. De bewoners dezer Alpen moeten een zeer machtig volk geweest zijn. Alhoewel er geen letter schrift uit dien tijd is overgebleven, geven de vondsten op den Mitterberg ons toch een goede kijk op de ontginningswijze der oude Hallstatters. De kopermijnen werden gevonden met alle mogelijke werktuigen, die de Ouden bij de ontginning gebruikt hebben. Men vermoedt dat plotseling met de exploitatie is opgehouden, doordat de vraag naar koper ophield en dat men toen de mijnen heeft dicht gegoooid. Ook wordt het vermoeden uitgesproken, dat de ontginners bij de nadering van vijandige volken, de mijnen hebben dicht gestopt in afwachting op betere tijden. Het zijn evenwel gissingen, waarop heel weinig staat is te maken.

In den beginne is de ontginning der kopermijnen oppervlakkig geweest; de werktuigen lieten nog geen zware bewerking der rotsgrond toe. Doordat de vraag naar koper steeds grooter werd, moest men steeds dieper de grond in, het menschelijk vernuft en de wil maakte dat ook mogelijk. Er zijn mijngangen gevonden tot 100 M. diep, terwijl de bewijzen er zijn, dat ze methoden kenden, om steenlagen stuk te krijgen, waarop bronzen houweelen geen uitwerking hadden. Alles wijst er op, dat de mijnbouwkundigen van die tijd reeds veel practische kennis hadden. Ze waren op de hoogte, dat verhitte rotsen door begieting met water tot springen konden worden gebracht en pasten deze methode herhaaldelijk toe. In de mijnen moest niet alleen de vloer, maar ook de zoldering tot springen gebracht worden. Bij de opening der schachten, vond men zolderingen op de vereichte hoogte aangebracht, waarvan de bovenkant der balken verkoold zijn; wat bewijst, dat ze gebruikt werden om de rotsen te verwarmen. Het water, noodig om na verhitting het gesteente te laten springen, werd aangevoerd door holle boomstammen. Niet altijd was het mogelijk om op deze wijze water te krijgen op de punten, waar dit noodig was. In dat geval maakte men gebruik van kuipen en hoosde zoo het water, waar het noodig was. Heele kuipen, die daartoe gebruikt werden, zijn niet gevonden, maar de wrakken maakte toch een reconstructie mogelijk. Ze bestonden uit een dun rondgebogen plankje, welks einden door een reep boombast werden bijelkaar gehouden. Deze watervaten werden gedragen aan stokken, die aan de bodem verbonden waren, om zoodoende de zijwand van druk te ontlasten.

De mijnen zijn allen voorzien van dubbele schachten, noodig voor de luchtcirculatie, ten behoeve van het stoken der vuren. Wanneer de mijnwerkers door water en vuur de rots gespleten hadden, dan werden met houten hamers en wiggen de blokken verder los gewrikt. De rotsbrokken werden op sleeën gelegd, die, door middel van een haspel, tegen de helling der schachten werd opgetrokken. De z.g. „dooode” steenen, die geen erts bevatten, werden gebruikt voor opvulling der gaten en kuilen in de mijnen.

Niemand graaft ongestraft gangen in de aardlagen; waarschijnlijk hebben de Ouden deze droeve ervaring al spoedig opgedaan. Bijna eender als nu, waren de voorzorgsmaatregelen tegen instorting. Op alle gevaarlijke punten werden volledige betimmeringen gevonden. Het mijnwater werd door kistingen en dammen afgeleid. De wijze van mijnontginning was vrijwel dezelfde, als die, welke een eeuw geleden door de 18e eeuwers werd toegepast.

De methode om door verhitting gesteente te laten springen

is in onze tijd ook nog gebruikt. In het boek van Dr. H. M. R. Leopold „De leerschool der spade”, wordt het volgende stuk geciteerd van een Deen:

„In 1914 legde men in de nabijheid van Vittangi, in Lapland, een weg aan. Daartoe werd de rots blootgelegd, een groote houtmijt gebouwd en ongeveer twee uur gestookt. Toen werd vlug gloeiend hout en asch verwijderd en werd sneeuw geschept over de verhitten steen. Dadelijk vormden zich groote scheuren en kloven, die met houten wiggen verwijderd werden. Met de methode, waarbij men natuurlijk het vuur korter of langer kan laten inwerken, werden zoo ongeveer twee kubieke meters rots verwijderd.”

Lampen bezaten de Ouden ook niet. Voor verlichting gebruikten ze dennentakken, die zeer snel opbranden. De groote hoeveelheden half verbrande houtbundeltjes, gevonden op de bodem der mijnen, geven daar de bewijzen van.

Nu de werkwijze waarop de Ouden koper aan het erts ontrokken. Het erts uit de mijnen naar boven gebracht, werd in de onmiddellijke nabijheid der schachten bewerkt. Tot voor 50 jaar terug werd dezelfde wijze van voorbereiding gevolgd, die door de Ouden werd gevonden. In de eerste plaats werden de ertsblokken met steenen voorhamers stuk geslagen. De kleinere stukjes op platte rotsblokken gelegd en met een ander in de hand gehouden blok, tot gruis gestampt en tot poeder gewreven; deze poeder werd in kuipen met water gespoeld en gezeefd, waardoor het dood gesteente van het koperstof werd verwijderd. Deze bewerking was noodig om te voorkomen, dat de ovens door slakken verstopt werden, wat bij de moderne werkwijze niet meer noodig is. De smeltovens der Ouden toonen niet veel overeenkomst met de torenvormige hoogovens van nu. De smeltovens van dertig eeuwen terug waren heel klein, ongeveer 50 c.M. in het vierkant. De ovens werden opgebouwd van leisteen en met leem dichtgesmeerd. Een enkele oven is gevonden met een kanaal er onder, wat waarschijnlijk voor luchttoevoer gediend zal hebben. In den regel liet men tusschen de steenen van een der zijwanden ruimten, die dienden voor toetreding van zuurstof. Het erts en houtskool werd los opgestapeld en de ovens ontstoken.

Het metaal dat verkregen werd in deze ovens was van groote zuiverheid, ongeveer 95 à 98 pCt. De meest moderne techniek krijgt net 99 pCt. Technici spreken het vermoeden uit, dat de zuiverheid van het metaal der Ouden te danken is aan het hooge zwavelgehalte van het in den Mitterberg gevonden erts, de verbranding van de zwavel verhoogde de hitte in de ovens zoozeer, dat smelting mogelijk was.

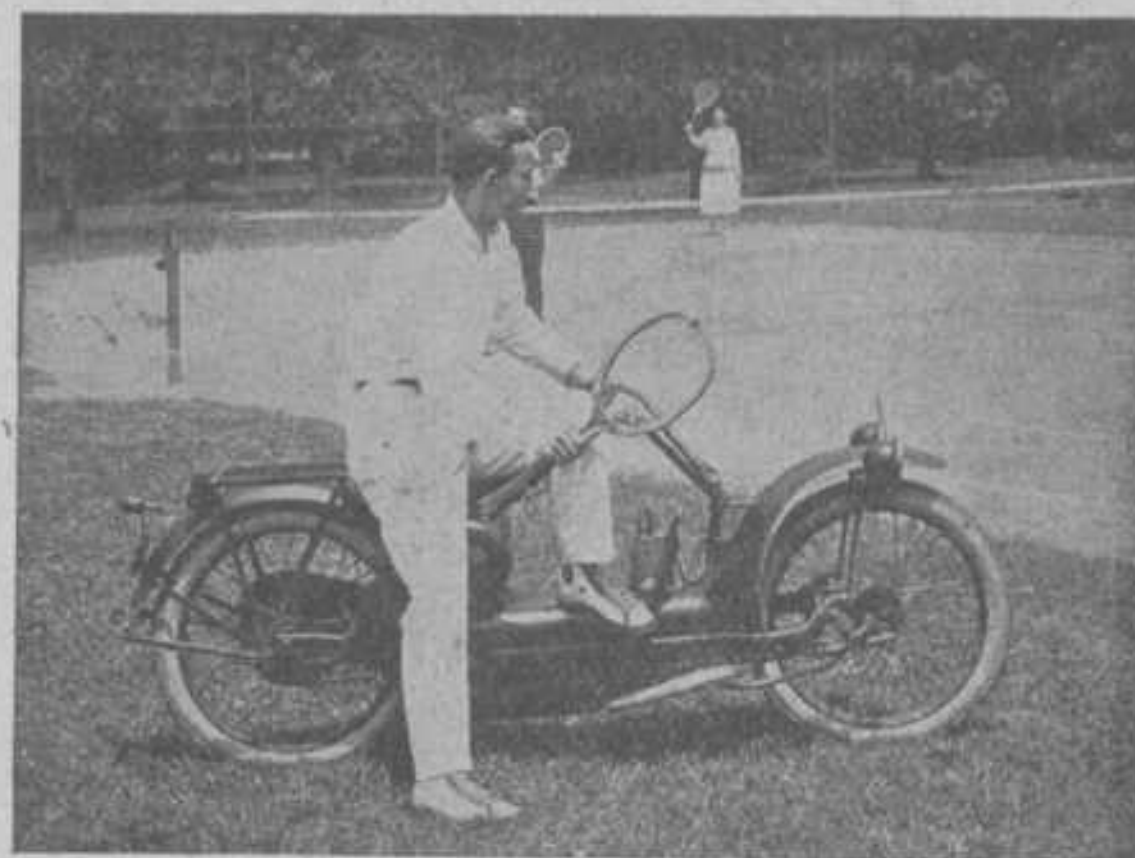
Door een toeval werd dit feit onlangs op de Mitterberg ontdekt, het daar gevonden koper is zelfs smeltbaar zonder oven. De eenige moeilijkheid moet de verwijdering der slakken geweest zijn. De om de ovens gevonden slakkenhoeken, hebben alle roestbruine kleuren, wat Technici doet vermoeden, dat men ze terwijl ze nog heet waren met water begoot, waardoor de koeken beter van het metaal en de wanden der ovens te verwijderen waren.

* * *

Al eenige malen is gesproken over Hallstatt, doch dat is niet de juiste naam van de volksstam, die in de Oostenrijksche Alpen geleefd heeft en die de kopermijnen in exploitatie bracht. Hierboven is reeds opgemerkt, dat er van dat geheimzinnige volk geen letter schrift is overgebleven. Hallstatt is de naam van het plaatsje, in welks omgeving men veel overblijfselen vond, en bovendien de kopermijnen; wat deed vermoeden, dat daar het centrum is geweest van het oude volk, daarom noemt men het de Hallstattperiode.

Heel veel van brons vervaardigde voorwerpen zijn in hun graven gevonden. Waarschijnlijk geloofden ze, dat het leven hiernamaals op dezelfde voet werd voortgezet, als op aarde; vandaar dat men alle mogelijke voorwerpen die zij in het leven gebruikten, in de graven bijzetten. De inhoud van zoo'n graf bestond uit wapens, sieraden en gebruiksvoorwerpen. Heel precies weten we hoe een krijgsman uit de Hallstattperiode er uit zag, doordat het toen de gewoonte was, om het stoffelijk overschot in vol ornaat te begraven. Wanneer we nu in het museum van Natuurlijke Historie te Weenen de somber, donker-bruin geroeste vondsten zien, is het lastig al die roest weg te denken. Wat zal het evenwel voor de Ouden een genot geweest zijn al die koperblinkende kurassen te aanschouwen. Dat ze van koperblinken hielden bewijzen wel de enorm veel gevonden sieraden, waarbij zijn van groote afmeting.

De uitrusting van een krijgsman bestond uit: een helm of stormhoed van brons, waarop een veeren helmbos kon worden bevestigd. Om de armen werden armbanden gedragen van beest lastige afmetingen, soms werd de heele onderarm door zoo'n armband bedekt, wat niet bevorderlijk voor makkelijke beweging zal zijn geweest. De zwaarden zijn overdadig versierd, vooral het gevest werd danig bewerkt, zoo zelfs, dat het onhandig in het gebruik moet zijn geweest. De versieringen

Neracar

De machine voor Dames en
Heeren van elken leeftijd

Volkomen bescherming tegen alle vuil !!
Rotsvaste ligging op den weg !!

4 P.K. 2-tact . . . f 625.—

4 P.K. 4-tact Blackburne f 775.—

VRAAGT NADERE INLICHTINGEN.

Hoofdvertegenwoordiger:

TECHNISCH HANDELSBUREAU E. EKKER Jr.
Telefoon 130 Hengelo (O.)

NIEUWE HOEDEN

vanaf
f 5.25

G. Jonkhoff

Heerestraat 12
GRONINGEN

BLOEMENMAGAZIJN

H. J. VENEMA Hzn.

VERLENGDE HEERENWEG 45

TELEF. 3041

GRONINGEN

FONGERS, MAGNEET- RIJWIELEN

Fa. WED. J. H. REMMERS - GRONINGEN
OOSTERSTRAAT 52 TELEFOON 5

Uitgebreide collectie Zomer-Sportartikelen

Tennis - Cricket - Athletiek

BEB VAN DILLEN

Minrebroederstraat

UTRECHT

Fa. W. Zaadnoordijk - Alkmaar

SCHUTTINGRIETMATTEN - TONKINGSTOKKEN
TUINSTOKKEN - SIERKURK - BLOEM- EN TUINZADEN

RINGERS'

KROKANTE CHOCOLADE
15 CTS.

Nogens

Een geurige en krachtige kop

Beintema's Koffie

bij Uw picnic in het Kamp,
 geeft nieuwe levenslust.

Stoomkoffiebranderij
 N.V. Het Wapen van Amsterdam
 Leeuwarden.

De van ouds bekende

BERGMAN'S
VANILLE-BATONS
BOTERSPRITS

UTRECHT - HOLLAND
OUDKERKHOF 21

Telefoon 57

Filiaal en Fabriek:
VLEUTENSCHWEG 41
 Telefoon 1313

Een goed padvinder is een goed toerist

Een goed toerist vraagt steeds

Toerist-Bonbons van de

N.V. Paré *Den Haag*

EET

MURRAY'S CARAMELS

DE ORIGINEELE, ECHTE ENGELSCH CARAMEL
 Importeur: CL. F. GERHARDS, L. Leidschedwarsstr. 64-66, AMSTERDAM

W.H.F. PEPERMUNT

DE BESTE!

N.V. SUIKERWERKENFABRIEK
 v.h. FIRMA W. H. FORTUIN

Hofleverancier — DOKKUM — Opgericht 1842

ADELAAR'S GEZELSCHAPS - TOMBOLA

Voor alle Clubs en Kringen!!

Honderd Prijswaardige Artikelen met een premie,
 compleet met loten en prijs.

Alles 1e klas Chocolade-Artikelen, Bonbons, Fondants enz.
PAK MEE VOOR 5 GLD.

Waar niet verkrijgbaar, zendt postwissel à f 5.— aan de Chocolade-fabriek „De Adelaar“, Nijmegen-Hees, Breedestraat 36 waarna omgaand toezending volgt.

Prisma-
 Kijkers
 Hofleverancier

Veldkijkers, Prismakijkers

v. Zeiss, Busch, Goerz, enz.

Padvindere-Messen, Kompassen,

Foto-Artikelen

P. W. Hiele

L. Jansstraat 27

UTRECHT

zijn allen uitgevoerd in Grieksche of oud-Italiaansche stijl, wat wijst op verkeer met die streken en toch wordt noch in Grieksche of oud-Italiaansche literatuur over deze geheimzinnige Hallstatters geschreven.

Om het middel droegen de Hallstatters breede gordels, rijk versierd met drijfwerk, meestal menschelijke gestalten voorstellende. Aan deze gordels hing weer een heel franje van bronzen versierde plaatjes en draadjes te bengelen. Een soort maliekolder werd ook gedragen door den krijgsman en waarschijnlijk nog beenringen. Denk eens aan zoo'n van koper schitterende man op een zonnige dag! Veel vaatwerk van brons is gevonden, als schalen, kannetjes en komforen, alle met in het metaal gedreven ornament! Zwaantjes en zonneraadjes dienden veelal als motief.

De sieraden die gevonden zijn, vele, zooals reeds gezegd van groote omvang, bestonden uit broches, veiligheidspeelden, armen en beenringen, ook zijn gevonden een soort groote spelden met versierde knop en voorzien van een puntbeschermers; vermoed wordt, dat deze gediend hebben voor haarversiering van vrouwen of mannen zonder helm. Een veiligheidspeeld die diende om de kleeding vast te houden is ongeveer 25 c.M. lang en 20 c.M. breed. Dat is nog wat anders, dan onze dekenspeelden van het Centraal Magazijn.

Van huizen- of tempelbouw is nooit iets gevonden. Wat voor soort godenvereering de oude Hallstatters gehad hebben, weet men niet. Over het algemeen wordt aangenomen, dat hun huisvesting gelijk was aan die der voorhistorische bewoners der Po-vlakte. Deze nu woonden in paalwoningen, gebouwd op het land, omgeven door grachten en wallen. Van deze woningen is echter niets overgebleven, toch weten we vrij precies, hoe die er uit gezien hebben, doordat het de gewoonte was, de asch der dooden te bewaren in urnen, die de vorm van hun huizen hadden. De huizen bestonden uit één vertrek, hetwelk rond was en gedekt met een kegelvormig dak. In het midden was de stookplaats, terwijl de rook door een gat in het dak de woning verlaten moest. In deze huizen werd langzamerhand verbetering gebracht, rechthoekig en afgedekt met stroo en ten laatste komen woningen voor met een sparredak met een nok en zelfs een soort gootlijst. In de 7e eeuw vóór on- jaartelling was de laatste trap der voorhistorische tijd in Europa bereikt, doordat toen het gebruik van ijzer werd ingevoerd en kolonies van Oostersche volken zich hier gingen vestigen, bij wie de bouwkunde al op hoogen trap van ontwikkeling stond. Daarom gaan we de volgende maand weer een goede 30 eeuwen terug en beginnen met de Egyptische bouwkunst. We zullen dan zien dat terwijl hier in Europa nog voor-wereldlijke toestanden heerschten, Egypte reeds een goed geordende staat was.

Van over de Grenzen

INTERNATIONALE RUBRIEK

Onder Redactie van Hopman W. M. VAN POPTA,

Parkstraat 53bis
 UTRECHT.

Naast de op het oogenblik bestaande drie groote Padvinderebonden in Duitschland, die ik de vorige maal noemde, hebben de C.J.M.V. Padvindere in Duitschland hun eigen bond, genaamd Christliche Pfadfinderschaft Deutschlands, gewoonlijk afgekort als C. P. Zij behooren tot de rijksbond van C.J.M.V.'s, zooals ook onze C.J.M.V.-troepen allen tot het Nederlandsch Jongelingsverbond behooren. Reeds een enkele maal was ik met eenigen van hen in verbinding geweest, totdat ik op de reeds beschreven groote bijeenkomst van Hannover in het vorige jaar nader met hen kennis maakte. Daarna was ik met een groot getal van hen tezamen in het uitvoerig beschreven Deensche C.J.M.V.-kamp. Voor hen, als voor alle Deutsche Padvindere geldt, dat op hun beweging tal van invloeden gewerkt hebben, waar wij vrij van gebleven zijn. In de eerste plaats is daar de oorlog en misschien meer nog de na-oorlogsehe tijd. Maar niet het minst is daar aan te danken, dat ze hun Padvinder-zijn als iets hoogst ernstig beschouwen, waar ze ontzettend veel voor over hebben. Verder ook, dat ze als hun voornaamste taak zien hun volk te dienen, te trachten het uit de poel van materiele en zedelijke ellende op te heffen, waar het nu in verzonken is. De tegenstellingen spreken in Duitschland zooveel scherper dan bij ons, dat het ons zeer moeilijk valt om hun werk te overzien, laat staan te beoordeelen. Daardoor moeten ze zich vaak aan tal van omstandigheden aanpassen, die wij niet kennen. Toch spreekt bij hen uit alles een echte Padvinderegeest en juist

daarin kunnen ook wij van hen veel leeren en daarin kunnen wij elkaar ook vinden. Ook is door dit alles het beeld van hun troepen in de verschillende deelen van Duitschland nog al verschillend. Al is het streven één, de uitwerking leek mij b.v. in Hannover een geheel andere, dan b.v. in Saksen. Meer dan hier geeft b.v. een uniform hen in Duitschland een militair karakter, daar toch alles in Duitschland een bepaalde uniform wil dragen en speciaal die vereenigingen, die een of ander militair doel nastreven. Onder het groote aantal van deze soort vereenigingen kunnen ook zij in de oogen van het publiek zoo licht belanden. Zoo is het te begrijpen, dat sommige troepen alles willen en moeten vermijden, dat hen in dit vaarwater zou kunnen brengen. We moeten daarom ook niet letten op het uiterlijk, maar op de innerlijke beweegredenen. Een van de verschillen met ons, is dat hun woord Wölfling zich niet dekt met ons woord Welp. Wölfling zijn bij hen alle jongens, die zich aanmelden en die nog niet rijp zijn om werkelijk Padvinder te worden. Juist door de hooge eischen, die zij aan het Padvinder-zijn stellen, dekt het zich ook weer niet met ons leerling-padvinder, daar wij veel eerder tot een installatie tot Padvinder overgaan dan zij. Zoo vinden we als werkelijk Padvinder meest oudere jongens, wij zouden misschien zeggen, zij hebben alleen maar Padvinders 1e klas, waarbij dan het hoofdgewicht valt op het karakter van de jongen. Aan dit onderscheid passen zich ook hun bladen aan. Ze hebben er twee: Auf der Spur, bedoeld voor de jongeren, de Späher, en Auf neuem Pfad, bedoeld voor de ouderen, de Pfadfinder. Beide bladen zijn te bestellen: Kaulbachstrasse 7, Dresden-A. en zeer de moeite waard om ook door onze jongens gelezen te worden. Auf der Spur geeft zeer veel artikels over land- en volkenkunde van Duitschland. Door dit blad kunnen de Deutsche jongens hun vaderland van alle zijden leeren kennen. Veel van deze artikels zijn trouwens ook verslagen van tochten, die de jongens in verschillende landstreekken gemaakt hebben. Verder vinden we artikels over technische zaken, zooals welke voorbereidingen voor een tocht en een kamp noodig zijn, terwijl ook geregeld verteld wordt Was bei uns los ist! Bijeenkomsten, tochten, enz., die op een komend program staan. Auf neuem Pfad is meestal voor elk nummer aan een bepaald onderwerp gewijd, wat dan van verschillende zijden belicht wordt. Zoo is er een nummer, dat geheel het kamp behandelt. Daarin vinden we volgende titels: De beteekenis van het kamp voor het innerlijke leven, Verschillende soorten van kampen. Het bouwen van tenten en hutten, Lichaamsoefening en spel in het kamp, Kampgebruiken, enz. Een ander nummer geeft in hoofdzaak artikels over de speciale taak van de C.J.M.V.-Padvinderij

en haar plaats te midden van al het andere werk, terwijl in dit nummer ook een verslag gegeven wordt van het bezoek aan het groote Deensche kamp. Vele foto's verfraaien dit nummer. Dit blad geeft ook speciaal veel meer uit de eigen beweging dan dat voor de jongere jongens. Het gaat niet aan, dit alles hier weer te geven, maar ook voor onze ouderen staat zeer veel lezenswaardigs in. Beide bladen zijn steeds rijk voorzien van mooie houtsneden. Indien er C.J.M.V. of ander troepen zijn, die met hen graag nader contact willen hebben, dan wil ik daarin op de bekende voorwaarden wel behulpzaam zijn.

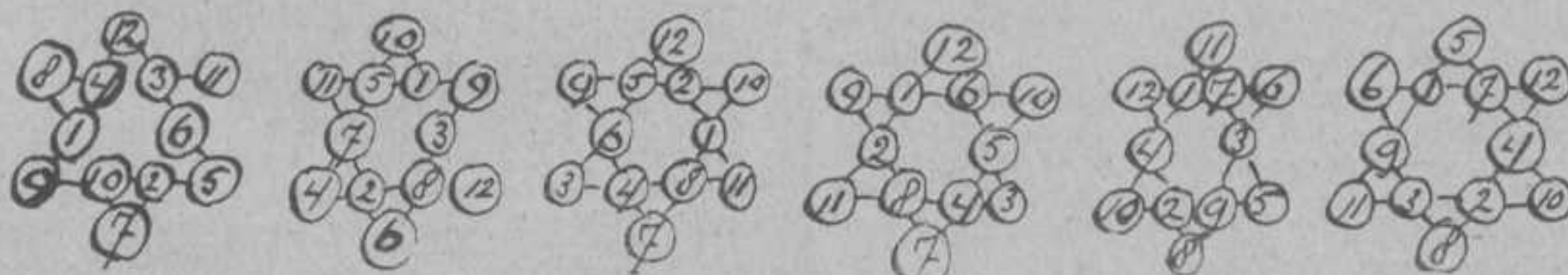
Een ander blad, waar ik ook graag nog eens de aandacht op wil vestigen, speciaal geschikt voor Voortrekkersgroepen, Leiderskringen en Troepluizen, is het internationale P.V.blad, Jamboree, dat viermaal per jaar verschijnt. Het heeft een inhoud van tweemaal 10 bladzijden, eenmaal in het Fransch, daarna hetzelfde in het Engelsch. Steeds is er een dubbele bladzij met foto's. Zoowel deze als ook de verdere inhoud geven steeds een overzicht van hetgeen bij de Padvinders over heel de wereld voorvalt. Het voorwoord is steeds van onze Chiefscout Baden Powell zelf. Verder vinden we in het Januari-nummer mededeelingen over de conferentie van komende zomer te Kandersteg, de programma's van de Jamboree voor Watertroepers te Antwerpen van 1-8 Augustus, van het nationale Hongaarsche kamp van 9-23 Juli, van de V.T.-conferentie met Paschen te Londen. Verder een uitgebreid verslag van de eerste nationale Bulgaarsche Jamboree, gehouden van 30 Augustus tot 4 September in de vorige zomer, het verslag van Mr. Wilson over de Leidersreunie op Ada's Hoeve, mededeelingen over Italië, Japan, Siam, Spanje, enz.

De onlangs gestorven Koning van Siam, Rama VI, heeft de Padvindersbeweging ten zeerste gesteund, daar hij de groote waarde er van in zag voor de goede ontwikkeling van zijn volk. Hij zelf bevorderde de oprichting van de allereerste troep. Nu zijn er een 20.000 P.V.'s in Siam. Bijna iedere belangrijke school heeft haar eigen P.V.-troep. Voor de opleiding van leiders is een speciale school geopend. Dit jaar zal er een nationale Jamboree gehouden worden, die in de groote lijn een navolging zal zijn, van hetgeen we zelf in Kopenhagen mochten beloven. Zoo zien we over heel de wereld een groote werkzaamheid onder de Padvinders. En al is ons aantal nog maar klein, toch kunnen ook wij allen, stuk voor stuk, in de komende zomer er toe meewerken, dat onze beweging een steeds meer gewaardeerde plaats in ons volksleven gaat innemen. Iedere Padvinder, groot of klein, heeft het in eigen hand of onze naam een eere-naam zal zijn.

PUZZEL-RUBRIEK

Alle correspondentie, deze rubriek betreffende, te richten aan Mr. P.V. Puzzle, p/a Red. „De Padvinder”.

OPLOSSING No. 15. Verschillende en verscheidene menschen wisten in alle richtingen 26 te krijgen; echter waren er ook, die bovendien één of meerdere methoden vonden om de binnenste kring tot 26 op te voeren. De kroon spant J. Fischer, Turfpoortstraat 37, Naarden, die de prijs „Een Jongensjaarboek” ten volle verdient, want hij vond maar liefst 69 manieren en nog 6 met de binnenste kring ook 26! Deze hersenwrochtels volgen hier:

Verdere goede oplossingen zonden: P. Gelderblom (1), J. Markestein (19 + 3), A. de Vos van Steenwijk (1), K. Beerta (1), E. Basie (1), R. Wolf (1), H. de Vries Reylingh (1), K. van Lier (1), Martha de Hondt (1).

OPLOSSING No. 16. De beschuitbussen waren ieder bevolkt met 72 beschuiten. Jan gafte 74, Jaap 54 en Joris 42 beschuiten. Deze laatste kwam er dus het bekaaidste af!

De volgende detectives hebben me onthuld hoeveel de jeugdige boefjes aan beschuit verwerkt hadden: Chr. van Wijngaarden, L. Bos Spronk Jr., J. Laman Trip, A. de Vos van Steenwijk, J. Jilderda, P. Gelderblom, W. Sprenger, E. Spanjaard, Ch. Doorman, B. J. Nieland, W. Bom, A. Roodbeen, J. Fischer, Fl. van Schagen, A. van Altena, E. Basie, A. Huisman.

De prijs „Een Jongensjaarboek” valt ten deel aan A. C. F. Roodbeen, Galerij 14B, Rotterdam.

PUZZEL No. 18. Maanen, ik ben tegenwoordig errege vriendjes met Pim Froger, de beroemde man van de Welpenrubriek. Alle welpen, die nu puzzels oplossen, voegen hun briefjes aan hem maar in de brieven aan mij, dan zal ik ze wel op hun plaats van bestemming doen aanlanden.

Voor elke puzzel wordt, zooals de getrouwelijke lezers langzamerhand weten een prijs uitgelooft en een EXTRA PRIJS voor de best-oplossende Welp.

Na dit inleidend gezeur, roeien we weer verder.

Welpen, doe je best, Padvinders idem -sters, enz. enz., laat je niet in de luren leggen door die kleine groene kereltjes.

Maar ja, da's waar ook, ik zou een puzzel opgeven. Hou je hart vast, daar komt ie.....!!

Een befaamd minnaar van gedichten stuurde met het volgende rijke dichtwerk waaraan het eenige gebrek is, dat er geen e's in voorkomen.

LKLZRWTHTWL:
VRKNNHHTHTPVSP!
RDSDWLPNSPLMHT
(NNTWSTR!)MTVLPRT!

Het ongelukkig individu, dat me dit gevalletje op mijn dak stuurde, krijgt namelijk schrijfkrimp in zijn vingers elken keer dat hij een E schrijven moet. Hij liet er dus „gemakshalve” die onheilletter maar uit. Nou, ik moet je vertellen: heele nachten heb ik allerlei fantastische verhalen uit dat samenraapsel zitten uit te visschen, maar het is me niet gelukt er iets fatsoenelijks van te fabrieken. Kan de lieve lezerschare me helpen? Liefst voor het uitkomen van het volgend nummer. Een kief-zacht linkertje van je
Mr. P.V. PUZZLE.

De Welpenhoek

Akeela W. E. Froger,
Hugo de Grootstr. 23,
Den Haag.

VAN DE VERZAMELROTS.

Jonge Wolven van Neerlandsch Rimboe, dringt Akeela's roep wel overal door, willen alle jonge Wolven Akeela's roep wel hooren?

Verschilende horden oefenen zich danig om later moedige Wolven te worden en ze verheffen hun stem in de raadscirkel om van hun jachtavonturen ons allen wat te leeren. Maar helaas, van de vijf-en-veertig horden, die over de Nederlandsche rimboe verspreid zijn, zijn er maar vijf-en-twintig die hun geluid bij de rots laten hooren.

Zijn die andere twintig in een Winterslaap gedompeld? Neen, want Chil de Wouw vertelde Akeela, dat hij overal de kreet hoorde: Akeela, wij doen ons best!

Hebben ze teveel met 't Apenvolk, de Bandarlog gesproken, hebben ze de halflamme en geteekende tijger Shera Khan tot hun hoofd genomen? Nee, dat ook niet!

Dan ook jonge Wolven, op naar de verzamelrots, toon dat we allen van een bloed zijn. De tijd van 't nieuwe geluid, de lente, is gekomen, laten nu vele nieuwe stemmen van Oude en Jonge Wolven in de raadscirkel klinken.

* * *

Helaas kan in onze Rimboe Chil de Wouw niet onze boodschappen overbrengen. Er zijn nu Oude Wolven, die al de

brieven verzamelen en sturen met 't groote glimmende gevaarte, dat de roode bloem, 't vuur, eet, en dat voortrent langs glimmende staven, dwars door de Rimboe.

Maar 't voedsel voor de roode bloem kost geld, en de oude Wolven, die samen „de post” heeten, moeten ook betaald worden en zoo moet Akeela, als hij antwoord wil geven aan andere Wolven, telkens een klein stukje papier, postzegel noemen de menschen het, op de brieven plakken. En toen nu Akeela verleden maand keek wat 't hoekje wel gekost had, stond er onderaan de lange optelsom f 9.10.

Jonge en Oude Wolven, als je antwoord wil hebben, sluit dan zoo mogelijk ook zoo een klein zegeltje in.

* * *

Nu al de dieren in de Rimboe hun lentelied gaan zingen, willen de Welpen ook hun longen laten spelen. Zoo zijn er veel die liedjes vragen, en nu wil ik wel verklappen, dat, dank zij de hulp, die Akeela kreeg van Akeela van den Akker en haar Leidsche horde, er hard aan gewerkt wordt en we vermoedelijk dezen zomer nog allemaal 't boekje kunnen hebben.

* * *

Jongens, deze maand is erg belangrijk. In de eerste plaats, omdat Paschen er in valt, waarop wij Christus' verrijzing na zijn lijden, herdenken. Ik denk wel dat Vader of Moeder of schien wel Akeela je er van zal vertellen.

En in de tweede plaats omdat de Padvindersdag St. Joris in deze maand valt. Over St. Joris zal Akeela je zeker ook wel vertellen en ik denk wel dat vele welpen St. Joris bijzonder zullen viëren. Willen jullie me dan eens schrijven, wat je deed?

Als je dan aan 't eind van de bijeenkomst daar hand in hand je Welpenbelofte nog eens aflegt, denk dan er aan hoe duizende en duizende Welpen over heel de wereld dat zelfde doen, en ze allen zullen de begroetingskreet van de Rimboe begripen.

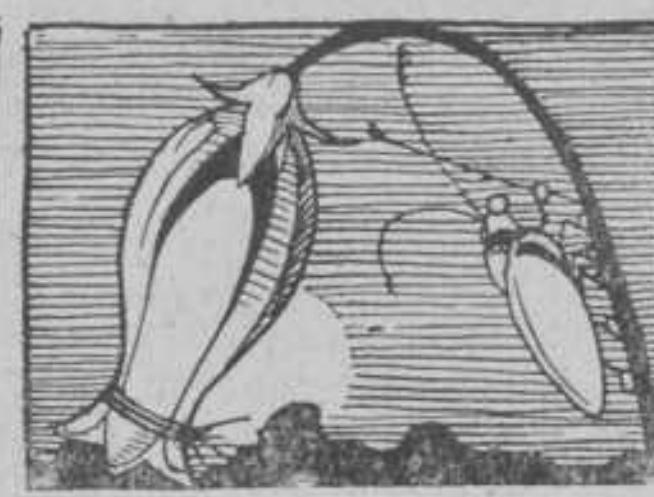
„Wij allen zijn van een bloed, gij en ik.”

Gelukkige dagen en goed spel.

AKEELA

AVONTUREN VAN BOB DE WELP.

25. Bob en Boeboe bespreken wat ze nu moeten doen. Ze besluiten, dat Bob hier zal blijven om het leger te bespieden, terwijl Boeboe terug zal gaan en het kabouterleger bijeenroepen. Zoo gezegd, zoo gedaan! Boeboe sluip weg en Bob zit weer alleen te kijken naar het gewriemel daar beneden.

26. Plotseling bekruipt hem de lust om het leger van wat meer nabij te gaan bekijken en beluisteren. Daarom laat hij zich van den hoogen kant afglijden, 't dal in. Als hij zoo dicht mogelijk genaderd is, verschuilt hij zich in een holten boom.

27. Hij kan nu heel duidelijk verstaan wat de legeraanvoerder zegt tegen de torrensoldaten. Hij hoort dat ze het plan hebben de kabouters plotseling te overvallen, om zich meester te kunnen maken van de schatten, die de kabouters bezitten.

28. Bob meent nu genoeg gehoord te hebben en wil weer terug gaan, maar op eens voelt hij zich van achteren aangegrepen en hoe hij zich ook verweert, hij wordt meege-sleurd. Na beraadslaging wordt de arme Bob in een groote bloemkelk opgesloten, die stevig dichtgebonden wordt. (Wordt vervolgd.)

DE WEDSTRIJDEN EN PUZZLES.

De uitslag van de puntenpuzzle (Febr.-nummer) komt, daar deze maand de copie extra vroeg moest worden afgezonden, in 't Mei-nummer, evenals de uitslag van Baloe's opgave, waarvoor je nog den tijd heb tot 15 April (uit Mrt.-nummer).

Voor de abonné's-wedstrijd heb je den tijd tot 1 Mei.

Mr. P.V. Puzzle geeft voortaan telkens ook iets voor Welpen op. Als je hem een oplossing stuurt, kan je ook ineens een briefje over je horde voor mij er bij doen, want alle papperassen van Welpen komen toch tenslotte naar Akeela's hol.

MET DE POST GEKOMEN.

Behalve in 't Kerstnummer genoemde bladen, die we bijna alle regelmatig ontvangen, kregen we nog „Ons Blad” van Troep 4 te Haarlem, dat als echt Hordeblad zich speciaal toelgt op verslagen en mededeelingen, en 't maandblaadje van de Ranneft-troep te Vlissingen, speciaal voor Welpen, dat van eenigszins andere „strekking” is. Plaatsruimte belet ons momenteel op beide bladen in te gaan.

We ontvingen tot nu toe van 3 jongens 65 plaatjes van Verkade, waarvoor Akeela Leopold verder gezorgd heeft.

Door vroege afzending copie kon een stukje van Akeela Leeser over teekenen niet meer geplaatst worden. Dat is dus iets voor de volgende maand!

BRIEF VAN HENK.

Beste Akeela,

Om maar onmiddellijk met 't groote nieuws te beginnen: Ik ben overgegaan naar de Padvinders en nu Teervoet! Ik had er eigenlijk nog lang niet op gerekend, vooral daar ik pas drie maanden grijsbroer was, maar 20 Februari, dus een week na mijn vorigen brief, deelde Akeela in den raadsceikel mee, na installatie van twee een-ster welpen tot twee-ster welp, dat Wim, gids van Bruin en ik, over mochten gaan den volgenden Zaterdag. Akeela was al bij mijn Ouders geweest en de Hopman had blijkbaar al een plaats in den Troep gereserveerd. Maar allemaal hadden ze 't mooi geheim gehouden!

En dus Zaterdag 27 Februari gingen we over, net zooals we dit bij U vroeger deden en de Hopman was blij twee twee-sterrers (wat klinkt dat raar!) te krijgen. En omdat nu 't nieuwe programma van den troep begon (ik geloof dat de jongens 't kampvoorbereidselen programma noemden) ging ik nu over.

Nou, den eersten Zaterdag was al fijn, en al vond ik 't den Zaterdag, toen ik 't hoorde aan den eenen kant heel prettig, maar aan den anderen kant (ik mocht alleen maar mijn jaarsterren houden) vervelend, nu ben ik er alleen nog maar blij om, vooral daar Gerrit en ik allebei in de Zwaluwen-patr. zijn gekomen, waar Jan en Dik ook al als oud-Welpen (van 2 jaar geleden) inzaten.

Nu Akeela, ik zal U nog eens gauw wat schrijven over de troep en patr., maar dadelijk hebben we onze eersten patr.-vergadering bij mijn patr.-leider thuis, en daar moet ik toch zeker op tijd zijn.

't Allerbeste voor U en een stevige Zwaluwenpoot van
HENK.

Nou Henk, 't ga je goed op je verdere Padvindersloopbaan, ik dank je nog hartelijk voor „de medewerking“, die jij aan 't Welpenhoekje gaf, en had ik niet van je Akeela gehoord dat je gauw Padvinder werd, dan had jij met de brievenwedstrijd de „Eereprijs“. Ik zal je verder nog wel eens per brief schrijven. Goede vlucht!

LESSEN VAN BALOE.

Br-r-r-om brom brom!

Baloe is weer uit zijn hol gekropen en groet zijn jonge broeders.

Eerlijk gezegd, had hij nog wat langer willen slapen, maar zoodra de verzamelroep van Akeela hem wakker maakte, spoedde hij zich naar de Verzamelrots, om de jonge Wolven te onderwijzen.

Welpen, zet je ooren wijd open, zoodat je goed kunt hooren wat Baloe ditmaal te vertellen heeft....

Baloe wordt een beetje oud. Zijn gebrom is niet meer zoo ver te hooren als vroeger. Soms droomt hij van den tijd, toen hij zoo jong was als de welpen, die nu naar hem zitten te luisteren.

Hoe op een warmen zomerdag z'n twee broertjes en hij zaten te wachten op Vader- en Moeder-Beer, die voedsel voor hen waren gaan zoeken. Hoe na lang wachten Moeder-Beer alleen terug kwam en vertelde, dat Vader-Beer nooit weer terug zou komen, omdat hij in een diepe kuil gevallen was, die de menschen gegraven hadden om een beer te kunnen vangen.

Die menschen wisten zeker niet, hoe veel verdriet ze Moeder-Beer en haar jongen aangedaan hadden, anders zouden ze vast geen kuilen meer gegraven hebben.

Als Baloe in dien tijd geweten had, wat hij allemaal kennen moest om voldoende voedsel te kunnen verzamelen, zou hij toen veel beter z'n best hebben gedaan. Hij dacht toen, dat zoo iets later vanzelf wel in orde zou komen. Maar dat valt tegen hoor!

Dikwijls moest hij, wanneer de koude hem in zijn hol dreef, met een leeg buikje gaan slapen en dat is niets prettigs.

Vader-Beer had hem wel geleerd in de Rimboe te leven, hoe hij tegen den winter veel voedsel moest hebben, om met een volle maag te kunnen gaan slapen, want beren slapen in den winter heel veel, zooals jullie wel zullen weten. Maar Baloe had toen niet opgelet, niet echt zijn best gedaan!

En daarom welpen, doe je best!

Doe echt je best, om te begrijpen en te onthouden wat Akeela jullie leert, dan kun je later als je een volwassen Welp bent geworden, niet alleen voor je zelf zorgen, maar zelfs, wanneer de jacht moeilijk is, ook nog andere Wolven helpen. Is dat niet fijn?

Dus...., wij.... Dob, Dob, Dob, Dob!

BALOE.

CORRESPONDENTIE.

Gijs Engelsman (Tr. 8 R'dam). — Bedankt voor je verslag, dat echter te lang was (op zijn hoogst 250 woorden, hebben we toch afgesproken). We hebben 't nu toch maar geplaatst, vooral omdat 't zoo leuk en 't jullie eerste „optreden“ in de raadsceikel was. Ik hoop veel brieven van jullie te krijgen, en dat er veel Rotterdamse abonne's komen.

Abram de Guul (Tr. 3 A'dam). Dank voor je brief en oplossing, die op 't laatste nippertje binnenkwam. Helaas ben je niet de gelukkige, maar als je maar flink volhoudt, komt jouw beurt ook nog wel eens. Ik hoop dat je nog eens heel gauw en heel veel schrijft! Tot de volgende keer dus!

Elias de Draayer (Tr. 4 A'dam). Bedoel je met onze Welpenhoek, onze Welpenhorde in je brief, waarvoor onze verpletterende dank! Ja, van je Akeela hoorde ik ook al heel veel over de groote toestroom. 't Beste hoor!

Frans Jutten (Tr. 3 Haarlem). Hartelijk dank voor je keurigen brief. Een groote belofte iedere maand te zullen schrijven, als goed Welp houdt je haar natuurlijk ook! Probeer jij ook abonne's op „De Padvinder“ te krijgen? Wil je Akeela vragen mij ook eens zoo een kiek van je horde en de Kn-dans, gemaakt door 't Haarlemsche dagblad, te sturen! Akeela Vroom is toch nog wel bij jullie? Die heeft me verleden jaar al heel veel van je horde verteld. Een stevige linkerhand, ook voor hem!

James (Ranneft Tr. Vlissingen). Ik kreeg van je Akeela 't verzoek je brief als verslag te plaatsen, wat dan ook gebeurd is. Natuurlijk hartelijk bedankt. Ik ben alleen bang dat van 't puzzle laten zien aan de andere Welpen, niet veel zal komen!

We hebben nog een groote voorraad stukjes, die nog steeds niet geplaatst kunnen worden. Maar doe jij en je horde voortaan ook trouw mee aan onze puzzle's, die Mr. P.V. Puzzle voor jullie maakt! Ik hoop nog veel brieven van jou en je horde te krijgen!

Horde raad Tr. 2 Leiden. Hartelijk dank voor je verslag, dat Akeela me opzond. Ik kom met jullie horde-verjaardag in Leiden hoor. Studeer je liedjes maar goed in! Dus tot ziens.

Alex de Roo, Cor van Ginkel, Kees Bakker, ook bedankt voor jullie brieven hoor.

Hier heb je een plaatje van St. Joris en de draak. Ik denk wel, dat je Akeela je van St. Joris en die vuurspugende draak zal vertellen. Dit is de eerste keer, dat St. Joris hem aanvalt en zijn lans uitglijdt, na drie keer is hij dood. De prinses waarover Akeela je ook wel zal vertellen, kan je niet zien door de stofwolken! Heb je zelf al gevochten met 't draakje, dat ondeugd heet. Misschien is dat wel de eerste keer niet dood, maar als je flink blijft vechten, kan je 't ook overwinnen als je maar denkt aan D. J. B.

(Teekening uit Jungle Wisdom.)

VERKOOPING MILITAIRE GOEDEREN.

Door den Ontvanger der Registratie en Domeinen te Woerden zullen binnenkort verkocht worden:

Buiten dienst gestelde Legertenten, zonder houtwerk, t.w.

Hoofdofficierstenten	3 stuks
Officierstenten	250 „
Zestienmanstenten	110 „
Draagbare éénmanstenten	200 „

Gegadigden, welke hierop zouden willen reflecteeren, worden verzocht spoedig ten kantore van den Ontvanger voornoemd op te geven het aantal en soort der tenten eventueel door hen gewenscht (in verband met de verkaveling). Deze opgave is geheel vrijblijvend te beschouwen.

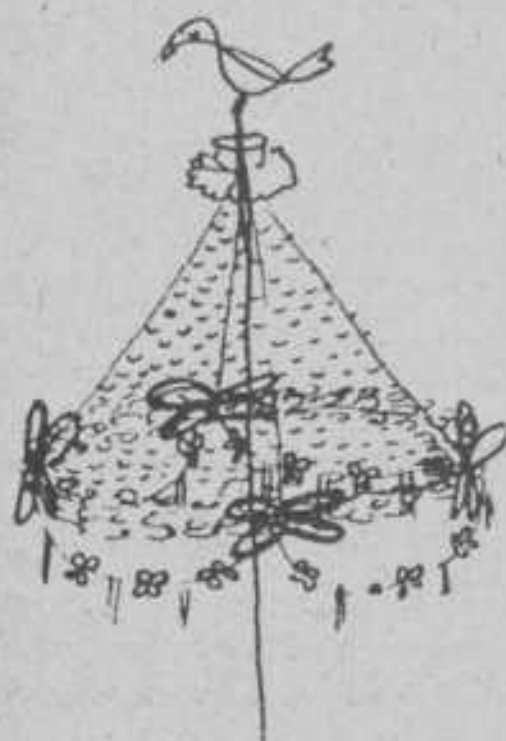
De tenten zullen vóór den verkoop ter bezichtiging worden gesteld te Woerden.

(w.g.) Ontvanger der Registratie en Domeinen, Woerden.

DE PADVINDER

Onder Redactie van Mevr. J. W. E. DUIJVENDAK—LIGTVOET, Emmastraat 11 hs, AMSTERDAM, Telefoon 20149

PALM-PASCHEN.

Palm-Paschen.

We voelden ons een van Israëls kinderen, die op dien denkwaardigen Sabbatmorgen aan Moeders hand megingen, we voelden de verwachting, de onrust onder de menigte en ziet, daar komt Hij, de oorzaak, de aanleiding van al wat Israël den laatsten tijd in beroering bracht!

Hij, waarvan de Profeet sprak: „Ziet, Uw Koning komt tot U zachtmoedig, rijdende op een ezelin!

En 'k zag Zijn schoon gelaat, en voelde de behoefte ook mijn palmen en kleederen te spreiden om voor Hem den weg te vereffen.

Later zag ik veel mooier Palm-Paschen. 'k Heb ze gezien uit alle provincies, verschillend in vorm en kleur, maar de Palm-Paschen uit mijn kinderjaren houdt de liefde van jeugdherinnering.

En om die herinnering aan den Palm-Zondag mijner kinderjaren heb ik getracht dit blijde bezit een eigendom te doen worden van vele kinderen.

Sedert vier jaar maken de Amsterdamsche Padvinders Palm-Paschen voor de kinderen, die in de ziekenhuizen verpleegd worden.

Het zijn lange rietstokken, waaraan krans en maagdepalm versierd met helder gekleurde papieren versiersels, behangen met guirlandes apenootjes, rozijnen, opzetters, zoete amandelen en al wat 't kinderbrein aan lekkers kan indenken.

Van den top tot den krans hangt een vrolijk gekleurd papieren net, daarboven prijkt een sinaasappel en daarop troont „de Paaschhaan“, gebakken van fijn brooddeeg.

O, de verwonderde, verheugde gezichtjes van die kleine stumperds, die op een plank liggen vastgebonden, heelemaal in verband. De blijde glinsterende oogjes, waarmee ze kijken naar het glinsterende net, de aanhangende paasch-eitjes, de wiebelende Paaschhaan! De liefkozende aanraking van die doorzichtige kindervingertjes!

Hoe vermaken zij zich bij het snoezige zingen van de speelversjes door de kabouters!

Wat een weemoed wekt het in ons op, dat kind, dat daar reeds drie jaar ligt te hooren vragen naar het zingen van „Hoort, zegt het voort!“ Hoe zal ook zijn hartje hunkeren naar de duinen en de bosschen!

Wij zijn vast besloten geen Palm-Zondag te laten voorbijgaan, zonder de kinderen in de ziekenhuizen een Palm-Paschen gebracht te hebben en daarmee in hun leven, 't zij het lang of kort moge zijn, een bron van blijde herinnering!

CANZU.

PIONIERSTERS.

Pioniersters! In dat woord alleen al ligt voor mij een heerlijke klank! Er spreekt iets uit van frischheid, van jeugd en onversaagd voorwaarts gaan, van een voorbeeld willen zijn — van alleen het allerbeste te willen zoeken en geven, van zelfopoffering — van zelfopvoeding. Talrijke moeilijkheden en teleurstellingen zullen aan pioniers — op welk gebied dan ook — nooit bespaard blijven, maar dat weet een pionier, nog nooit heeft een baanbreker een gemakkelijke taak gehad.

Om een goed pionier te kunnen zijn is noodig, gezondheid van lichaam en geest.

Hoe bereiken wij die? Hoe in de eerste plaats lichamelijke gezondheid. Dat zal voor heden mijn praatje zijn met de pionier-

sters. Immers sterkte, uithoudingsvermogen hoort bij een pionierster. Stralende oogen, blozende wangen, kracht, flinkheid, daar gaat iets van uit. Hoe wordt men flink en sterk? Door matigheid; wees eenvoudig met spijs en drank, de meeste menschen gebruiken te veel, meenen dat men „gezond“ wordt door zooveel mogelijk te eten. Dit is echter niet zoo. Sta steeds van tafel op met het gevoel, dat ge nog meer zoudt kunnen eten. Rook niet, gebruik geen alcohol, zorg dat ge een geregelde dagtaak hebt, ga niet te laat naar bed. Ga zooveel mogelijk naar buiten, niet „winkelen“, maar echt naar buiten, daar waar geen menschen zijn. Daar zult ge vinden wat ge noodig hebt. Mulford zegt: „Gelukkig de mensch die de boomen liefheeft, vooral de groote — de vrije, die in 't wild groeien, er stijgt een geest en zinverrukkende onbeschrijflijke vrije vreugde in ons op te midden van het wild-natuurlijke in een bosch. De boom is een levende gedachte Gods, een gedachte die onze opmerkzaamheid waard is“.

Gebruikt bij het kampeeren uitsluitend SPIEGEL'S PUDDING

EENIG LEKKER

Spiegel's Puddingfabriek, NIJMEGEN

Bezoekt het STOOP'S BAD

JULIANALAAN - (Gem. Bloemendaal) - OVERVEEN

Schoonste en modernste inrichting in den lande
VOORTDURENDE WATERVERVERSCHING

Prachtige Kuipbaden voor Dames en Heeren met douche inrichting.
Tramhalte voor het gebouw.

N.V. Drogisterij K. VAN EDEN

Spaarne 38 - Gr. Houtstraat 161 - Gen. Cronjéstraat 49
HAARLEM

VOOR H.H. PADVINDERS

Verbandtrommels. - Alle losse Verbandstoffen. - Alle Geneesmiddelen. - Meta-brandstof in vasten vorm. Limonadesiroten enz. enz.

Noosten's

Speciaal Magazijn van

HUISHOUDELIJKE ARTIKELEN

Gr. Markt

Groningen

MUZIEKINSTRUMENTEN

MANDOLINES, GUITAREN

MONDORGELS, VIOLLEN

en andere Instrumenten

CH. WIEGANT

Gr. Overstraat 67 - DEVENTER

Fa. P. ODENKIRCHEN

OPTICIEN

Vughterstraat 25

's-HERTOGENBOSCH

Groote sorteering

Prismakijkers

Veld- en Tooneelkijkers

Auto-Zonnebrillen

en Stofbrillen

Padvindermessen en

andere fijne Zakmessen

Laat je niet afschrikken door het weer. Sneeuw, regen, hagel, ze deren ons niet! Als je thuis komt even droog goed aan, niet met natte kousen en schoenen blijven zitten. Weg waaien de muizenissen door den wind!

Heerlijk is 't optornen tegen den storm, een gevoel van kracht en overmoed brengt het trotseeren der elementen.

WAHVU.

KAMPEER-UITRUSTING.

Pioniers, die nog niet veel kampeer-ervaring hebben, vinden het een reusachtig probleem, wat zij moeten meenemen en hoe zij deze benodigdheden op de meest praktische manier kunnen vervoeren. Een padvindster kampeert veelal maar eens per jaar en moet zich dan met de allernoodzakelijkste hulpmiddelen redden, maar een rechtgeaard pionierster gaat er voor een week-end op uit, zoo vaak zij kan. Voor haar is het van groot belang een behoorlijke uitrusting te hebben.

Wij hebben noodig: uniform, compleet met hoed, stevige wollen trui, bij voorkeur in donkerblauw, grondzeil-cape, twee wollen dekens, eetgerei, bord en geëmailleerde kroes met oor. Voor regenweer is hier aan toe te voegen een hoofddeksel van leer of gummi, in een week-end kamp doet de badmuts vaak hiervoor dienst. Naar men zegt zijn de z.g. alpenmutsen ook „shower-proof”, ik kan deze echter niet uit ervaring aanraden.

Voor kampen van meerdere dagen kan men ook niet buiten schoeisel voor nat weer. Het beste zou zijn als iedereen hiervoor een paar rubberlaarzen bezat. Goedkoop zijn ze niet, maar men kan ze ook 's winters bij nat weer dragen, in Engeland wordt dat veel gedaan.

Het is ook afdoende in het kamp klompen te koopen: als men eenmaal over de pijn op de wreef heen is, kan men er veel plezier van hebben.

Wanneer wij naar het kamp gaan, verpakken wij dit alles zoodanig, dat wij bij een niet al te lange marsch, bij het gaan naar den trein, overstappen enz., alles zelf kunnen dragen. Voor een kamp van enkele dagen hebben we voldoende aan een flinke rugzak, zelfs kan daarin wel een van de twee dekens. Van de andere maken we, eventueel met de gummi-laarzen, een smalle rol, waar het grondzeil omheen gerold wordt. Deze rol wordt in het midden boyen op de rugzak vastgemaakt, b.v. onder de klop, de uiteinden worden bevestigd met riempjes aan de gespen der draagriemen. De rol moet dus zoo lang mogelijk zijn.

Deze manier heeft één bezwaar. Denkt er eens goed over na wat de fout is en hoe deze verholpen kan worden en stuur je oplossing aan de redactie.

Het komt echter in ons land niet zoo heel vaak voor, dat men te voet gaat kampeeren. Bijna altijd geschiedt dit per rijwiel en dan is de bepakkings een geheel andere. Dit geduldige lastdier torst dan alles voor ons en wij kunnen het in den regel zonder rugzak stellen. Beter gezegd, de rugzak leent zich slechts tot bevestiging aan de fiets, wij trachten daarom rijwieltasschen te krijgen. De last moet verdeeld worden over het stuur en de bagagedrager en vooral wordt gezorgd de last van achteren zoo laag mogelijk te bevestigen. De z.g. tent-tasschen, die tegenwoordig in verschillende grootte en prijs te krijgen zijn, voldoen aan dezen eisch. Wie ze niet betalen kan behelpe zich door van de dekens, omhuld door het grondzeil, een net plat pak te maken, zoo breed als de bagage-drager lang is, aan weerszijden een flink eind afhangend. Na eenige oefening zal het zeker gelukken dit pak zoo te bevestigen, dat het niet los raakt en men ervaren, dat men er groote tochten mee kan maken zonder er eenige last van te hebben, wat niet gezegd kan worden van de tuitelige torens, waarmee men vaak fiets-kampeersders ziet rondtrekken. Nachtgoed en andere nuttige zaken worden in een stuurtasch geborgen en men heeft, terwijl men zelf onbelast op de fiets zit, nog ruimte om op de bagage-drager een mandje mee te voeren met tent-onderdeelen of kamp-keuken-gerei.

IVAG.

BEWERKING VAN ZEEMLEER.

Nu het overtrekken van voorwerpen met cretonne zoo algemeen is, is het voor de verandering wel eens aardig, eenige dingen te maken van zeemleer. Een vloeiboek, naaigarnituur, visiteboekje en dergelijke van zeemleer is zeer duurzaam en toch niet zoo kostbaar. Doch het lapje zeem moet „bewerkt” worden.

Zeemleer heeft twee kanten, een gladden en een ruwen kant. We kleuren het leer met Talen's waterverf (tubes). De zeem wordt eerst flink nat gemaakt en uitgewrongen. De aangemaakte verf (vooral flink veel) wordt op den ruwen kant van de zeem gebracht (niet in strepen, maar in blokken). Natuurlijk hebben we het zeemleer glad en plat liggen op een stuk vloei.

Nu zakt de verf door het leer en verdwijnt zoodoende aan den bovenkant. Na 24 uur drogen nemen we de zeem op en zien nu de kleur aan den mooien kant in fijne nuances, omdat de zeem niet overal even dik was. Nu kan tot het vervaardigen van een voorwerp worden overgegaan. (Beschrijving van eenige voorwerpen in het volgende nummer, probeer zelf maar vast eens!). Men kan sommige voorwerpen nog versieren met een motief in goudinkt, met een penseel op het zeemleer gebracht.

ANNIE RUPP, Amersfoort.

v.h. Fa. G. Middelink & Co.

Kanaalstraat 29 - Tel. 758

APELDOORN

Onze Limonades de fijnste

Het Goede Pad

hebt ge pas gevonden, wanneer ge bij den aankoop van prima CHOCOLADEWERK, BONBONS etc. Uw geld besteedt aan

Versteeg's Combinatiedoos

Gewicht circa 4 Kilo voor totaal f 5.—
Alle garanties op de kwaliteit
Waar niet bij den handel verkrijgbaar,
levering door de fabriek, onbekend
rembours of tegen pos wissel vooruit

Versteeg & Zn. - Nijmegen-Hees

Vereeniging „Chr. Bibliotheek“ Nijkerk

In zes weken tijds
750 nieuwe leden

uitsluitend ten gevolge van het ongeëvenaard premie-aanbod, waarbij voor het aanbrengen van een nieuw lid

DE PRACHTWERKEN DER VEREENIGING CADEAU

worden gegeven. De premiëlijst biedt keuze uit zeven prachtwerken ter waarde van vier tot vijf gulden, en uit vijftig boeken op gewoon formaat.

Bovendien wordt voor dezen jaargang

EEN PRACHTIGE EIKENHOUTEN BOEKENKAST

uitgeleefd aan hem of haar, die vóór 1 Mei a.s. het grootst aantal nieuwe leden voor dezen jaargang aanbrengt. Deze kast is M. 1.50 hoog, en voorzien van een glazen deur.

Na het prachtige KERSTBOEK is nu het tweede deel van den 29en jaargang verzonden. Het boek is getiteld

VIA TRIUMPHALIS door M. C. FALLENTIN.

Hierop zullen nog drie mooie boeken volgen, en wel van de auteurs F. Kragt Hzn., J. S. Fletcher en L. Penning. De catalogus, waarin alle bijzonderheden, is gratis verkrijgbaar bij iederen soliden boekhandelaar, of bij den uitgever. — Abonnementsprijs per jaargang VIJF GULDEN voor ingenaalde, of f 8.40 voor gebonden deelen. (Franco per post f 0.75 hooger).

ABONNEERT U NOG VANDAAG
VIJF BOEKEN IN DEZEN JAARGANG

G. F. Callenbach, Nijkerk

DE KAMPIOEN VAN HET WESTEN (AFD. I). — STORMVOGELS, IJMUIDEN. — Opgericht 1 Juni 1912.

Stormvogels is de jongste vereeniging uit de 1e klasse van afdeling I, die een vlugge promotie doorliep. In 1916—1917 was zij kampioen der Westelijke 3e klasse D, in 1918—1919 van die der 2e klasse B, waarna zij vier seizoenen in de Overgangsklasse uitkwam. Het seizoen 1923—1924 was al een zeer voorspoedig. Voor 't eerst in de 1e klasse spelende, behaalde zij reeds dadelijk het afdelingskampioenschap en plaatste zich in de wedstrijden om 't kampioenschap van Nederland no. 2 achter Feijenoord. — Haar speler Visser is een onzer beste voorspelers, die reeds zesmaal in het Nederl. Elftal gekozen werd.

Spelers van links naar rechts, staande: d. W. Terhorst, r.m. W. Struijs, r.a. K. H. Haak, l.b.t. K. Boekelaar, l.m. C. Bakker, J. Vermaak (reserve), l.a. W. Koster. Tweede rij: s. H. Snoeks, m.v. J. F. H. Asbeek Brusse. Onderste rij: l.b.n. G. A. Visser, r.b.t. C. Oldenburg, r.b.n. Jan Blinkhof.

VERMOEDELIJKE KAMPIOEN VAN AFD. II. — FEIJENOORD, ROTTERDAM. — Opgericht 19 Juli 1908.

Deze Rotterdamsche vereeniging, de club van Weber, heeft sinds haar opname in de Westelijke 1e klasse, geducht van zich doen spreken. In 't seizoen 1923—1924 wist zij niet alleen afdelingskampioen te worden, maar legde zij tevens, hoofdzakelijk door haar productieve aanvalsspel, beslag op den titel kampioen van Nederland Voornamelijk door haar vlot voorhoedespel, vormde Feijenoord in die dagen, na de kampioensjaren van het Amsterdamsche Ajax, feitelijk de meest markante combinatie in den lande. — Hare spelers Pijl, Koonings en Van Heel verdedigden meermalen met succes de kleuren van ons nationaal elftal.

Spelers van links naar rechts: d. J. N. Vermeulen, r.m. W. S. Visser, l.m. G. van Heel, l.a. C. A. van Dijke, r.b.n. J. B. Petterson, l.b.n. A. Koonings, C. v. d. Velde (speelt niet meer voor het 1e elftal, was voorheen l.m.), r.b.t. C. Borremans, J. C. van Dijk (speelde als reserve l.b.t., maar is in het 2e elftal r.b.n.), m.v. C. A. Pijl. (De r.a. P. Notenboom komt op de foto niet voor).

Wat en wie zijn de Indianen.

Het eerste gedeelte van bovenstaande vraag is gemakkelijk te beantwoorden. De Indianen zijn **mensen**, mensen met al hun goede en kwade eigenschappen.

Het antwoord op de tweede helft is niet zoo spoedig gegeven. Zoover de onderzoekingen nu geleerd hebben, bestaat de oorspronkelijke bevolking van Noord-Amerika uit de samensmelting van verschillende groepen landverhuizers, die deels uit Azië, deels uit Europa of Afrika kwamen, met een volk dat reeds in Amerika woonde. Ook neemt men nu als zeker aan dat de Noormannen met hun schepen via Groenland, Amerika bereikten en zich daar naderhand oplosten in de Indianen.

In de vorige eeuw bestonden er veel verkeerde meeningen omtrent de herkomst der Roodhuiden. Men heeft hen gehouden voor de 10 verloren stammen van Israël, afstammelingen van de bewoners van Egypte, Babylon, Indië, Creta en van het verzonken Atlantis, enz.

Dat de Indiaan een Mongoolsch type heeft is onmiskenbaar wat betreft de schedelvorm en de uitstekende jukbeenderen; daarentegen komen de lichaamslengte en de krachtig gevormde neus (adelaarsneus) meer met Europeesche type overeen.

Over het algemeen hebben de Indianen een lichaamslengte boven het gemiddelde, zijn regelmatig gevormd, hebben dik zwart en stug haar, dat zeer lang kan worden, echter zelden een baard of snor, welke zij uittrekken, zoodra deze voor het eerst verschijnen.

Dat de naam Roodhuiden verkeerd is, blijkt uit hun huidskleur, die van bruin tot geel-bruin varieert, de roode kleur die de eerste schrijvers over de Indianen hen toedachten, kwam van de roode verf waarmee zij zich insmeerden.

De Indianen zijn in 3 hoofdgroepen te verdeelen wat betreft hun levenswijze. De meeste behooren tot de groep der landbouwers, blijven op dezelfde plaats en bezitten daarom goede huizen.

De tweede groep bestaat uit prairie-Indianen, waarvan de Sioux de bekendste zijn. Daar zij hoofdzakelijk — bijna uitsluitend — van de jacht leven (leeften), moesten zij het wild overal volgen, vandaar hun gemakkelijk verplaatsbare woningen, **tipi's**, gemaakt van leder, later van zeildoek (hierover later).

De derde groep bestaat uit Indianen van Californië, die deels vaste, deels tijdelijke, van struiken gemaakte woningen bezitten en van jacht, visscherij en eetbare vruchten en wortelen leven.

Hieronder volgen de vroegere woonplaatsen van de meest bekende stammen; veel ervan zijn in de loop der jaren meer en meer naar het Westen verdrongen of uitgeroeid. Anderen hebben zich op hun oude jachtgebied kunnen handhaven.

Langs de Oostkust woonden, in de buurt van het tegenwoordige New-York de **Wampanoays**. Zuidelijker, ongeveer waar nu Baltimore ligt, leefden de **Secotan** en aan de Westkust van Florida de **Timukua**, welke 3 stammen hoofdzakelijk van de visscherij leefden. Echter verbouwden zij ook mais, meloenen, tabak, zonnebloemen enz.

Deze Indianen werden echter al spoedig door de blanken uitgeroeid of zoodanig verminderd, dat de overblijvenden zich oplosten in de omringende stammen. Op 't schiereiland Florida leefden en leven nu nog de **Seminolen** in hun bijna onbegaanbare moerassen (swamps, everglades).

Het grootste deel is echter overgebracht naar Oklahoma. Rond de groote meren kwamen de Irokezen (Iroquois) de Huronen, Ottawa's, Menomini's, Odjibways, Sauk en Foxes en de Winnebago voor. Zuidelijker, tusschen de Mississippi en den Atlantischen Oceaan de Shawnees (Sha-wa-no's), Cherokezen en Choctaw Indianen.

Tusschen de Missouri en Mississippi van hun oorsprong af woonden de Zwartvoeten (Siksika of Blackfeet). Assiniboine Mandan en als de meest bekende Indianenstam, de Dakotas (Sioux of eigenlijk Nadowessiers), verder de Iowa. Tusschen de Mississippi en het Rotsgebergte de stammen der Crow (Kraaien, Upsaroka) Pawnees. Oto's en de tegenwoordig zoo rijke stam der Osagen. In het gebied van de Rocky Mountains noemen wij de namen der Apaches Comanches (spreek uit Apatsjen Comantsjen). Utah's Cheyennes (in de verhalen van Kiddie de Verkenners enz.), de Salish of Plathoofden, waarover Mejuffr. Fitzgerald in „De Padvinder” schreef.

Eindelijk moeten in Vancouver en Britsch Columbia de Haida en Flinkit en in 't Zuiden in Arizona en Nieuw-Mexico de Moqui (Hopi), Navajo en Tueblo Indianen als aparte beschavingsgebieden genoemd worden.

In Oklahoma wonen veel Indianenstammen, die er vroeger met geweld naar zijn verplaatst, uit de meest verwijderde streken. Aan andere stammen zijn reservaties toegewezen in

Op Uw Verlanglijstje:

Een koperen kunstvoorwerp als Bloempot, Wandbord etc. bewerkt met Uw geboortehuis, plaatselijk gebouw etc. volgens foto al naar verkiezing

Vraagt afb. met prijsopgave

ATELIER FRIESCHE
KOPERKUNSTHANDARBEID

Klaas Dijkstra

SNEEK - Expositie hoek Peperstraat 9-10

Kompassen Veld- en Prismakijkers

in groote keuze voorradig bij:

firma G. B. Holst Telefoon 64 Enschedé

Een goed Padvinder
vraagt overal

VAN RIJN'S

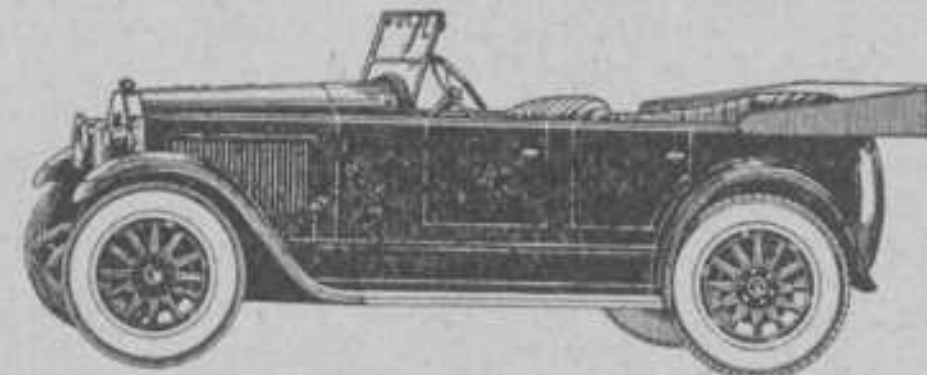
Utrecht De Beste **MOSTERD**

Hoofdvertegenwoordiger
voor GRONINGEN:

AUTO-MIJ. BAKKER

BIJ HEEREBRUG

Scholtens & Zoon

Boekverkoopers sinds 1807 gevestigd aan de
GROOTE MARKT 43 te GRONINGEN

hebben steeds voorhanden een groote keuze

JONGENS- en MEISJESBOEKEN voor alle leeftijden

J. BOLT & ZONEN - Groningen.

LUXE BROOD-, KOEK- EN BANKETBAKKERIJ.

Specialiteit in Duitsch Brood OBERLANDERS.

Eeldersingel 28 Tel. 2182, Koninginnelaan 16, Tel. 2282

Beleefd aanbevelend.

Koekfabriek F^a U. A. Noordenbos

FRANEKER

levert het beste tegen scherp concurrerende prijs

Ontbijtkoek per stuk 22 ct.

Friesche Kruidkoek .. „ „ 50 ct.

Zindelijke verpakking

Oudste Adres

Bij kwantum specialen prijs op aanvraag!

GEBRUIKT OP UW TOCHTEN

Unger's Beschuit

MARKT 21

DELFT

TELEF. 222

Vier Kronen Limonades

J. T. POST

Delft

Limonade-Fabriek

Leiden

Hoofdagente Heinekens en Oranjeboombierbrouwerij

hun oorspronkelijk gebied. In het geheel zijn er ongeveer 100 groote en kleine.

Wat de geschiedenis der Indianen aangaat, veel moois is hiervan niet te vertellen. Dit blijft altijd een zwarte bladzijde in het boek der „beschaving“, een bladzijde vol onrecht, bedrog, wreedheid. Met de Blanken kwamen de ziekten, zooals pokken en cholera, verder de vernielende alcohol.

Korten tijd na de kolonisatie van Nieuw-Engeland enz. werden de Indianen steeds sneller en sneller naar het Westen verdrongen.

Als de blanken een stuk grond in het bezit wilden nemen, was de gewone gang van zaken deze: Men riep een aantal opperhoofden bijeen, en belegde een groote raadsvergadering met veel plechtigheid, het rondgaan der vredespijp en met gezegelde contracten, wezen de Bleekgezichten den Indianen een gebied toe, waar zij eeuwig ongestoord mochten leven. Bleek echter na eenigen tijd, dat het stuk land zeer vruchtbaar was of goud en andere mineralen bevatte, dan was de „eeuwigheid“ spoedig om en begon de bovenvermelde geschiedenis opnieuw. Eenvoudiger was het echter, wanneer men de Indianen zonder veel omslag met geweld verdreef. Geen wonder dat hij naar de wapenen greep en zijn goed recht verdedigde. Deze Indianen-oorlogen hebben Amerika schatten gelds en duizenden menschenlevens gekost.

Met de komst of liever het voortdringen der blanken verdwenen spoedig de buffels, die voor de meeste stammen onmisbaar waren, en zoo doende moesten de laatsten van levenswijze veranderen.

Daar deze verandering niet ineens plaats had, noemde men den Indiaan lui en achterlijk en een tijd lang was Uncle Sam's oordeel: „The only good Indian, is a dead Indian“, gelukkig is dit devies opgedoekt en doet de Amerikaansche regeering tegenwoordig al haar best de roode broeders te beschaven en hun plaats als ordelijke burgers in de maatschappij te doen innemen.

Het nu opgroeiende geslacht zal zich in veel gevallen door niets anders dan hun donkere huidskleur van de overige inwoners van N.-Amerika onderscheiden. Jammer, want wanneer alles „beschaafd“ wordt, verdwijnt het eigen karakter der kunst, industrie, der dansen en overleveringen van den Indiaan.

Het aantal der nu levende Indianen in de Ver. Staten is niet precies te noemen. Aangenomen wordt echter dat dit pl.m. 350.000 bedraagt. Deze zijn echter lang niet alle volbloed, want sommige stammen hebben zich zeer met negers en blanken vermengd. In Canada en Mexico leven verder nog een groot aantal stammen. In eerstgenoemd land vinden Indianen hun bestaan in de jacht en visscherij, in tegenstelling met hun lotgenooten in de V.S., welke meestal de landbouw beoefenen of een vak geleerd hebben.

Tot slot nog een opmerking: een Indiaan is een zeer vage aanduiding, wanneer men zich slechts de oppervlakte der V.S. indenkt, welke 240 × die van ons land is, zoodat karakter, voorkomen, kleeding, huisvesting, zeden en gebruiken van een Pueblo Indiaan oneindig veel kunnen verschillen van die van een Sioux Indiaan, al zijn zij beide „Roodhuiden“.

UAKINJAN TANKA.

FONGERS

Goedkoope rijwielen zijn er veel.

Goedkoope, GOEDE rijwielen slechts

weinig!

Daarom voorziet de FONGERS in

— een sterk gevoelde behoefte —

Dames

Heeren

mod. D

mod. H

f 83.=

f 75.=

Franco levering in alle plaatsen des lands direct door de fabriek, door onze filialen te Groningen, Amsterdam, Rotterdam, Den Haag, Leiden, Utrecht, Arnhem, Middelburg, onze agentschappen en elken goeden rijwielhandelaar

Afdeelings-Berichten

Almelo. Den 13en Febr. hebben we de patrouillewedstrijd lichtseinen gehouden bij de vijver in 't bosch. Er werd een bericht geseind door de eene helft van een patrouille, terwijl de andere helft aan de overzijde opnam, en omgekeerd. Elk bericht bestond uit 80 woorden. Toen de Leeuwen aan 't seinen waren kwamen 2 politieagenten kijken wat er voor een geflikker in 't bosch was, maar ze stapten gauw weer op toen ze zagen dat wij het waren. Den 28en werd de uitslag bekend gemaakt, die zoo luidde: Bevers 45 fouten, tijd 6 min. 44 sec.; Haviken 83 f., tijd 8 min. 1 sec.; Leeuwen 28 f., tijd 19 min. 11 sec.; Hertien 14 f., tijd 14 min. 7½ sec.; Otters 43 f., tijd 12 min. 9/10 sec. Hierna werden de rollen voor 't jaarfeest, dat op 10 April gehouden wordt, uitgedeeld. Vaandrigs Roseman en Slot hebben de lollige rollen, dus 't wordt wel leuk. Hierna een kleine spel oefening. Dus: een goede middag. — Vrijdag 26 Febr. was er bestuurs- en algemeene vergadering. De heer Kwast werd gekozen tot bestuurslid en de burgemeester van deze gemeente, Mr. Sichterman, tot eere-voorzitter. — Den 27en was de eerste repetitie voor 't jaarfeest. De Bevers hebben zich belast met de zaalversiering, evenals het vorige jaar, terwijl de heer Bonthuis de gasfabriek heeft beschikbaar gesteld voor volgende repetities. De middag werd besloten met een kleine spel oefening. BEVER-LEEUEW.

Amersfoort (Troep I). Doordat plotseling de Patr.-wedstrijden in Ommen toch op Pinksteren werden gesteld, konden wij ons Sportfeest op Hemelvaartsdag niet doen doorgaan, daar het ons anders te druk zou zijn geworden. We zijn op 't oogenblik 2 patrouilles aan het trainen voor de Pinksterwedstrijden en wel: de Vossen en de Kieviten. Natuurlijk geeft dat een aardige drukte. Een patrouille gaf het vorige jaar al handen vol werk, en nu twee! Toch konden we de enthousiaste Kieviten, die bij de patr.-wedstrijden de 1e prijs hadden behaald, niet thuis laten. Ze hebben dan ook best een kans op een goede plaats in de a.s. Pinksterwedstrijd. Enfin, we zullen maar niet te veel voorspellen. Dat komt toch nooit uit. We houden van 1 t.m. 6 April een kamp

in de buurt van Renkum. Dit kamp zal onder leiding staan van Wim Ritman en Piet Koning. Natuurlijk zal ook daar stevig voor de a.s. wedstrijden worden geoefend. Er is al een heel programma van opge-maakt. De vaandrags en de patr.-leiders zijn vol vuur en goede moed om de wedstrijd in te gaan. Er is al begonnen met het trainen voor diersporen, seinen, kamp maken etc. etc. Aan de jongens nu de taak om, door een flinke medewerking en een reusachtige onderlinge samen-werking, te zorgen dat de naam van Amersfoort in de Padvinders-wereld een goeden klank behoudt. En dat vooral door het ook in Ommen duidelijk te doen zien: „Het gaat om het spel en niet om de knikkers”.

Amsterdam (Troep 8). Op onze laatste dienstraad hebben we besloten geregeld iedere maand een troepverslag aan „De Padvinder” te zenden. Ik hoop deze taak dan ook zoo goed mogelijk te vervullen. — Onze patr.-wedstrijden die 2 Jan. '26 begonnen, zijn 28 Febr. geëindigd. De beide patrouilles hebben hun uiterste best gedaan, maar de Meeuwen waren de Arenden van het begin af de baas. De grootste spanning ontstond pas tegen het einde, toen de Arenden hard begonnen op te halen. Ze hebben daarvoor een gezellige avond in elkaar gedraaid. Deze avond viel op Zaterdag 20 Febr. en mag als goed geslaagd beschouwd worden. Het einde van deze wedstrijden was voor de Meeuwen 553 en de Arenden 462 punten. — In Januari zijn er 6 troepleden geïnstalleerd, n.l. Arie den Hengst (Meeuw) en Dik van Nie, Jo Meyer, Wim Musch, Jan v. Osch en Wim Jaques (allen Arenden). Ook zijn we een 2e klasser en vier insignes rijker geworden. — Ons Paaschkamp zal dit keer zeer waarschijnlijk op „de Freek” bij Amersfoort gehouden worden. We hopen Zaterdagmorgen te vertrekken en Maandagavond terug te zijn. Op 18 Maart is een Lentenummer van ons troepblad „Het Rancho-Nieuws” verschenen. Het telde niet minder dan 6 bladen. Medewerkers waren: Vaandrig A. v. d. Sluis met een gedichtje van Jacqueline v. d. Waals en een stukje over Blijheid; Wim Hutter (patr.l. Meeuwen) over Lente en Lentebloemen; Nico Brans (patr.l. Arenden) over een avontuurtje dat hij in de IJ-polder beleefd had. Verder stonden er de gewone troep- en patrouilleberichten in.

Delft. 6 Maart hebben we onze prop.-avond gehouden. Het is een ge-zellige avond geworden. Er waren veel padvinders uit andere steden gekomen, dit verhoogt natuurlijk direct de stemming. Jammer alleen was het, dat we omdat het al zoo laat was geworden, een deel van ons programma moesten laten vervallen. Verder is de avond in alle op-zichten reuze geslaagd. Vooral door de hulp van eenige D. Z. en in het bijzonder van Henk Heimbach, die de geheele leiding had. Hun, daarom onzen dank. — Wegens drukke werkzaamheden hebben 2 P.L.'s moeten bedanken, n.m. die van de Bevers en de Uilen. Zij zijn vervangen door meer jongere, niettemin gaan we de toekomst gerust tegemoet, want we veronderstellen dat ze voor hun taak berekend zijn, wat ze tot nu toe dan ook bewezen hebben. — 13 Maart hielden we week-end van de Studie-patr. Met Paschen gaat de heele troep kampeeren.

Gorinchem. 't Gebeurde in de week van 20-27 Februari, dat ons ter core kwam dat onze hopman den 28en Febr. z'n 12½-jarig huwelijks-feest zou vieren. Dat kon niet zonder meer voorbijgaan. En zoo stanten de van en de patr.-leiders Vrijdag naar den hop en overhandigden hem en z'n getrouwe ega een kunst-gong en een oorkonde met de hand-teekeningen van alle jongens. 's Zaterdags d.a.v. hebben we onzen hon-een vaandelgroot gebracht en een bloemstuk overhandigd. Wederkeerig bracht een taartjesbakker ons een doos met gebakjes en één met suikerzood. Nadat alles was schoongelikt, legde de vaandrig de oefening uit. Twee vossen waren ontsnapt en die moesten we volgen. Na ons défilé voor den hop, maakten we een ommekeer door de stad en ont-bonden de troep in 2 partijen, één groep die de vossen volgde, de andere ging tijdelijk weer de stad in. Tamelijk gauw hadden we de vossen te pakken en gingen gezamenlijk naar ons terrein aan de rivier, waar we den middag hebben doorgebracht. Een andere Zaterdag had één der P.V.'ers een oefening gemaakt. Een partij Padvinders loopen een weg, laten sporen na, verstoppen een brief en slaan een kamp op en wachten daar totdat hun koerier hen een brief in handen speelt, waarin staat op welke plaats „De Schat” te vinden is. De andere groep volgt de sporen en vindt den brief, waarin vermeld is waar 't kamp der tegen-partij te vinden is. Tevens moeten ze de wegen naar de schat afzetten. Weer is er een week verlopen. De helft der troep is op pad, laat sporen na en berichten. Deze helft splitst zich in tweeën en volgen ieder een andere weg die naar 't zelfde einddoel, Schelluinen, leiden. De andere helft splitst zich eveneens in tweeën en volgen de sporen. Schelluinen binnengaand staat er een patr.-vlag midden in 't water. Die moet veroverd worden. — Zaterdag d.a.v. zijn we weer eens naar ons oefen-terrein geweest. Hebben er geslagbald, goal geworpen, handbal gespeeld, kogelgestoten en wat dies meer zij. Zoals elke Zaterdag hadden we, ook nu na afloop der oefening, patr.-leiders-vergadering. Hier werd de mogelijkheid van te Pinksteren in Ommen onder oogen gezien en be-sloten wel te kampeeren in 't Nationale herdenkingskamp, doch geen wedstrijd-patr. af te vaardigen, op welk besluit in den loop der week werd teruggekomen, zoodat ook Gorinchem aan de Pinksterwedstrijden zal deelnemen en tevens er kampeeren. Valt nog te vermelden de ver-melding der concept klasse-eischen en de bespreking van enkele adspirant Padvinders. — Zaterdag d.a.v. was onze hop weer even ter oefening om ons te bedanken voor de gong etc. Voorlezing werd gedaan van een brief van onzen oud-instructeur voor gymn. momenteel in Indië, den heer Gerritse. De oefening was als volgt: Langs twee wegen liggen sporen. Die moet je volgen en aan 't eind van iedere weg plaatst die partij een vlag en bewaakt hem en tracht de andere vlag in handen te krijgen. Onderweg moesten we passeerende auto's onnemen, benevens kapotte ruiten, witte paarden en hooge hoeden tellen, er op letten welke boomen uitbotten. 't Hoogste punt opmeten en sporen ontsnoeren. Had je dat alles volbracht, dan ging je er op uit om de vlag der tegen-partij op te halen. Daarna hadden de Zeemeeuwen patravond. De wed-strijd-patr. oefende in vuur aanleggen etc. etc. — Zaterdag 20 Maart kwam de hopman zelf de oefening leiden. 't Weer was mooi, dus naar buiten. Er was een jongeling ontsnapt. Hilversum had z'n signalement omgeroepen, de Hop's waschlijntje had 't bericht opgevangen. De be-wuste jongeling kon niet hooren, niet spreken, wist z'n naam niet. Die kon je op z'n corpus vinden. Eerst moesten we naar wijk D. no. 100, waar onze berichtgever ons een brief bracht, welke ons meldde dat de ontsnapte 't laatst gezien was op 7200 halve Meters W.N.W. t. W. Alle Padvinders een prettige, tevreden stemmende, over 't afgelopen P.V.-jaar, en een met meeuwen moed beginnend nieuw P.V.-jaar wen-schend bij de St. Joris-herdenking.

Harderwijk. Sinds langen tijd hebben we niets van ons laten hooren, maar daar was ook reden voor. Gedurende en na 't kampeeren in Loe-nen leek 't of alles op rolletjes liep. Een flinke troep, aardige hopman en veel idealen. Maar dit was maar schijn. Na 't kampeeren stortte de zaak in. Het bleek dat de hopman al lang genoeg van onze Troep had. Deze gaf de troep toen aan onze tegenwoordige Hopman over. De oudere jongens verlieten toen ook de troep en er bleven 10 padvinders en een ongeordende bende welpen over. Het bestuur bedankte toen ook maar.

Maar Hopman Schokker heeft de zaak direct op een reuze manier aangepakt. Er werd een actief nieuw bestuur gekozen, een welpenleider gezocht en gevonden, en van de overgebleven jongens twee patrouilles samengesteld. Toen werd besloten een propaganda-avond te houden. Deze hebben we nu gehad en is in verschillende opzichten een succes geworden. In de eerste plaats hebben zich verschillende nieuwe jongens aangemeld en hebben we onze goede naam, die wel een beetje in de verdrukking was gekomen, weer hersteld. En 'in de tweede plaats was de avond ook geldelijk een succes door 't verkoopen van zelfgemaakte voorwerpen. Dit geld kunnen we best gebruiken, daar onze kampeer- en sportartikelen zich in een niet bijzonder goede staat bevinden. Van de avond valt verder niet veel meer te vertellen dan dat de N.P.V.-film zowel als die van Hopman Blom reuze in de smaak vielen, evenals de welpen-gymnastiek en de dansen van de padvinders. Verder hopen we dat we binnenkort nog meer goed nieuws van de afdeling kunnen be-richten. Met P.V.-groeten.

Hengelo. Ik zal maar precies beginnen als zooveel afdelingen, n.l. met: Eindelijk weer eens iets van de afd. Hengelo. En met recht, eindelijk, want als ik zoo terug zie is het al een heele poos geleden, sinds er iets van onze afdeling in „De Padvinder” verscheen. Maar „Geen bericht is goed bericht”. Zoo ook hier. Hoewel we niet kunnen roemen op een groote vooruitgang wat quantiteit betreft, zijn we toch op 't oogenblik heel best tevreden over de kwaliteit. We hebben dit winter in onze troep, wat m'n groote schoonmaak noemt, gehouden. De troep bestaat nu uit 4 patrouilles, n.l. Herten, Otters, Vossen en Zwa-luwen. Onze winteroefeningen hebben hoofdzakelijk bestaan uit ettelijk collecte's, waaronder voor de watersnood. Verder brachten we den winter door met oefeningen in het Clubhuis en bij goed weer gingen we naar buiten. Onze patr.-leider van de Hertenpatrouille kwam in het begin van den winter met het voorstel om met de afdelingen Enschedé, Almelo en Hengelo patrouilleleiders-bijeenkomsten te houden. Nadat hierover met de beide genoemde afdelingen gecorrespondeerd was, kwamen deze tot stand, zoodat nu iedere eerste Zaterdag in de maand zoo'n bijeenkomst gehouden wordt. Naar wat ik van de patr.-leiders gehoord heb, zijn deze avonden wel zeer nuttig. Eenmaal in de maand hebben we een gezellige avond in ons Clubhuis waar dan door de jongens voordrachten worden gegeven of lezingen worden gehouden. Op 't oogenblik is er sprake van, dat we aan de Pinksterwedstrijden zullen deelnemen. Of dit nog door gaat, zal nog veel afhangen van de rapporten. — Onze jaarlijksche propaganda-avond zal er dit jaar wel bij inschieten. Hoewel we reeds een poos met een stuk aan het insnelen zijn geweest, is dit later weer afgeketst. — Daar op onzen Dienstraad werd besloten, dat nu geregeld stukjes van onze afd. in „De Padvinder” zullen verschijnen, zal ik nu maar ophouden, anders blijft er voor hen niets meer over. Ik wensch alle Padvinders een goed kampeerweek, mooie kamptochten en een goed padvinderspad.

Hilversum (de Veer-troep). Gedurende de maanden Maart, April en Mei hebben we patrouillewedstrijden, w.o.: Athletiek, Lasso-worpen, Herkennen van Boombladeren, Insignes luden en enkele andere. Zondag 14 Maart begon 't met Handbal. De Herten wonnen met 5-0 van de Zwaluwen en speelden met 1-1 gelijk tegen de Vossen, terwijl de Zwa-luwen eveneens een gelijk spel (1-1) tegen de Vossen wisten te be-vechten. Zondag 21 Maart werden de wedstrijden voortgezet. De Vossen wonnen de Zweedsche estafette, de Herten 't verspringen, knoopenrace en bloempottenrace, terwijl de Zwaluwen zich als jongste patrouille heel goed hielden. Tevens werden op dezen dag een zestal Voortrekkers geïnstalleerd. Onze troep telt op 't oogenblik 24 Welpen (Akele O. v. Leer), 28 Padvinders, verdeeld in Vossen (n.l. B. Swaan); Herten (n.l. J. v. d. Veer) en Zwaluwen (n.l. W. Stoffers); en 7 Voortrekkers onder D. Verhoop. Wanneer met Paschen 't weer goed is, gaan de patrouilles kampeeren. Jammer genoeg, kunnen we van 't jaar niet aan de Pinkster-wedstrijden in Ommen meedoen.

Maastricht. Onze broeder-padvinders zullen wel denken dat de „Maastrichtse” p.v.'s zijn weggedreven gedurende de overstroming, in geen geval hoor! Aan belangrijke gebeurtenissen, die zich de laatste maanden hebben voorgedaan, is het te wijten, dat de naam „Maastricht” in zoo'n langen tijd niet onder de afdelingsberichten vermeld werd. Onze troep is als 't ware gereorganiseerd. Hopman Vermin heeft tot z'n spijt ontslag moeten nemen, wegens drukke werkzaamheden en daar-voor hebben wij in de plaats als leider gekozen, Mr. Vollgraff, voor-zitter van ons nieuw bestuur, onder wiens leiding de troep wederom groeit en bloeit. Mevr. Vollgraff heeft de taak op zich genomen om onze jongens te onderrichten in de Verbandskursus, waarvoor wij haar zeer dankbaar zijn. Wegens vtrekking van 2 patr.l.'s, die der Honden en Wolven, zijn nu G. Romer en L. Luesen tot patr.l. gepromoveerd, welke ijerig hun patrouilles onderrichten voor de komende patr.-wedstrijden. — 8 Jan. hebben wij 'n Installatie- en feestavondje gehad, er werden n.l. 5 adsp.-adv. geïnstalleerd. Hopman Vollgraff wees de 5 nieuwe broeders persoonlijk op de diepe beteekenis der P.V.wet. Den verderen avond brachten we recht gezellig door en eenige voordrachten werden ten beste gegeven, welke zeer in de smaak vielen van de nan-wezige ouders en kennissen. Daarna nog 't slotwoord van onze oud-voorzitter, Mr. Du Cellie-Muller, wiens hartelijke woorden tot den voor-

T. Schaeffer

NIJMEGEN

**Heeren Mode-
Artikelen
en Hoeden**

Ook voor:

Fiberkoffers
Reismanden
Lederwaren

Thermosflesschen

geldt het wachtwoord:

Vergelijken is koopen

bij **LINDERS**

DORDRECHT

Verloofd:

BEP RUTGERS
en
GILLARD DE VEER,
Hopman Troep V, den Haag.

Thuis: Zondag 11 April a.s. 2.30—4.30, v. d. Eyndestr. 8,
Den Haag.

Verloofd:

R.leidster JET MOOIJ
en
Vdr. LOUIS HAHN.

Harderwijk.
Tebing-Tinggi N.O.I.

zitter, ons noopten 'n driewerf hoera aan onze leider toe te roepen. Laatste nieuws: Er is hier 'n padvindsters-troep opgericht, welks aantal 't onze bedenkelijk begint te naderen, onder leiding van Mevr. Vollgraff. Hallo boys, dat mag niet, veer loate us neet kiste.

Met padvindstersgroet.

Voortr. DICK.

Nijmegen. Februari en Maart zijn voor onze troep twee echte Padvindstersmaanden geweest. Reeds eerder heb ik gezegd dat we gewerkt hebben voor de watersnood, maar dat we ruim f 700 met collecteren opgehaald hebben, is nog niet door mij vermeld. Geen bal-masqué, uitvoering, concert enz. was er, of wij waren er met onze collecteploeg ook. Van de Commissaris van Politie hadden we ieder persoonlijk een kaart gekregen, waarmee we overal in mochten om te collecteren. Nu, nergens zijn we geweigerd. Soms was het wel vreemd, zooals we daar rondliepen in ons uniform met oranje-das, tusschen al die gemaskerden. Zooveel costuums als dit jaar heb ik nog nooit gezien. Op zoo'n bal, waar de jongelui (ook ouderen) flink in de olie waren, was de opbrengst nog 't royaalste. Vaak waren er tusschen de dubbelts en kwartjes ook guldens. Met de revue-menschen ging het niet zoo vlot. Daar vertrouwde ze ons soms niet, en moest je je kaart toonen om één dubbeltsje te krijgen. Op de koop toe werd je nog afgesnauwd of ten zeerste beleedigd. *) Eén zoo'n rrapjas vroeg, nadat hij eerst heel veel drukte had gemaakt over de kaarten die we te koop aanboden, of ik 't pad naar zijn huis al kon. „Al twee keer” zei ik en smeerde hem. *) ziet men, wat 't publiek onder Padvinderij verstaat. Maar we zullen 't ons maar niet aantrekken. De laatste oefendag zijn de voorwaarden voor de Pinksterwedstrijden te Ommen voorgelezen. Nu ik geloof wel dat er animo voor is. We zullen zien wat 't brengt.

THEO.

*) Het wordt blijkbaar hoog tijd, dat het ook in ons land reglementair wordt verboden, dat padvindsters, voor welk doel ook, om geld vragen of collecteren. — Redactie.

Rotterdam (Troep D). Hoewel onze troep één der oudste is, is er nooit iets over in De Padvinder verschenen. Op onze op 14-3 gehouden troepsraad is echter besloten een correspondent aan te stellen. Onze troep bestaat uit 23 p.v.'s en 2 vaandrags. Op het oogenblik zitten we midden in de patr.-wedstrijden en wordt er door de 4 patrouilles hard gestreden om de wisselbeker, die in het bezit der Otter-patr. is, van deze te veroveren. Op 't oogenblik staan de wolven bovenaan met 194 punten, direct gevolgd door de Otters met 187 punten. Er bestaan groote plannen in de troep, n.l. het koopen van een eigen troepskeet. Wij zijn met één der ouders, die architect is, al druk aan 't zoeken. Kunnen wij er geen gemaakt koopen, dan zullen wij er zelf één bouwen, wat wel zoo aantrekkelijk voor de jongens is. Met Paschen staat een zwerftocht voor de oudere jongens op 't programma, van Utrecht naar Hilversum. Een volgende keer verder nieuws.

EDUARD M.

Vlissingen (Ranneft-troep). Zooals reeds in 't Novembernummer van De Padvinder is meegedeeld, werd in die maand onze jaaruitvoering gehouden. De 28ste was daarvoor gekozen. Allen hebben flink meegewerkt om deze avond te doen slagen. Bij de opening werd Dr. P. A. Jens, de scheidsende districtcommissaris door de hopman en een der oudste Padvindsters toegesproken, waarbij de laatste een foto in lijst van de troep aanbood. — 5 December heeft ons strikje gespeeld op 't St. Nicolaasfeest voor arme en minvermogenende kinderen. Aan de watersnoodcollecte werkte onze band mee. Tot verleen van hulp, zooals b.v. de afd. Nijmegen dat heeft gedaan, zijn wij natuurlijk niet in staat geweest. Het een-jarig bestaan van ons nieuwe troeplokaal werd begin Maart in intieme kring gevierd, bij welke gelegenheid eenige leerling-padvinders de belofte aflegden. Ook de leden der nieuwe voorttrekkersstam legden voor 't eerst de voorttrekkers-belofte af. De patrouilleleider der Otters, M. C. Braat, is overgegaan naar de voorttrekkersstam en vervangen door de assistent der Zwaluwen, H. G. S. van Raalte. Tot assistent der Zwaluwen werd P. Verheul gekozen. Eind Maart houden we een verloting, waarvoor nu gewerkt wordt. Deze verloting zal gepaard gaan met een fancy-fair. Een bijzondere attractie zal dit keer 't rad van avontuur zijn. Waarom? Daarover een volgende maal.

THEO VAN OS.

Vlissingen (Ranneft-troep). Daar wij in langen tijd niets meer van onze afd. hebben gehoord, zoo zal ik U dan eenig leven van bestaan laten hooren! Na de uitvoering welke wij 28 Nov. 1925 hebben gehouden, is de troep weer flink gaan aanpakken voor de te houden troep-avonden. Deze worden elke maand gehouden. Waar dan iedere patr. op zijn beurt iets ten beste geeft. Zoo hielden wij 6 Maart j.l. wederom een troepavond met installatie van 4 padvindsters. Nadat de Hopman eerst een korte bespreking hield over de Padvinderij, werd daarna door ieder te installeren padvinder een artikel uit de wet opgezegd. Daarop volgde Algemeen Saluut, waarna elk de Belofte aflegde. Elk kreeg het P.V.-diploma, vervolgens kwamen aan de beurt de oudere P.V.'s welke de Voorttrekkers-belofte aflegden. Na dit oogenblik van ernst werd eerst gedronken en gegeten, waarop het luimige begon. De patr. Otters was ditmaal aan de beurt voor hun voordracht. Daarna gaven de welpen ook nog een stukje ten beste. En werd de avond besloten met pathefoonmuziek. Ook werd er nog de nadruk gelegd op de te houden fancy-fair, welke half Maart zou plaats hebben! Hiermede zal ik nu eindigen en hoop een volgende keer uitslag te kunnen geven van de gehouden fancy-fair.

JAMES.

Welpenberichten.

In te zenden Redactie Welpenhoek.

Vlissingen (Ranneft-troep). Beste Akeela. U hebt nog geen brief van ons gehad, en ofschoon wij reeds jaren bestaan, zoo zal ik dan toch eindelijk eens schrijven. Onze Horde is wel niet groot, want ieder jaar gaan er over naar de P.V. Maar nu zijn we toch met 10 welpen. Ook hebben wij nu al bijna een jaar een maandbladje, waarin wij zelf soms ook iets schrijven. Laatst stond er een puzzle in, die wij bijna zonder fouten goed hadden. Ook hebben wij zelf een eigen lokaal, hetwelk wij om de beurt met ons nest moeten schoonmaken. Laatst was er een installatie, waar wij een leuke voordracht hebben gedaan. Op onze uitvoering hebben wij een Kabouterstukje opgevoerd. En vond ik dat pakje leuk hoor! Straks hebben wij een groote fancy-fair, welke wij samen met P.V.-sters en P.V.'s houden. Maar misschien houden we zelf wel een bazar op ons lokaal, want Akeela en zijn helper leerden ons zagen en meerdere dingen en daar dat alles geld kost, en wij het zelf hebben betaald, willen wij een bazar houden om zodoende dat geld weer terug te krijgen. Maar misschien schrijf ik hierover later nog wel eens. Want nu ik eenmaal bezig ben, zou ik alles willen schrijven, en dan wordt mijn brief te groot. Maar ik zal U ons maandbladje er eens bij sturen, dan moet U maar eens zien hoe leuk het is. De Puzzle moet U ook eens aan de andere welpen laten zien, of ze hem ook kennen. Nu Akeela zal ik eindigen tot een volgende keer.

Met Welpengroeten,

JAMES.

Leiden (Troep D). 13 Febr. zijn de gidsen en helpers van tr. I den Haag (De Jonge Verkenner) bij ons op visite geweest. Die middag hadden we juist vermommings-oefening. De voorttrekkers waren vermood, één als slagersjongen, de tweede boef, de derde student, de vierde handelsreiziger en de vijfde was een oud heertje. Zij liepen in een bepaalde wijk een uur rond en de welpen liepen twee aan twee en moesten ze herkennen. Na afloop van de oefening deden we een zangwedstrijd, die door de Jonge Verkenner gewonnen werd. Daarna brachten we ze allemaal naar het station. — Zondag 7 Maart gaat onze horderaad bij de Jonge Verkenner op visite. Horderaad Tr. 1 Leiden.

Rotterdam (horde Tr. 8). Op 24 Jan. om half elf traden we aan voor het clubhuis. De pogingen om binnen te komen mislukte, daar, om een onbekende reden, de sleutel in het slot niet omgedraaid kon worden. Daarom togen we maar op weg. We zouden een schat zoeken met een doormidden geknipt papier als wegwijzer. Op dat papier stond den te volgen weg geschreven, maar, doordat de brief verknijpt was en de eene partij de eerste en de andere partij de tweede helft had, moest je de halve of heele zinnen er bij verzinnen. En dat was me een werkje! Elke partij had een aanvoerder. Met de partij, waar ik bij hoorde en aanvoerder van was, ging Assistent mee, met de andere Akeela. Eerst gingen we de Voorhaven langs, daarna, via de Aelbrechtskolk, de Binnenweg op. We hadden nog geen moeite met den weg. Maar dat zou nog komen. Bij het Heemraadsplein zagen we de anderen. Wij moesten er door, terwijl de anderen den Binnenweg volgden. Nadat we het plein doorgeslagen waren, stevenden we recht op de tramhalte van Lijn 5 en 15. De brief vermeldde „Rechtsaf”. We volgden dus de Middellandstraat. Nog geen moeilijkheden. „Langs een kiosk...” zei de brief. „...sche Bank. Misschien gaat de kerk juist uit...” We zagen het. Verder zei de brief „...bloemenmagazijn ...klok ...”. Ja, we vonden dit ook. Jongens, wat ging het fijn. We waren nu op de Kruijskade, op de hoogte van de Diergaarde. Nu moesten we langs Scala-theater. Ach, wat was het makkelijk. Maar... het wordt moeilijker. In den brief staat: „...dern café restaurant...”. Zoek het maar op! We zijn thans op het Hofplein, gelooft ik, „...kippenbruggetje langs Dancing La...”. Zoeken maar. Het wordt mooi. Maar we vinden het toch, het kinnenbruggetje tenminste. Dat „Dancing La...” zit me dwars. „Wat is de schat?” vraagt er één aan Assistent, „...restaurant...orr...stplein” danst ie voor de oogen, als je op het verscheurde en verknijpte briefje kijkt. We slaan de Goudsche singel in. Eindelijk! „Dancing La...” is „Dancing La Gaité”. Ik zucht. Geen wonder! Met zulk prachtig weer te staren op: „...stplein...burgerweeshuis...” Ik zal maar niet spreken over: „...restaurant...orr!” Wat dat toch betekenen mag. En troost je dan maar met de gedachte: „Je zal dalkich toch toe moeten kijken, terwijl de andere partij danst met de schat!” Ja, hoe zou het mogelijk zijn, dat wij winnen! Onmogelijk! De Goudsche Singel is af. „Oostplein” „...stplein” is bevorderd tot „Oostplein”. Nu de Oostzeedijk op. We hebben een klein stukje geloopt, als we in eens merken, dat we de andere partij een ietsje voor zijn, want daar dagen ze op. Ze gaan de Oostzeedijk op. „Draven”, wordt er geroepen, maar we doen het niet. We stappen echter flink aan. Bij de Nieuwe Plantage gaat Assistent weg, de schat begraven. We slaan linksaf. Bij de halte van lijn 5 gekomen, gaan we naar het eindpunt dier lijn. Daar gekomen, slaan we linksaf. We loopen zoo'n poosje, toen in eens er eentje omkijkt en schreeuwt: „daar heb ie ze”. Nou hard loopen jongens. Eén, twee, hup, twee! „t raat. Wie het wint, krijgt de schat. Dus haider! Hè, hè, daar is de brug. Spoorzoekers zoeken! Een poosje zoeken we. Daar is er één!! Vlucht die kant uit. De andere partij is achter. We zijn er haast. Eén, twee, hup, twee! Daar is weer een pijl. Zoo, al zoekend, komen we bij een zijpadje. Een pijl wijst, dat we het opmoeten. Na een poosje zoekens vinden we het spoor van de Assistent. We volgen het. De anderen zijn honderd Meter achter ons. En wij hebben de schot!!! We hebben toen eerst gegeten. Om het terrein vonden we oude blikken bussen. We hebben daarvan een Fordje gebouwd en Akeela heeft ons gekiekt. Daarna hebben we „ratten en raven” en „haasje over” en nog een paar spelletjes gedaan. En toen we 's middags huiswaarts keerden, zei niemand: „...k Vond het niks fijn!”

GIJS J. ENGELSMAN, Gids Grijs, Tr. 8 R'dam.

Het adres van den oud-Vaandrig van Utrecht F. J. v. d. VEER is thans p/a Pension Schwartz, Bodjong no. 73 te Semarang (N.I.).

Verloofd:

ALI MEYERINK
en
KEES STEENMAN.

Zwolle, Koestraat 36 } 21 Febr. 1926.
Hattum.